

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Bruxelles, 24 iunie 2024
(OR. en)**

**2022/0195 (COD)
LEX 2321**

**PE-CONS 74/1/23
REV 1**

**ENV 1402
CLIMA 605
FORETS 193
AGRI 758
POLMAR 60
CODEC 2314**

REGULAMENT

**AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
PRIVIND RESTAURAREA NATURII
ȘI DE MODIFICARE A REGULAMENTULUI (UE) 2022/869**

REGULAMENTUL (UE) 2024/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 24 iunie 2024

privind restaurarea naturii și de modificare a Regulamentului (UE) 2022/869

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 140, 21.4.2023, p. 46.

² JO C 157, 3.5.2023, p. 38.

³ Poziția Parlamentului European din 27 februarie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 17 iunie 2024.

întrucât:

- (1) Este necesar să se stabilească norme la nivelul Uniunii cu privire la restaurarea ecosistemelor pentru a asigura recuperarea rezilienței și a biodiversității naturii pe întreg teritoriul Uniunii. Restaurarea ecosistemelor contribuie, de asemenea, la îndeplinirea obiectivelor Uniunii de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea.
- (2) Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european” (denumită în continuare „Pactul verde european”) stabilește o foaie de parcurs ambițioasă pentru a transforma Uniunea într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, care urmărește să protejeze, să conserve și să amplifice capitalul natural al Uniunii și să protejeze sănătatea și bunăstarea cetățenilor împotriva riscurilor legate de mediu și a efectelor aferente. În cadrul Pactului verde european, comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 – Readucerea naturii în viețile noastre” stabilește Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030.
- (3) Uniunea și statele sale membre sunt părți la Convenția privind diversitatea biologică⁴. Ca atare, acestea s-au angajat să respecte viziunea strategică pe termen lung, adoptată în cadrul celei de a zecea reuniuni, din 18-29 octombrie 2010, a Conferinței părților la convenția respectivă prin Decizia X/2 privind Planul strategic pentru biodiversitate 2011-2020, conform căreia, până în 2050, biodiversitatea urmează să fie valorificată, conservată, restaurată și înțelept utilizată, menținând serviciile ecosistemice, susținând o planetă sănătoasă și aducând beneficii esențiale tuturor oamenilor.

⁴ JO L 309, 13.12.1993, p. 3.

- (4) Cadrul mondial pentru biodiversitate, adoptat în cadrul celei de a cincisprezecea reuniuni, din 7-19 decembrie 2022, a Conferinței părților la Convenția privind diversitatea biologică stabilește ținte mondiale orientate spre acțiuni vizând măsuri urgente pe parcursul deceniului care se încheie în 2030. Ținta 1 o constituie garantarea faptului că toate zonele fac obiectul unei amenajări spațiale participative, integrate și care respectă biodiversitatea și/sau sunt gestionate în mod eficace în cadrul procesului de schimbare a utilizării terenurilor și mării; reducerea până la un nivel apropiat de zero până în 2030, a pierderii suprafețelor de importanță ridicată pentru biodiversitate, inclusiv a ecosistemelor cu integritate ecologică ridicată, cu respectarea drepturilor populațiilor indigene și ale comunităților locale, astfel cum prevede Declarația Organizației Națiunilor Unite (ONU) privind drepturile popoarelor indigene. Ținta 2 o constituie garantarea faptului că, până în 2030, cel puțin 30 % din suprafețele cu ecosisteme terestre, ecosisteme acvatice continentale, ecosisteme costiere și ecosisteme marine degradate fac obiectul unor măsuri efective de restaurare, pentru a spori biodiversitatea și funcțiile și serviciile ecosistemice, precum și integritatea și conectivitatea ecologice. Ținta 11 o constituie restaurarea, menținerea și amplificarea contribuțiilor pe care natura le aduce oamenilor, inclusiv funcțiile și serviciile ecosistemice, cum ar fi reglarea aerului, a apei și a climei, a sănătății solurilor, polenizarea și reducerea riscului de boli, precum și protecția împotriva pericolelor și dezastrelor naturale, prin soluții bazate pe natură și/sau abordări ecosistemice în interesul tuturor oamenilor și al naturii. Cadrul mondial pentru biodiversitate va permite realizarea de progrese în direcția realizării obiectivelor orientate spre rezultate pentru 2050.
- (5) Obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU, în special obiectivele 14.2, 15.1, 15.2 și 15.3, se referă la necesitatea de a asigura conservarea, restaurarea și utilizarea durabilă a ecosistemelor terestre și acvatice continentale de apă dulce și a serviciilor aferente, în special a pădurilor, a zonelor umede, a munților și a terenurilor aride.

- (6) În rezoluția sa din 1 martie 2019, Adunarea Generală a ONU a proclamat deceniul 2021-2030 drept deceniul ONU pentru restaurarea ecosistemelor, cu scopul de a sprijini și de a intensifica eforturile de prevenire, stopare și inversare a degradării ecosistemelor la nivel mondial și de a sensibiliza publicul cu privire la importanța restaurării ecosistemelor.
- (7) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 urmărește să garanteze că biodiversitatea Europei va fi adusă pe calea redresării până în 2030, în beneficiul oamenilor, al planetei, al climei și al economiei noastre. Aceasta stabilește un Plan ambițios al UE de restaurare a naturii, cu o serie de angajamente-cheie, inclusiv un angajament de a prezenta o propunere de obiective ale UE de restaurare a naturii, obligatorii din punct de vedere juridic, pentru restaurarea ecosistemelor degradate, în special a celor cu cel mai mare potențial de captare și stocare a dioxidului de carbon, precum și pentru prevenirea și reducerea efectelor dezastrelor naturale.
- (8) În rezoluția din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, Parlamentul European a salutat cu entuziasm angajamentul de a elabora o propunere legislativă cu obiective obligatorii de restaurare a naturii și, în plus, a considerat că, pe lângă un obiectiv general de restaurare, ar trebui incluse obiective de restaurare specifice ecosistemelor, habitatelor și speciilor, care să acopere pădurile, pajiștile, zonele umede, turbăriile, polenizatorii, râurile cu curgere liberă, zonele de coastă și ecosistemele marine.

- (9) În concluziile sale din 23 octombrie 2020, Consiliul a recunoscut că prevenirea declinului suplimentar al situației actuale a biodiversității și a naturii va fi esențială, dar nu suficientă pentru a readuce natura în viața noastră. Consiliul a reafirmat că este nevoie de mai multă ambiție în ceea ce privește restaurarea naturii, astfel cum s-a propus în noul Plan al UE de restaurare a naturii, care include măsuri de protejare și restaurare a biodiversității în afara zonelor protejate. De asemenea, Consiliul a declarat că așteaptă o propunere de obiective obligatorii din punct de vedere juridic pentru restaurarea naturii, sub rezerva unei evaluări a impactului.

- (10) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 stabilește un angajament de a asigura protecția juridică, în Uniune, a cel puțin 30 % din uscat, inclusiv apele continentale, și a 30 % din mare, din care cel puțin o treime ar trebui să facă obiectul unei protecții stricte, care să includă toate pădurile primare și seculare rămase. În cadrul criteriilor și orientărilor pentru desemnarea de către statele membre a unor zone protejate suplimentare (denumite în continuare „criteriile și orientările”), elaborate de Comisie în 2022 în cooperare cu statele membre și cu părțile interesate, se subliniază că, în cazul în care suprafețele restaurate respectă sau se preconizează că vor respecta, odată ce restaurarea își va produce pe deplin efectele, criteriile pentru zonele protejate, respectivele suprafețe restaurate ar trebui, de asemenea, să contribuie la îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind zonele protejate. Criteriile și orientările subliniază, de asemenea, că zonele protejate pot aduce o contribuție importantă la obiectivele de restaurare din Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, prin crearea condițiilor pentru ca eforturile de restaurare să se finalizeze cu succes. Acest lucru este valabil în special pentru suprafețele care se pot redresa în mod natural prin oprirea sau limitarea unora dintre presiunile exercitate de activitățile umane. Plasarea unor astfel de suprafețe, inclusiv a celor din mediul marin, sub o protecție strictă, va fi, în unele cazuri, suficientă pentru a duce la redresarea valorilor naturale pe care le găzduiesc. În plus, în cadrul criteriilor și orientărilor se subliniază că toate statele membre au obligația să contribuie la îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind zonele protejate prevăzute în Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, într-o măsură proporțională cu valorile naturale pe care le găzduiesc și cu potențialul pe care îl au pentru restaurarea naturii.

- (11) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 stabilește un obiectiv de a se asigura că nu există nicio deteriorare a tendințelor de conservare sau a stării habitatelor și speciilor protejate și că cel puțin 30 % din speciile și habitatele care nu sunt în prezent într-un stadiu corespunzător de conservare vor face parte din această categorie sau vor manifesta o puternică tendință pozitivă de a se încadra în această categorie până în 2030. Orientările elaborate de Comisie în cooperare cu statele membre și cu părțile interesate pentru a sprijini îndeplinirea respectivelor obiective subliniază că este probabil să fie necesare eforturi de întreținere și restaurare pentru majoritatea habitatelor și speciilor respective, prin stoparea tendințelor negative actuale ale acestora până în 2030 sau prin menținerea tendințelor actuale stabile sau de ameliorare ori prin prevenirea declinului habitatelor și al speciilor cu un stadiu corespunzător de conservare. Respectivile orientări subliniază, de asemenea, că aceste eforturi de restaurare trebuie, în primul rând, să fie planificate, puse în aplicare și coordonate la nivel național sau regional și că, la selectarea și stabilirea priorității speciilor și habitatelor care urmează să fie ameliorate până în 2030, trebuie să se urmărească realizarea de sinergii cu alte obiective ale Uniunii și internaționale, în special cu obiectivele de politică în materie de mediu sau climă.
- (12) În Raportul Comisiei privind starea naturii în Uniunea Europeană din 15 octombrie 2020 (denumit în continuare „Raportul din 2020 privind starea naturii”) s-a constatat că Uniunea nu a reușit încă să oprească declinul speciilor și al tipurilor de habitate protejate de interes pentru conservare în cadrul Uniunii. Acest declin este cauzat în principal de abandonarea agriculturii extensive, de intensificarea practicilor de gestionare, de modificarea regimurilor hidrologice, de urbanizare și poluare, precum și de activitățile forestiere nesustenabile și de exploatarea speciilor. În plus, speciile alogene invazive și schimbările climatice reprezintă amenințări majore și în creștere pentru fauna și flora indigenă din Uniune.

- (13) Pactul verde european va conduce la o transformare progresivă și profundă a economiei Uniunii și a statelor sale membre, ceea ce va avea apoi un impact puternic asupra acțiunii externe a Uniunii. Este important ca Uniunea să își utilizeze politica comercială și rețeaua extinsă de acorduri comerciale pentru a colabora cu partenerii în ceea ce privește protecția mediului și a biodiversității și la nivel mondial, promovând în același timp condiții de concurență echitabile.
- (14) Este oportun să se stabilească un obiectiv general pentru restaurarea ecosistemelor pentru a stimula transformarea economică și societală, crearea de locuri de muncă de înaltă calitate și creșterea durabilă. Ecosistemele bogate în biodiversitate, cum ar fi zonele umede, apele dulci, pădurile, precum și ecosistemele agricole, cu vegetație rară, marine, de coastă și urbane furnizează, dacă sunt în stare bună, o serie de servicii ecosistemice esențiale, iar beneficiile readucerii ecosistemelor degradate la o stare bună în toate zonele terestre și marine depășesc cu mult costurile restaurării. Respectivul servicii contribuie la o gamă largă de beneficii socioeconomice, în funcție de caracteristicile economice, sociale, culturale, regionale și locale.
- (15) Comisia pentru statistică a ONU a adoptat Sistemul de conturi economice și de mediu – contabilitatea ecosistemică (SEEA EA) în cadrul celei de a 52-a sesiuni din martie 2021. SEEA EA constituie un cadru statistic integrat și cuprinzător pentru organizarea datelor privind habitatele și peisajele, pentru măsurarea amplitudinii, a stării și a serviciilor ecosistemelor, pentru urmărirea schimbărilor intervenite în valorile ecosistemelor și pentru corelarea respectivelor informații cu activitatea economică și cu alte activități umane.

- (16) Asigurarea biodiversității ecosistemelor și combaterea schimbărilor climatice sunt legate în mod intrinsec. Natura și soluțiile bazate pe natură, inclusiv stocurile și absorbții naturali de carbon, sunt fundamentale pentru combaterea crizei climatice. În același timp, criza climatică este deja un factor determinant al schimbării ecosistemelor terestre și marine, iar Uniunea trebuie să se pregătească pentru sporirea intensității, a frecvenței și a amplitudinii efectelor sale. Raportul special al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) referitor la efectele încălzirii globale cu 1,5 °C a subliniat că unele efecte pot fi de lungă durată sau ireversibile. În cel de al șaselea raport de evaluare al IPCC se afirmă că restaurarea ecosistemelor va avea un rol fundamental pentru a contribui la combaterea schimbărilor climatice și, de asemenea, pentru reducerea riscurilor la adresa securității alimentare. În Raportul său de evaluare globală din 2019 privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, Platforma interguvernamentală științifico-politică privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES) a considerat schimbările climatice drept un factor-cheie al transformării naturii și a preconizat că efectele schimbărilor climatice vor crește în următoarele decenii, depășind, în unele cazuri, efectele altor factori determinanți ai schimbării ecosistemelor, cum ar fi schimbările în utilizarea terenurilor și a mării.

- (17) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului⁵ stabilește un obiectiv obligatoriu de realizare a neutralității climatice în Uniune până în 2050 și de atingere a unui nivel de emisii negative după această dată, precum și de a acorda prioritate reducerii rapide și previzibile a emisiilor și, totodată, sporirii absorbțiilor de către absorbanții naturali. Restaurarea ecosistemelor poate contribui în mod semnificativ la menținerea, gestionarea și consolidarea absorbanților naturali și la sporirea biodiversității, combătând, în același timp, schimbările climatice. Regulamentul (UE) 2021/1119 impune, de asemenea, instituțiilor relevante ale Uniunii și statelor membre să asigure progrese continue în ceea ce privește sporirea capacității de adaptare, consolidarea rezilienței și reducerea vulnerabilității la schimbările climatice. Acesta impune, de asemenea, statelor membre să integreze adaptarea în toate domeniile de politici și să promoveze adaptarea bazată pe ecosisteme și soluțiile bazate pe natură. Soluțiile bazate pe natură sunt soluții inspirate și sprijinite de natură, care sunt eficiente din punctul de vedere al costurilor, oferă simultan beneficii de mediu, sociale și economice și contribuie la consolidarea rezilienței. Astfel de soluții aduc într-o mai mare măsură și în mod mai diversificat natura, precum și elementele și procesele naturale în orașe, în peisajele terestre și marine, prin intervenții sistemice adaptate la realitatea locală și eficiente din punctul de vedere al resurselor. Prin urmare, soluțiile bazate pe natură trebuie să fie benefice pentru biodiversitate și să sprijine furnizarea unei serii de servicii ecosistemice.

⁵ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

- (18) Comunicarea Comisiei din 24 februarie 2021 intitulată „Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua Strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice” subliniază necesitatea de a promova soluții bazate pe natură și recunoaște că adaptarea la schimbările climatice într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor poate fi realizată prin protejarea și restaurarea zonelor umede și a turbăriilor, precum și a ecosistemelor costiere și marine, prin dezvoltarea de spații verzi urbane, prin instalarea de acoperișuri și pereți verzi și prin promovarea și gestionarea durabilă a pădurilor și a terenurilor agricole. Existența unui număr mai mare de ecosisteme bogate în biodiversitate conduce la o reziliență mai mare la schimbările climatice și oferă forme mai eficace de reducere a riscurilor de dezastre și de prevenire a acestora.

- (19) Politica Uniunii în domeniul climei este în curs de revizuire pentru a urma direcția indicată în Regulamentul (UE) 2021/1119 de a reduce până în 2030 emisiile nete de gaze cu efect de seră (emisii după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % comparativ cu nivelurile din 1990. În special, Regulamentul (EU) 2023/839 al Parlamentului European și al Consiliului⁶ urmărește să consolideze contribuția sectorului terenurilor la nivelul global de ambiție în materie de climă pentru 2030 și aliniază obiectivele în ceea ce privește contabilizarea emisiilor și a absorbțiilor din sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii (denumit în continuare „LULUCF”) la inițiativele de politici conexe în materie de biodiversitate. Regulamentul respectiv subliniază necesitatea de a proteja și a ameliora absorbțiile de carbon bazate pe natură, de a îmbunătăți reziliența ecosistemelor la schimbările climatice, de a restaura terenurile degradate și ecosistemele, precum și de a reumidifica turbăriile. Regulamentul urmărește, de asemenea, îmbunătățirea monitorizării și a raportării emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră ale terenurilor care fac obiectul protecției și al restaurării. În acest context, este important ca ecosistemele din toate categoriile de terenuri, inclusiv pădurile, pajiștile, terenurile cultivate și zonele umede, să fie în stare bună pentru a putea capta și stoca în mod eficace carbonul.
- (20) Astfel cum se indică în Comunicarea Comisiei din 23 februarie 2022 intitulată „Garantarea securității alimentare și consolidarea rezilienței sistemelor alimentare”, evoluțiile geopolitice au subliniat și mai mult necesitatea de a proteja reziliența sistemelor alimentare. A fost demonstrat că restaurarea ecosistemelor agricole are efecte pozitive asupra productivității alimentare pe termen lung, iar restaurarea naturii acționează ca o poliță de asigurare pentru a garanta sustenabilitatea și reziliența pe termen lung a Uniunii.

⁶ Regulamentul (UE) 2023/839 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 aprilie 2023 de modificare a Regulamentului (UE) 2018/841 în ceea ce privește domeniul de aplicare, simplificarea normelor de raportare și conformitate și stabilirea obiectivelor statelor membre pentru 2030 și a Regulamentului (UE) 2018/1999 în ceea ce privește îmbunătățirea monitorizării, a raportării, a urmăririi progreselor și a revizuirii (JO L 107, 21.4.2023, p. 1).

- (21) În raportul final al Conferinței privind viitorul Europei din mai 2022, cetățenii solicită Uniunii să protejeze și să restaureze biodiversitatea, peisajul și oceanele, să elimine poluarea și să promoveze cunoașterea, sensibilizarea, educația și dialogurile privind mediul, schimbările climatice, utilizarea energiei și durabilitatea.
- (22) Restaurarea ecosistemelor, împreună cu eforturile de reducere a comerțului cu specii sălbatice și a consumului acestora, va ajuta, de asemenea, la prevenirea unor posibile boli transmisibile viitoare cu potențial zoonotic și la consolidarea rezilienței la acestea, reducând astfel riscul de epidemii și pandemii, și va contribui la sprijinirea eforturilor depuse la nivelul Uniunii și la nivel mondial pentru aplicarea abordării „O singură sănătate”, care recunoaște legătura intrinsecă dintre sănătatea umană, sănătatea animalelor și o natură sănătoasă și rezilientă.
- (23) Solurile fac parte integrantă din ecosistemele terestre. Comunicarea Comisiei din 17 noiembrie 2021 intitulată „Strategia UE privind solul pentru 2030 – Valorificarea beneficiilor solurilor sănătoase pentru ființele umane, alimentație, natură și climă” subliniază necesitatea de a restaura solurile degradate și de a spori biodiversitatea solului. Mecanismul mondial, un organism creat în cadrul Convenției Organizației Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării în țările grav afectate de secetă și/sau deșertificare, în special în Africa⁷, și secretariatul convenției respective au instituit Programul de stabilire a obiectivului de neutralitate din punctul de vedere al degradării terenurilor pentru a ajuta țările să atingă neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor până în 2030.

⁷ JO L 83, 19.3.1998, p. 3.

- (24) Directiva 92/43/CEE a Consiliului⁸ și Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁹ urmăresc să asigure protecția, conservarea și supraviețuirea pe termen lung a celor mai valoroase și amenințate specii și habitate din Europa, precum și a ecosistemelor din care fac parte. Rețeaua Natura 2000, care a fost creată în 1992 și care este cea mai mare rețea coordonată de zone protejate din lume, constituie instrumentul esențial pentru punerea în aplicare a obiectivelor celor două directive. Prezentul regulament ar trebui să se aplice teritoriului european al statelor membre în care se aplică tratatele, aliniindu-se astfel la Directivele 92/43/CEE și 2009/147/CE, precum și la Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰.
- (25) Comisia a dezvoltat un cadru și orientări pentru a determina starea bună a tipurilor de habitate protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE și pentru a determina o calitate și un număr suficiente ale habitatelor speciilor care intră în domeniul de aplicare al directivei respective. Obiectivele de restaurare pentru tipurile de habitate și habitatele speciilor respective pot fi stabilite pe baza cadrului și a orientărilor respective. Cu toate acestea, o astfel de restaurare nu va fi suficientă pentru a inversa declinul biodiversității și pentru restaurarea tuturor ecosistemelor. Prin urmare, pentru a spori biodiversitatea la scara ecosistemelor mai largi, ar trebui să fie stabilite obligații suplimentare care se bazează pe indicatori specifici.

⁸ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁹ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

¹⁰ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

- (26) Pe baza Directivelor 92/43/CEE și 2009/147/CE și pentru a sprijini realizarea obiectivelor stabilite în directivele respective, statele membre ar trebui să instituie măsuri de restaurare pentru a asigura restaurarea habitatelor și a speciilor protejate, inclusiv a păsărilor sălbatice, în toate zonele Uniunii, inclusiv pe suprafețele care nu fac parte din situri Natura 2000.
- (27) Directiva 92/43/CEE are ca obiectiv menținerea și readucerea la un stadiu corespunzător de conservare a habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică de interes pentru Uniune. Cu toate acestea, directiva menționată nu stabilește un termen limită pentru realizarea obiectivului menționat. În mod similar, Directiva 2009/147/CE nu stabilește un termen-limită pentru restaurarea populațiilor de păsări din Uniune.

- (28) Ar trebui să fie stabilite termene-limită pentru instituirea unor măsuri de restaurare în interiorul și în afara siturilor Natura 2000, în vederea îmbunătățirii treptate a stării tipurilor de habitate protejate în întreaga Uniune și în vederea restabilirii acestora până la atingerea suprafeței de referință favorabile necesare pentru obținerea unui stadiu corespunzător de conservare a acestor tipuri de habitate în Uniune. Statele membre ar trebui, după caz, până în 2030, să acorde prioritate suprafețelor cu tipuri de habitate care nu se află în stare bună și care sunt situate în situri Natura 2000 atunci când instituie măsuri de restaurare, având în vedere rolul esențial al acestor situri pentru conservarea naturii și faptul că, în temeiul dreptului existent al Uniunii, există deja obligația de a institui sisteme eficace pentru a asigura eficacitatea pe termen lung a măsurilor de restaurare în siturile Natura 2000. Pentru a oferi statelor membre flexibilitatea necesară pentru a depune eforturi de restaurare la scară largă, statele membre ar trebui să își păstreze posibilitatea de a institui măsuri de restaurare pe suprafețe cu tipuri de habitate care nu se află în stare bună și care se află în afara siturilor Natura 2000, atunci când circumstanțele și condițiile locale specifice justifică acest lucru. Mai mult, este oportun să se grupeze tipurile de habitate în funcție de ecosistemul din care fac parte și să se stabilească obiective cu termene precise și cuantificate în funcție de suprafață pentru grupurile de tipuri de habitate. Acest lucru ar permite statelor membre să aleagă habitatele pe care le vor restaura cu prioritate în cadrul grupului.
- (29) Cerințele stabilite pentru habitatele speciilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE și pentru habitatele păsărilor sălbatice care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/147/CE ar trebui să fie similare, acordându-se o atenție deosebită conectivității necesare între ambele habitate pentru ca populațiile de specii să prospere.

- (30) Este necesar ca măsurile de restaurare a tipurilor de habitate să fie adecvate și corespunzătoare pentru ca aceste tipuri de habitate să ajungă la o stare bună și ca suprafețele de referință favorabile să fie stabilite cât mai curând posibil, în vederea atingerii unui stadiu corespunzător de conservare al acestor tipuri de habitate. Este important ca măsurile de restaurare să fie cele necesare pentru îndeplinirea obiectivelor cu termene precise și cuantificate în funcție de suprafață. De asemenea, este necesar ca măsurile de restaurare a habitatelor speciilor să fie adecvate și corespunzătoare pentru a se ajunge la un număr și un nivel de calitate suficiente cât mai curând posibil, în vederea obținerii unui stadiu corespunzător de conservare a speciilor.
- (31) Măsurile de restaurare instituite în temeiul prezentului regulament pentru restaurarea sau menținerea anumitor tipuri de habitate enumerate în anexa I, cum ar fi pajiștile, landele sau zonele umede, ar putea necesita, în anumite cazuri, îndepărtarea pădurilor pentru a reinstaura o gestionare bazată pe conservare, care ar putea include activități precum cositul sau pășunatul. Atât restaurarea naturii cât și stoparea defrișărilor constituie obiective de mediu importante și care se consolidează reciproc. Astfel cum se menționează în considerentul 36 din Regulamentul (UE) 2023/1115 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹, Comisia va elabora orientări pentru a clarifica interpretarea definiției „utilizării agricole” prevăzute în regulamentul respectiv, în special în ceea ce privește conversia pădurilor în terenuri care nu sunt destinate utilizării agricole.

¹¹ Regulamentul (UE) 2023/1115 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul din Uniune a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 (JO L 150, 9.6.2023, p. 206).

- (32) Este important să se asigure faptul că măsurile de restaurare instituite în temeiul prezentului regulament produc îmbunătățiri concrete și măsurabile ale stării ecosistemelor, atât la nivelul suprafețelor individuale care fac obiectul restaurării, cât și la nivel național și la nivelul Uniunii.
- (33) Pentru a se asigura faptul că măsurile de restaurare sunt eficiente și că rezultatele acestora pot fi măsurate în timp, este esențial ca suprafețele care fac obiectul unor astfel de măsuri de restaurare, în vederea îmbunătățirii stării habitatelor care intră în domeniul de aplicare al anexei I la Directiva 92/43/CEE, a restabilirii habitatelor respective și a îmbunătățirii conectivității acestora, să prezinte o îmbunătățire continuă, până la atingerea unei stări bune.
- (34) De asemenea, este esențial ca suprafețele care fac obiectul măsurilor de restaurare în vederea îmbunătățirii calității și a numărului habitatelor speciilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE, precum și ale habitatelor păsărilor sălbatice care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/147/CE, să prezinte o îmbunătățire continuă pentru a contribui la obținerea unui nivel suficient de cantitate și calitate ale habitatelor acestor specii.

- (35) Este important să se asigure faptul că suprafețele acoperite de tipurile de habitate care intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE și care se află în stare bună pe întreg teritoriul european al statelor membre și în Uniune în ansamblu se extind treptat până când se atinge suprafața de referință favorabilă pentru fiecare tip de habitat și până când cel puțin 90 % din suprafețele respective la nivel de stat membru se află în stare bună, astfel încât aceste tipuri de habitate din Uniune să poată obține un stadiu corespunzător de conservare. Statelor membre ar trebui să li se permită, în cazuri justificate în mod corespunzător și pentru tipurile de habitate care sunt foarte comune și larg răspândite în Uniune și care acoperă peste 3 % din teritoriul european al statului membru în cauză, să aplice un procent mai mic de 90 % pentru suprafața care trebuie să se afle în stare bună pentru tipurile individuale de habitate enumerate în anexa I la prezentul regulament, în cazul în care procentul respectiv nu ar împiedica atingerea sau menținerea la nivel biogeografic național a stadiului corespunzător de conservare, astfel cum este stabilit în temeiul articolului 1 litera (e) din Directiva 92/43/CEE, pentru respectivele tipuri de habitate. În cazul în care aplică derogarea respectivă, statul membru ar trebui să o justifice în planul său național de restaurare.
- (36) Este important să se asigure sporirea treptată pe întreg teritoriul european al statelor membre și în Uniune în ansamblu a calității și a numărului habitatelor speciilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE, precum și ale habitatelor păsărilor sălbatice care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/147/CE, până când acestea sunt suficiente pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciilor respective.

- (37) Este important ca statele membre să instituie măsuri care urmăresc să garanteze că suprafețele acoperite de tipurile de habitate care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament și care fac obiectul măsurilor de restaurare manifestă o îmbunătățire continuă până la obținerea unei stări bune și ca statele membre să instituie măsuri care urmăresc să garanteze că, odată ce au atins o stare bună, respectivele tipuri de habitate nu se deteriorează în mod semnificativ, astfel încât să nu fie pusă în pericol obținerea unei stări bune sau menținerea sa pe termen lung. Neobținerea acestor rezultate nu echivalează cu o nerespectare a obligației de a institui măsuri adecvate pentru atingerea rezultatelor respective. De asemenea, este important ca statele membre să depună toate eforturile care urmăresc să prevină deteriorarea semnificativă a suprafețelor acoperite de astfel de tipuri de habitate care sunt deja în stare bună, sau nu sunt în stare bună dar nu fac încă obiectul unor măsuri de restaurare. Aceste măsuri sunt importante pentru a se evita sporirea nevoilor de restaurare în viitor și ar trebui să vizeze suprafețe cu tipuri de habitate, astfel cum sunt identificate de statele membre în planurile lor naționale de restaurare, a căror restaurare este necesară pentru a atinge obiectivele de restaurare. Ar trebui să fie luată în considerare posibilitatea unui caz de forță majoră, cum ar fi dezastrele naturale, care ar putea duce la deteriorarea suprafețelor acoperite de aceste tipuri de habitate, precum și transformările inevitabile ale habitatelor care sunt cauzate direct de schimbările climatice. În afara siturilor Natura 2000, ar trebui să fie luat în considerare, de asemenea, rezultatul unui plan sau al unui proiect de interes public major, pentru care nu sunt disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare. Pentru suprafețele care fac obiectul unor măsuri de restaurare, acest lucru ar trebui stabilit de la caz la caz. Pentru siturile Natura 2000, planurile și proiectele sunt autorizate în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE. Este oportun să se garanteze că, în absența unor alternative, statele membre își mențin posibilitatea de a aplica cerința de nedeteriorare la nivelul fiecărei regiuni biogeografice de pe teritoriul lor pentru fiecare tip de habitat și pentru fiecare habitat al speciilor. Această posibilitate ar trebui permisă în anumite condiții, inclusiv faptul că se iau măsuri compensatorii pentru fiecare situație de deteriorare semnificativă. În cazul în care, ca rezultat dorit al unei măsuri de restaurare, o suprafață este transformată dintr-un tip de habitat care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, în alt tip de habitat care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, suprafața respectivă nu ar trebui considerată ca fiind o suprafață care se deteriorează.

- (38) În sensul derogărilor de la obligațiile de îmbunătățire continuă și de nedeteriorare din afara siturilor Natura 2000 prevăzute în prezentul regulament, statele membre ar trebui să pornească de la prezumția că centralele de producere a energiei din surse regenerabile, racordarea lor la rețea și rețeaua aferentă în sine, precum și instalațiile de stocare sunt de interes public major. Statele membre ar trebui să poată decide să limiteze aplicarea acestei prezumții în circumstanțe specifice și justificate în mod corespunzător, cum ar fi motive legate de apărarea națională. În plus, statele membre ar trebui să poată exonera astfel de proiecte privind energia din surse regenerabile de cerința referitoare la indisponibilitatea unor soluții alternative mai puțin dăunătoare în scopul aplicării exonerărilor respective, cu condiția ca proiectele să fi făcut obiectul unei evaluări strategice de mediu sau al unei evaluări a impactului asupra mediului. Considerarea acestor centrale ca fiind de interes public major și, după caz, limitarea cerinței de a evalua soluții alternative mai puțin dăunătoare ar permite unor astfel de proiecte să beneficieze de o evaluare simplificată în ceea ce privește derogările privind evaluarea interesului public major în temeiul prezentului regulament.

- (39) Activităților care au drept scop unic apărarea sau securitatea națională ar trebui să li se acorde prioritate maximă. Prin urmare, atunci când instituie măsuri de restaurare, statele membre ar trebui să poată exclude suprafețele utilizate pentru astfel de activități, dacă măsurile respective sunt considerate incompatibile cu utilizarea militară continuă a suprafețelor în cauză. În plus, în scopul aplicării dispozițiilor prezentului regulament privind derogările de la obligațiile de îmbunătățire continuă și de nedeteriorare din afara siturilor Natura 2000, statelor membre ar trebui să li se permită să pornească de la prezumția că planurile și proiectele privind astfel de activități sunt de interes public major. De asemenea, statele membre ar trebui să poată exonera astfel de planuri și proiecte de cerința referitoare la indisponibilitatea unor soluții alternative mai puțin dăunătoare. Cu toate acestea, în cazul în care aplică exonerarea respectivă, statele membre ar trebui să fie obligate să instituie măsuri, dacă este posibil și rezonabil, cu scopul de a atenua efectele respectivelor planuri și proiecte asupra tipurilor de habitate.
- (40) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 subliniază necesitatea unor acțiuni mai energice pentru restaurarea ecosistemelor marine degradate, inclusiv a ecosistemelor bogate în carbon și a zonelor importante de reproducere a peștilor și a celor destinate puietului. Strategia indică, de asemenea, că Comisia urmează să propună un nou plan de acțiune pentru conservarea resurselor halieutice și protejarea ecosistemelor marine.

- (41) Tipurile de habitate marine enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE sunt definite în sens larg și cuprind numeroase subtipuri diferite din punct de vedere ecologic cu potențial de restaurare diferit, ceea ce îngreunează instituirea de către statele membre a unor măsuri de restaurare adecvate la nivelul acestor tipuri de habitate. Prin urmare, tipurile de habitate marine enumerate în anexa I la directiva respectivă ar trebui să fie precizate în detaliu prin utilizarea nivelurilor relevante de clasificare a habitatelor marine în Sistemul european de informații privind natura (EUNIS). Statele membre ar trebui să stabilească suprafețe de referință favorabile pentru atingerea stadiului corespunzător de conservare al fiecăruia dintre tipurile de habitate respective, în măsura în care respectivele suprafețe de referință nu sunt deja abordate în alte acte legislative ale Uniunii. Grupul de tipuri de habitate marine cu sedimente moi, care corespunde anumitor tipuri majore de habitate bentonice prevăzute în Directiva 2008/56/CE, este larg răspândit în apele marine ale mai multor state membre. Prin urmare, statelor membre ar trebui să li se permită să limiteze măsurile de restaurare, instituite treptat, la o proporție mai mică din suprafața acestor tipuri de habitate care nu sunt în stare bună, cu condiția ca acest lucru să nu împiedice obținerea sau menținerea unei stări ecologice bune, determinată în temeiul Directivei 2008/56/CE, ținând seama în special de valorile prag stabilite în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din directiva respectivă pentru descriptorii pentru determinarea stării ecologice bune menționați la punctele 1 și 6 din anexa I la directiva respectivă, pentru amploarea pierderii acestor tipuri de habitate, pentru efectele nocive asupra stării acestor tipuri de habitate și pentru amploarea maximă admisibilă a efectelor nocive respective.

- (42) În cazul în care protecția habitatelor de coastă și marine impune reglementarea activităților de pescuit sau de acvacultură, se aplică politica comună în domeniul pescuitului (PCP). Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹² prevede, în special, că PCP trebuie să pună în aplicare abordarea ecosistemică a gestionării pescuitului, pentru a garanta reducerea la minimum a efectelor negative ale activităților de pescuit asupra ecosistemului marin. Regulamentul respectiv prevede, de asemenea, că PCP vizează să asigure faptul că activitățile de acvacultură și pescuit evită degradarea mediului marin.

¹² Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

- (43) Pentru a atinge obiectivul de restaurare continuă, pe termen lung și susținută a biodiversității și rezilienței naturii, statele membre ar trebui să utilizeze pe deplin posibilitățile oferite în cadrul PCP. Statele membre au posibilitatea, în cadrul competenței exclusive a Uniunii în ceea ce privește conservarea resurselor biologice marine, de a lua măsuri nediscriminatorii pentru conservarea și gestionarea stocurilor de pește și menținerea sau îmbunătățirea stadiului de conservare a ecosistemelor marine în limita a 12 mile marine. În plus, statele membre care au un interes direct de gestionare, astfel cum este definit în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, au posibilitatea de a conveni să transmită recomandări comune vizând măsurile de conservare necesare pentru respectarea obligațiilor în temeiul dreptului Uniunii privind mediul. În cazul în care un stat membru include în planul său național de restaurare măsuri de conservare necesare pentru a contribui la obiectivele prezentului regulament, iar respectivele măsuri de conservare necesită prezentarea de recomandări comune, statul membru în cauză ar trebui să inițieze consultări și să prezinte recomandările comune într-un termen care să permită adoptarea lor în timp util înainte de termenele aferente, în vederea promovării coerenței între diferitele politici de conservare a ecosistemelor marine. Aceste măsuri urmează să fie evaluate și adoptate în conformitate cu normele și procedurile prevăzute în cadrul PCP.

- (44) Directiva 2008/56/CE impune statelor membre să coopereze bilateral și în cadrul mecanismelor de cooperare regională și subregională, inclusiv prin intermediul convențiilor maritime regionale, și anume Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est¹³, Convenția privind protecția mediului marin din zona Mării Baltice¹⁴, Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane¹⁵ și Convenția privind protecția Mării Negre, semnată la București la 21 aprilie 1992, precum și în ceea ce privește măsurile în domeniul pescuitului, în cadrul grupurilor regionale constituite în cadrul PCP.
- (45) Este important să fie instituite, de asemenea, măsuri de restaurare a habitatelor anumitor specii marine, cum ar fi rechinii și pisicile de mare, care intră în domeniul de aplicare, de exemplu, al Convenției privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, semnată la Bonn la 23 iunie 1979, sau pe listele de specii pe cale de dispariție și amenințate din cadrul convențiilor maritime regionale, dar care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE, deoarece aceste specii au o funcție importantă în ecosistem.
- (46) Pentru a sprijini restaurarea și nedeteriorarea habitatelor terestre, de apă dulce, de coastă și marine, statele membre au posibilitatea de a desemna zone suplimentare ca „zone protejate” sau „zone strict protejate”, de a pune în aplicare alte măsuri eficace de conservare bazate pe zone și de a promova măsuri de conservare a terenurilor private.

¹³ JO L 104, 3.4.1998, p. 2.

¹⁴ JO L 73, 16.3.1994, p. 20.

¹⁵ JO L 240, 19.9.1977, p. 3.

- (47) Ecosistemele urbane reprezintă aproximativ 22 % din suprafața terestră a Uniunii și constituie suprafața pe care locuiesc majoritatea cetățenilor Uniunii. Spațiile verzi urbane includ, printre altele, pădurile, parcurile și grădinile urbane, fermele urbane, străzile pe marginea cărora sunt plantați arbori, pajiștile și gardurile vii urbane. Ecosistemele urbane, ca și celelalte ecosisteme vizate de prezentul regulament, asigură habitate importante pentru biodiversitate, în special plante, păsări și insecte, inclusiv polenizatori. Acestea oferă, de asemenea, multe alte servicii ecosistemice vitale, inclusiv reducerea și controlul riscului de dezastre naturale, de exemplu, pentru inundații și efecte de insulă termică, răcire, recreere, filtrarea apei și a aerului, precum și atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea. Extinderea spațiilor verzi urbane reprezintă un parametru important pentru a măsura sporirea capacității ecosistemelor urbane de a furniza serviciile vitale respective. Extinderea acoperirii cu vegetație într-o anumită zonă urbană încetinește scurgerile de apă, reducând astfel riscul de poluare a râurilor din cauza deversării apelor pluviale și contribuie la menținerea unor temperaturi mai scăzute în timpul verii, consolidând reziliența la schimbările climatice, și asigură spații suplimentare în care natura să se dezvolte. Extinderea spațiilor verzi urbane va îmbunătăți, în multe cazuri, sănătatea ecosistemului urban. La rândul lor, ecosistemele urbane sănătoase sunt esențiale pentru sprijinirea sănătății altor ecosisteme europene esențiale, de exemplu prin conectarea spațiilor naturale din zonele rurale înconjurătoare, îmbunătățirea sănătății râurilor departe de oraș, asigurarea unui refugiu și a unui loc de reproducere pentru speciile de păsări și polenizatori având legătură cu habitatele agricole și forestiere, precum și prin asigurarea unor habitate importante pentru păsările migratoare.

- (48) Trebuie să fie consolidate puternic acțiunile menite să garanteze că riscul de reducere nu va mai afecta suprafața spațiilor verzi urbane, în special arborii. Pentru a garanta că spațiile verzi urbane continuă să furnizeze serviciile ecosistemice necesare, reducerea lor ar trebui să fie stopată, iar suprafețele respective ar trebui să fie restaurate și extinse, printre altele prin integrarea infrastructurii verzi și a soluțiilor bazate pe natură, cum ar fi acoperișurile verzi și zidurile verzi, în proiectarea clădirilor. O astfel de integrare poate contribui la menținerea și extinderea nu numai a suprafeței spațiilor verzi urbane, ci și a suprafeței acoperirii coronamentului în zona urbană, dacă sunt incluși arbori.
- (49) Dovezile științifice sugerează că lumina artificială are efecte negative asupra biodiversității. Lumina artificială poate avea, de asemenea, efecte asupra sănătății umane. Atunci când își pregătesc planurile naționale de restaurare în temeiul prezentului regulament, statele membre ar trebui să poată avea în vedere stoparea, reducerea sau remedierea poluării luminoase în toate ecosistemele.

- (50) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 prevede că sunt necesare eforturi mai mari pentru restaurarea ecosistemelor de apă dulce și a funcțiilor naturale ale râurilor. Restaurarea ecosistemelor de apă dulce ar trebui să includă eforturi de restaurare a conectivității naturale a râurilor, precum și a zonelor riverane și a zonelor inundabile ale acestora, inclusiv prin îndepărtarea barierelor artificiale, cu scopul de a susține atingerea unui stadiu corespunzător de conservare a râurilor, a lacurilor și a habitatelor aluvionare și a speciilor care trăiesc în habitatele respective protejate prin Directivele 92/43/CEE și 2009/147/CE, precum și îndeplinirea unuia dintre obiectivele-cheie ale Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030, și anume restaurarea a cel puțin 25 000 km de râuri cu curgere liberă, evaluat în raport cu 2020, anul în care a fost adoptată Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030. Atunci când îndepărtează barierele, statele membre ar trebui să vizeze în primul rând barierele învechite, care nu mai sunt necesare pentru producerea de energie din surse regenerabile, navigația interioară, alimentarea cu apă sau pentru alte utilizări.
- (51) În Uniune, numărul polenizatorilor a scăzut dramatic în ultimele decenii, una din trei specii de albine și specii de fluturi fiind în declin, iar una din zece astfel de specii fiind în pragul dispariției. Polenizatorii sunt esențiali pentru funcționarea ecosistemelor terestre, pentru bunăstarea oamenilor și pentru securitatea alimentară, prin polenizarea plantelor sălbatice și cultivate. Raportul din 2021 bazat pe rezultatele proiectului de contabilizare integrată a capitalului natural (INCA), derulat în comun de serviciile Comisiei și de Agenția Europeană de Mediu (AEM), arată că aproape 5 000 000 000 EUR din producția agricolă anuală a Uniunii sunt atribuite direct insectelor polenizatoare.

- (52) Prin Comunicarea sa din 1 iunie 2018, Comisia a lansat Inițiativa UE privind polenizatorii ca răspuns la solicitările Parlamentului European și ale Consiliului de a aborda declinul polenizatorilor. Raportul intermediar din 27 mai 2021 privind punerea în aplicare a inițiativei respective a arătat că există în continuare provocări semnificative în ceea ce privește abordarea factorilor care determină declinul polenizatorilor, inclusiv cu privire la utilizarea pesticidelor. Atât Parlamentul European, în rezoluția sa din 9 iunie, cât și Consiliul, în concluziile sale din 17 decembrie 2020 privind Raportul special nr. 15/2020 al Curții de Conturi Europene, au solicitat acțiuni mai ferme de combatere a declinului polenizatorilor și instituirea unui cadru de monitorizare la nivelul Uniunii pentru polenizatori, precum și obiective și indicatori clari în ceea ce privește angajamentul de a inversa declinul polenizatorilor. În raportul său special publicat în 2020, Curtea de Conturi Europeană a recomandat Comisiei să instituie mecanisme adecvate de guvernanță și monitorizare pentru acțiunile de combatere a amenințărilor pentru polenizatori. În Comunicarea sa din 24 ianuarie 2023, Comisia a prezentat o revizuire a Inițiativei UE privind polenizatorii, denumită „Revizuirea Inițiativei UE privind polenizatorii – Un nou pact pentru polenizatori”, care stabilește acțiunile care trebuie întreprinse de Uniune și de statele sale membre în vederea inversării declinului polenizatorilor până în 2030.
- (53) Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind utilizarea durabilă a produselor de protecție a plantelor urmărește să reglementeze unul dintre factorii care determină declinul polenizatorilor prin interzicerea utilizării pesticidelor pe suprafețele sensibile din punct de vedere ecologic, dintre care multe fac obiectul prezentului regulament, de exemplu suprafețele care susțin specii de polenizatori clasificate de listele roșii europene de specii ca fiind amenințate cu dispariția.

- (54) Sunt necesare ecosisteme agricole durabile, reziliente și bogate în biodiversitate pentru a furniza alimente sigure, durabile, nutritive și la prețuri accesibile. Ecosistemele agricole bogate în biodiversitate sporesc, de asemenea, reziliența agriculturii la schimbările climatice și la riscurile de mediu, asigurând în același timp siguranța și securitatea alimentară și creând noi locuri de muncă în zonele rurale, în special locuri de muncă legate de agricultura ecologică, precum și de turismul rural și de activitățile de recreere. Prin urmare, Uniunea trebuie să îmbunătățească biodiversitatea terenurilor sale agricole, printr-o varietate de practici existente care sunt benefice pentru sporirea biodiversității sau compatibile cu aceasta, inclusiv prin utilizarea agriculturii extensive. Agricultura extensivă este vitală pentru menținerea multor specii și habitate în zonele bogate în biodiversitate. Există numeroase practici agricole extensive care au beneficii multiple semnificative în ceea ce privește protecția biodiversității, a serviciilor ecosistemice și a elementelor de peisaj, cum ar fi agricultura de precizie, agricultura ecologică, agroecologia, agrosilvicultura și pajiștile permanente de intensitate redusă. Astfel de practici nu vizează stoparea utilizării terenurilor agricole, ci, mai degrabă, adaptarea acestui tip de utilizare în beneficiul funcționării și productivității pe termen lung a ecosistemelor agricole. Schemele de finanțare atractive din punct de vedere financiar care să permită proprietarilor, fermierilor și altor administratori de terenuri să se implice în mod voluntar în astfel de practici sunt importante pentru a asigura realizarea beneficiilor pe termen lung ale restaurării.

- (55) Trebuie să fie instituite măsuri de restaurare pentru a spori biodiversitatea ecosistemelor agricole din întreaga Uniune, inclusiv pe suprafețele care nu sunt acoperite de tipurile de habitate care intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE. În absența unei metode comune de evaluare a stării ecosistemelor agricole care ar permite stabilirea unor obiective specifice de restaurare a ecosistemelor agricole, este oportun să fie instituită o obligație generală de îmbunătățire a biodiversității în ecosistemele agricole și să fie evaluată îndeplinirea acestei obligații pe baza unei selecții dintre următorii indicatori: indicele fluturilor de câmp, stocul de carbon organic din solurile minerale cultivate și ponderea terenurilor agricole cu elemente de peisaj de mare diversitate.
- (56) Întrucât păsările specifice terenurilor agricole reprezintă indicatori-cheie bine cunoscuți și recunoscuți la scară largă pentru sănătatea ecosistemelor agricole, ar trebui să fie stabilite obiective pentru restaurarea acestor populații. Obligația de a îndeplini astfel de obiective ar trebui să se aplice statelor membre, nu fermierilor individuali. Statele membre ar trebui să îndeplinească aceste obiective prin instituirea unor măsuri eficace de restaurare a terenurilor agricole, colaborând cu fermierii și cu alte părți interesate și sprijinindu-i în vederea conceperii și punerii în aplicare a acestor măsuri pe teren.
- (57) Elementele de peisaj de mare diversitate de pe terenurile agricole, care pot include zone tampon, pârlage în sistem de rotație sau nu, garduri vii, arbori sau grupuri de arbori, șiruri de arbori, borduri de câmp, petice de teren, șanțuri, cursuri de apă, zone umede mici, terase, formațiuni din piatră, ziduri de piatră, iazuri mici și elemente culturale, oferă spațiu pentru plantele și animalele sălbatice, inclusiv pentru polenizatori, previn eroziunea și epuizarea solului, filtrează aerul și apa, sprijină atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, precum și productivitatea agricolă a culturilor dependente de polenizare. Elementele productive pot fi considerate, de asemenea, ca fiind elemente de peisaj de mare diversitate în anumite condiții.

- (58) Politica agricolă comună (PAC) urmărește să sprijine și să consolideze protecția mediului, inclusiv biodiversitatea. Printre obiectivele specifice ale politicii se numără contribuția la stoparea și inversarea declinului biodiversității, îmbunătățirea serviciilor ecosistemice și conservarea habitatelor și a peisajelor. Noul standard de condiționalitate PAC nr. 8 privind bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor (GAEC 8), care figurează în anexa III la Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶ impune beneficiarilor plăților legate de suprafață obligația de a aloca cel puțin 4 % din terenul arabil la nivel de fermă zonelor și elementelor neproductive, inclusiv terenurilor lăsate în pârloagă, și de a păstra elementele de peisaj existente. Procentul de 4 % care urmează să fie alocat pentru respectarea standardului GAEC 8 poate fi redus la 3 % dacă sunt îndeplinite anumite condiții prealabile. Această obligație va ajuta statele membre să înregistreze o tendință pozitivă în ceea ce privește elementele de peisaj de mare diversitate de pe terenurile agricole. În plus, în cadrul PAC, statele membre au posibilitatea de a stabili programe ecologice pentru practicile agricole desfășurate de fermieri pe suprafețele agricole care pot include întreținerea și crearea de elemente de peisaj sau de zone neproductive. În mod similar, în planurile lor strategice PAC, statele membre pot include, de asemenea, angajamente în materie de agromediu și climă, cum ar fi o gestionare îmbunătățită a elementelor de peisaj care să depășească standardul GAEC 8, sau programe ecologice. Proiectele din cadrul subprogramului „Natură și biodiversitate” din programul LIFE instituit prin Regulamentul (UE) 2021/783 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁷ vor contribui, de asemenea, la plasarea biodiversității terenurilor agricole europene pe calea redresării până în 2030, prin sprijinirea punerii în aplicare a Directivelor 92/43/CEE și 2009/147/CE, precum și a Strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2030.

¹⁶ Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013 (JO L 435, 6.12.2021, p. 1).

¹⁷ Regulamentul (UE) 2021/783 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a unui program pentru mediu și politici climatice (LIFE) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1293/2013 (JO L 172, 17.5.2021, p. 53).

- (59) Restaurarea și reumidificarea solurilor organice, astfel cum sunt definite în Orientările IPCC din 2006 privind inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră, exploatate în scopuri agricole, de exemplu ca pajiști sau terenuri cultivate, care constituie turbării drenate contribuie la obținerea unor beneficii semnificative în materie de biodiversitate, la reducerea importantă a emisiilor de gaze cu efect de seră și la obținerea altor beneficii de mediu, contribuind în același timp la un peisaj agricol divers. Statele membre pot alege dintr-o gamă variată de măsuri de restaurare a turbăriilor drenate exploatate în scopuri agricole, de la conversia terenurilor cultivate în pajiști permanente și măsuri de extensificare însoțite de reducerea drenării, până la reumidificarea completă cu posibilitatea utilizării pentru paludicultură sau crearea de vegetație care formează turbă. Cele mai importante beneficii pentru climă sunt create prin restaurarea și reumidificarea terenurilor cultivate, urmate de restaurarea pajiștilor intensive. Pentru a permite o punere în aplicare flexibilă a obiectivului de restaurare a turbăriilor drenate exploatate în scopuri agricole, statele membre ar trebui să poată considera măsurile de restaurare și de reumidificare a turbăriilor drenate din zonele de extracție a turbei, precum și, într-o anumită măsură, restaurarea și reumidificarea turbăriilor drenate în cadrul altor utilizări ale terenurilor (de exemplu, păduri) drept contribuții la îndeplinirea obiectivelor de restaurare pentru turbăriile drenate exploatate în scopuri agricole. În cazuri justificate în mod corespunzător, dacă reumidificarea turbăriilor drenate exploatate în scopuri agricole nu poate fi pusă în aplicare din cauza efectelor negative considerabile asupra clădirilor, infrastructurii, adaptării la schimbările climatice sau asupra altor interese publice, iar reumidificarea turbăriilor în cadrul altor utilizări ale terenurilor nu este fezabilă, statele membre ar trebui să poată reduce întinderea reumidificării turbăriilor.

- (60) Pentru a beneficia pe deplin de beneficiile aduse de biodiversitate, restaurarea și reumidificarea zonelor cu turbării drenate ar trebui să se extindă în afara suprafețelor cu tipuri de habitate umede care figurează în anexa I la Directiva 92/43/CEE care urmează să fie restaurate și restabilite. Datele privind întinderea solurilor organice, precum și emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră ale acestora sunt monitorizate și puse la dispoziție de către statele membre prin raportarea sectorului LULUCF în cadrul inventarelor naționale ale gazelor cu efect de seră, transmise în cadrul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice. Turbăriile restaurate și reumidificate pot fi utilizate în continuare în mod productiv în moduri alternative. De exemplu, paludicultura, practica agricolă desfășurată pe turbăriile umede, poate include cultivarea de diferite tipuri de stuf, anumite tipuri de lemn, cultivarea afinelor și a merișoarelor, cultivarea sphagnumului și pășunatul cu bivoli de apă. Astfel de practici ar trebui să se bazeze pe principiile gestionării durabile și să vizeze sporirea biodiversității, astfel încât să poată avea o valoare ridicată atât din punct de vedere financiar, cât și ecologic. De asemenea, paludicultura poate fi benefică pentru mai multe specii care sunt pe cale de dispariție în Uniune și poate facilita, de asemenea, conectivitatea zonelor umede și a populațiilor de specii asociate din Uniune. Finanțarea măsurilor de restaurare și de reumidificare a turbăriilor drenate și de compensare a posibilelor pierderi de venituri poate proveni dintr-o gamă largă de surse, inclusiv din cheltuieli din cadrul bugetului Uniunii și al programelor de finanțare ale Uniunii.

- (61) Noua strategie a UE pentru păduri pentru 2030, enunțată în Comunicarea Comisiei din 16 iulie 2021, a subliniat necesitatea restaurării biodiversității pădurilor. Pădurile și alte suprafețe împădurite acoperă peste 43,5 % din suprafața terestră a Uniunii. Ecosistemele forestiere care găzduiesc o biodiversitate bogată sunt vulnerabile la schimbările climatice, dar sunt, de asemenea, un aliat natural în ceea ce privește adaptarea la schimbările climatice și riscurile legate de climă și combaterea acestora, inclusiv prin funcțiile lor de stocuri de carbon și de absorbanți de carbon, și oferă multe alte servicii și beneficii ecosistemice vitale, cum ar fi furnizarea de cherestea și lemn, alimente și alte produse nelemnoase, reglarea climei, stabilizarea solului și controlul eroziunii, precum și purificarea aerului și a apei.
- (62) Se impune instituirea unor măsuri de restaurare pentru a spori biodiversitatea ecosistemelor forestiere din întreaga Uniune, inclusiv pe suprafețele care nu sunt acoperite de tipurile de habitate care intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE. În absența unei metode comune de evaluare a stării ecosistemelor forestiere care ar permite stabilirea unor obiective specifice de restaurare a ecosistemelor forestiere, ar trebui să fie instituită o obligație generală de îmbunătățire a biodiversității în ecosistemele forestiere și să fie evaluată îndeplinirea acestei obligații pe baza indicelui privind păsările comune din păduri și a unei selecții dintre alți indicatori, lemnul mort pe picior, lemnul mort căzut, ponderea pădurilor cu structură plurienă, conectivitatea pădurilor, stocul de carbon organic, ponderea pădurilor în care predomină specii indigene de arbori și diversitatea speciilor de arbori.

- (63) La planificarea și instituirea măsurilor de restaurare necesare pentru sporirea biodiversității în ecosistemele forestiere și la stabilirea unor niveluri satisfăcătoare pentru indicatorii de biodiversitate pentru păduri, statele membre ar trebui să țină seama de riscurile de incendii forestiere, pe baza circumstanțelor locale. Statele membre ar trebui să utilizeze cele mai bune practici pentru reducerea acestor riscuri, în special astfel cum sunt descrise în Orientările Comisiei privind prevenirea incendiilor de vegetație de origine terestră, publicate în 2021.
- (64) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 instituie un angajament de a planta cel puțin încă trei miliarde de arbori în Uniune până în 2030, cu respectarea deplină a principiilor ecologice. Noua strategie a UE pentru păduri pentru 2030, prezentată în Comunicarea Comisiei din 16 iulie 2021, include o foaie de parcurs pentru punerea în aplicare a angajamentului pe baza principiului general al plantării și cultivării arborelui potrivit în locul potrivit și în scopul potrivit. Este disponibil un sistem online de numărare a arborilor, ca instrument de înregistrare a contribuțiilor la angajament și a progreselor înregistrate în ceea ce privește angajamentul, iar statele membre ar trebui să documenteze în cadrul instrumentului arborii plantați. Astfel cum se prevede în Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 și în foaia de parcurs din Noua strategie a UE pentru păduri pentru 2030, Comisia a emis, la 17 martie 2023, orientări privind împădurirea, reîmpădurirea și plantarea de arbori favorabile biodiversității. Orientările respective, care definesc cadrul principiilor ecologice care trebuie luate în considerare, urmăresc să contribuie la angajament și, astfel, să sprijine punerea în aplicare a prezentului regulament.

(65) Obiectivele și obligațiile de restaurare pentru habitatele și speciile protejate în temeiul Directivelor 92/43/CEE și 2009/147/CE, pentru polenizatori și pentru ecosistemele de apă dulce, urbane, agricole și forestiere ar trebui să fie complementare și să funcționeze în sinergie, în vederea atingerii obiectivului general de restaurare a ecosistemelor din suprafețele terestre și marine ale statelor membre. Măsurile de restaurare necesare pentru îndeplinirea unui obiectiv specific vor contribui, în multe cazuri, la îndeplinirea altor obiective sau obligații. Prin urmare, statele membre ar trebui să planifice măsurile de restaurare în mod strategic, astfel încât să asigure o eficacitate maximă în ceea ce privește contribuția la redresarea naturii în întreaga Uniune. Măsurile de restaurare ar trebui, de asemenea, să fie planificate astfel încât să vizeze atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, precum și prevenirea și controlul efectelor dezastrelor naturale, precum și al degradării terenurilor. Acestea ar trebui să vizeze optimizarea funcțiilor ecologice, economice și sociale ale ecosistemelor, inclusiv a potențialului lor de productivitate, ținând seama de contribuția lor la dezvoltarea durabilă a regiunilor și comunităților relevante. Pentru a evita consecințele nedorite, statele membre ar trebui, de asemenea, să ia în considerare impactul socioeconomic previzibil și beneficiile estimate ale punerii în aplicare a măsurilor de restaurare. Este important ca statele membre să elaboreze planuri naționale detaliate de restaurare pe baza celor mai bune cunoștințe științifice disponibile. Înregistrările documentate privind distribuția istorică și suprafața, precum și modificările preconizate ale condițiilor de mediu ca urmare a schimbărilor climatice, ar trebui să contribuie la stabilirea suprafețelor de referință favorabile pentru tipurile de habitate. În plus, este important ca publicului să i se acorde din timp posibilități efective de a participa la elaborarea planurilor. Statele membre ar trebui să țină seama de condițiile și nevoile specifice de pe teritoriul lor, pentru ca planurile să răspundă presiunilor, amenințărilor și factorilor determinanți relevanți ai declinului biodiversității, și ar trebui să coopereze pentru a asigura restaurarea și conectivitatea transfrontalieră.

- (66) Pentru a asigura sinergii între diferitele măsuri care au fost și urmează să fie instituite pentru protejarea, conservarea și restaurarea naturii în Uniune, statele membre ar trebui să țină seama, atunci când își elaborează planurile naționale de restaurare, de următoarele aspecte: măsurile de conservare stabilite pentru siturile Natura 2000 și cadrele de acțiune prioritară elaborate în conformitate cu Directivele 92/43/CEE și 2009/147/CE; măsurile pentru atingerea unei stări ecologice și chimice bune a corpurilor de apă incluse în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice elaborate în conformitate cu Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁸; strategiile marine pentru atingerea unei stări ecologice bune pentru toate regiunile marine ale Uniunii, elaborate în conformitate cu Directiva 2008/56/CE; programele naționale de control al poluării atmosferice elaborate în conformitate cu Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁹; strategiile și planurile de acțiune naționale privind biodiversitatea elaborate în conformitate cu articolul 6 din Convenția privind diversitatea biologică, precum și măsurile de conservare adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și măsurile tehnice adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰.

¹⁸ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

¹⁹ Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE (JO L 344, 17.12.2016, p. 1).

²⁰ Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1967/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 și (UE) 2019/1022 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 894/97, (CE) nr. 850/98, (CE) nr. 2549/2000, (CE) nr. 254/2002, (CE) nr. 812/2004 și (CE) nr. 2187/2005 ale Consiliului (JO L 198, 25.7.2019, p. 105).

- (67) Pentru a asigura coerența între obiectivele prezentului regulament și cele ale Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului²¹, ale Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și a Consiliului²² și ale Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului²³ în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile, în special în cursul elaborării planurilor naționale de restaurare, statele membre ar trebui să țină seama de potențialul proiectelor privind energia din surse regenerabile de a contribui la îndeplinirea obiectivelor de restaurare a naturii.

²¹ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

²² Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

²³ Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului (JO L 350, 28.12.1998, p. 58).

- (68) Având în vedere importanța abordării sistematice a dublei provocări pe care o reprezintă declinul biodiversității și schimbările climatice, restaurarea biodiversității ar trebui să ia în considerare utilizarea energiei din surse regenerabile și viceversa. Activitățile de restaurare și implementarea proiectelor privind energia din surse regenerabile ar trebui să fie combinate ori de câte ori este posibil, inclusiv în zonele pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile și în zonele de rețea speciale. Directiva (UE) 2018/2001 solicită statelor membre să efectueze o cartografiere coordonată pentru utilizarea energiei din surse regenerabile pe teritoriul lor cu scopul de a identifica potențialul intern, precum și suprafețele terestre, subterane și marine sau apele interioare disponibile necesare pentru instalarea de centrale de producere a energiei din surse regenerabile și pentru instalarea infrastructurii aferente, cum ar fi rețelele și instalațiile de stocare, inclusiv stocarea termică, care sunt necesare pentru a acoperi cel puțin contribuțiile lor naționale la obiectivul revizuit pentru 2030 privind energia din surse regenerabile. Zonele necesare în acest scop, inclusiv centralele existente și mecanismele de cooperare, trebuie să fie proporționale cu traiectoriile estimate și cu capacitatea instalată totală planificată pentru fiecare tehnologie în domeniul energiei din surse regenerabile, stabilite în planurile naționale privind energia și clima. Statele membre ar trebui să desemneze un subgrup de astfel de zone ca fiind zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile. Zonele pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile sunt locuri specifice, fie pe uscat, fie pe mare, deosebit de adecvate pentru instalarea de centrale de producere a energiei din surse regenerabile, în cazul cărora se preconizează că utilizarea unui anumit tip de energie din surse regenerabile nu ar avea un impact semnificativ asupra mediului, având în vedere particularitățile teritoriului selectat. Statele membre trebuie să acorde prioritate suprafețelor artificiale și construite, cum ar fi acoperișurile și fațadele clădirilor, zonele de infrastructură de transport și împrejurimile lor directe, zonele de parcare, fermele, depozitele de deșeuri, siturile industriale, minele, corpurile de apă interioare artificiale, lacurile și rezervoarele artificiale și, după caz, stațiile de tratare a apelor urbane reziduale, precum și terenurilor degradate care nu pot fi utilizate pentru agricultură.

Directiva (UE) 2018/2001 prevede, de asemenea, că statelor membre li se permite să adopte unul sau mai multe planuri de desemnare a unor zone de infrastructură dedicate pentru dezvoltarea proiectelor de rețea și de stocare care sunt necesare pentru integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul de energie electrică, atunci când se preconizează că o astfel de dezvoltare nu ar avea un impact semnificativ asupra mediului sau când un astfel de impact poate fi atenuat în mod corespunzător sau, dacă acest lucru nu este posibil, compensat. Scopul unor astfel de zone este de a sprijini și completa zonele pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile. La desemnarea zonelor pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile și a zonelor de infrastructură dedicate, statele membre trebuie să evite zonele protejate și să aibă în vedere planurile lor naționale de restaurare. Statele membre ar trebui să coordoneze elaborarea planurilor naționale de restaurare cu cartografierea zonelor care sunt necesare pentru îndeplinirea cel puțin a contribuției lor naționale la obiectivul privind energia din surse regenerabile pentru 2030 și, după caz, cu desemnarea zonelor pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile și a zonelor de rețea speciale. În cursul elaborării planurilor naționale de restaurare, statele membre ar trebui să realizeze sinergii cu dezvoltarea infrastructurii de energie și de energie din surse regenerabile și cu zonele deja desemnate ca zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile și zone de rețea speciale și să se asigure că funcționarea respectivelor zone, inclusiv procedurile de acordare a autorizațiilor aplicabile în respectivele zone și prevăzute de Directiva (UE) 2018/2001, rămân neschimbate.

- (69) Pentru a asigura sinergii cu măsurile de restaurare care au fost deja planificate sau instituite în statele membre, planurile naționale de restaurare ar trebui să recunoască respectivele măsuri de restaurare și să le ia în considerare. Având în vedere urgența semnalată în cel de-al șaselea raport de evaluare al IPCC în ceea ce privește luarea de măsuri privind restaurarea ecosistemelor degradate, statele membre ar trebui să pună în aplicare aceste măsuri în paralel cu elaborarea planurilor de restaurare.
- (70) Planurile naționale de restaurare și măsurile de restaurare a habitatelor, precum și măsurile de prevenire a deteriorării habitatelor ar trebui să țină seama, de asemenea, de rezultatele proiectelor de cercetare relevante pentru evaluarea stării ecosistemelor, pentru identificarea și instituirea măsurilor de restaurare și pentru monitorizare. Unde este cazul, planurile ar trebui să țină seama, de asemenea, de diversitatea situațiilor din diferitele regiuni ale Uniunii, în conformitate cu articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cum ar fi cerințele sociale, economice și culturale și caracteristicile regionale și locale, inclusiv densitatea populației.

- (71) Este oportun să se țină seama de situația specifică a regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, astfel cum sunt enumerate la articolul 349 din TFUE, care prevede măsuri specifice de sprijinire a acestor regiuni. Astfel cum se prevede în Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, ar trebui să se acorde o atenție deosebită protejării și restaurării ecosistemelor din regiunile ultraperiferice, având în vedere valoarea excepțional de ridicată a biodiversității acestora. În același timp, ar trebui să se țină seama de costurile asociate protejării și restaurării respectivelor ecosisteme, precum și de depărtarea, insularitatea, suprafața redusă, relieful și clima dificile ale regiunilor ultraperiferice, în special la elaborarea planurilor naționale de restaurare. Statele membre sunt încurajate să includă, în mod voluntar, măsuri specifice de restaurare în regiunile ultraperiferice care nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (72) AEM ar trebui să sprijine statele membre în ceea ce privește elaborarea planurilor lor naționale de restaurare, precum și monitorizarea progreselor înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor și a obligațiilor de restaurare. Comisia ar trebui să evalueze dacă planurile naționale de restaurare sunt adecvate pentru îndeplinirea acestor obiective și obligații, pentru îndeplinirea obiectivelor generale ale Uniunii de a acoperi împreună, ca obiectiv al Uniunii, pe toate suprafețele și ecosistemele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, cel puțin 20 % din suprafețele terestre și cel puțin 20 % din suprafețele marine până în 2030 și toate ecosistemele care au nevoie de restaurare până în 2050, pentru îndeplinirea obiectivelor de readucere a cel puțin 25 000 km de râuri în stadiul de râuri cu curgere liberă în Uniune până în 2030, precum și pentru a contribui la angajamentul de a planta încă cel puțin 3 miliarde de arbori în Uniune până în 2030.

- (73) Raportul din 2020 privind starea naturii a arătat că o parte substanțială a informațiilor raportate de statele membre în conformitate cu articolul 17 din Directiva 92/43/CEE și cu articolul 12 din Directiva 2009/147/CE, în special cu privire la stadiul de conservare și tendințele habitatelor și ale speciilor pe care le protejează, provine din studii parțiale sau se bazează numai pe opiniile experților. Raportul respectiv a arătat, de asemenea, că starea mai multor tipuri de habitate și specii protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE este încă necunoscută. Eliminarea acestor lacune în materie de cunoștințe și realizarea de investiții în monitorizare și supraveghere sunt necesare pentru a susține planuri naționale de restaurare solide și bazate pe date științifice. Pentru a spori actualitatea, eficacitatea și coerența diferitelor metode de monitorizare, monitorizarea și supravegherea ar trebui să utilizeze în mod optim rezultatele proiectelor de cercetare și inovare finanțate de Uniune, precum și noi tehnologii precum monitorizarea *in situ* și teledetecția, utilizând date și servicii spațiale furnizate în cadrul componentelor EGNOS, Galileo și Copernicus ale Programului spațial al Uniunii, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴. Misiunile UE „Refacerea oceanelor și a apelor noastre”, „Adaptarea la schimbările climatice” și „Un pact al solului pentru Europa”, prezentate în Comunicarea Comisiei din 29 septembrie 2021 privind misiunile europene, vor sprijini punerea în aplicare a obiectivelor de restaurare.

²⁴ Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a Programului spațial al Uniunii și a Agenției Uniunii Europene pentru Programul spațial și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 912/2010, (UE) nr. 1285/2013 și (UE) nr. 377/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE (JO L 170, 12.5.2021, p. 69).

- (74) Având în vedere provocările tehnice și financiare specifice asociate cartografierii și monitorizării mediilor marine, statele membre ar trebui să fie în măsură, în completarea informațiilor raportate în conformitate cu articolul 17 din Directiva 92/43/CEE și cu articolul 17 din Directiva 2008/56/CE, să utilizeze informațiile privind presiunile și amenințările sau alte informații relevante ca bază pentru extrapolare atunci când evaluează starea habitatelor marine enumerate în anexa II la prezentul regulament. Ar trebui să fie posibil totodată să se folosească o astfel de abordare ca bază pentru planificarea măsurilor de restaurare a habitatelor marine în conformitate cu prezentul regulament. Evaluarea globală a stării habitatelor marine enumerate în anexa II la prezentul regulament ar trebui să se bazeze pe cele mai bune cunoștințe disponibile și pe cele mai recente evoluții tehnice și științifice.
- (75) Pentru a asigura monitorizarea progreselor înregistrate în punerea în aplicare a planurilor naționale de restaurare, a măsurilor de restaurare instituite, a suprafețelor care fac obiectul măsurilor de restaurare și pentru a asigura datele privind inventarul barierelor din calea continuității râurilor, ar trebui să fie introdus un sistem care să impună statelor membre să instituie, să actualizeze și să pună la dispoziție date relevante privind rezultatele acestei monitorizări. Raportarea electronică a datelor către Comisie ar trebui să utilizeze sistemul ReportNet al AEM și ar trebui să urmărească să limiteze cât mai mult posibil sarcina administrativă a tuturor entităților. Pentru a asigura o infrastructură adecvată pentru accesul publicului, raportare și schimbul de date între autoritățile publice, statele membre ar trebui, după caz, să își întemeieze specificațiile privind datele pe cele menționate în Directivele 2003/4/CE²⁵, 2007/2/CE²⁶ și (UE) 2019/1024²⁷ ale Parlamentului European și ale Consiliului.

²⁵ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

²⁶ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

²⁷ Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 172, 26.6.2019, p. 56).

- (76) Pentru a asigura punerea în aplicare eficace a prezentului regulament, Comisia ar trebui să sprijine statele membre, la cerere, prin intermediul Instrumentului de sprijin tehnic instituit prin Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸, care asigură sprijin tehnic personalizat pentru elaborarea și punerea în aplicare a reformelor. Sprijinul tehnic asigurat prin instrumentul respectiv implică, de exemplu, consolidarea capacității administrative, armonizarea cadrelor legislative și schimbul de bune practici relevante.
- (77) Comisia ar trebui să raporteze cu privire la progresele înregistrate de statele membre în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor de restaurare și a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, pe baza rapoartelor intermediare la nivelul Uniunii elaborate de AEM, precum și a altor analize și rapoarte puse la dispoziție de statele membre în domenii de politici relevante, cum ar fi politica privind natura, mediul marin și apa.

²⁸ Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic (JO L 57, 18.2.2021, p. 1).

- (78) Pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, este extrem de important să se realizeze investiții publice și private adecvate în domeniul restaurării naturii. Prin urmare, statele membre ar trebui să integreze în bugetele lor naționale cheltuielile pentru obiectivele în materie de biodiversitate, inclusiv în ceea ce privește costurile de oportunitate și de tranziție care rezultă din punerea în aplicare a planurilor naționale de restaurare, și să indice modul în care este utilizată finanțarea din partea Uniunii. În ceea ce privește finanțarea din partea Uniunii, cheltuielile din cadrul bugetului Uniunii și al programelor de finanțare ale Uniunii, cum ar fi programul LIFE, Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA), instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1139 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european de garantare agricolă (FEGA), ambele instituite prin Regulamentul (UE) 2020/2220 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰, Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) și Fondul de coeziune, ambele instituite prin Regulamentul (UE) 2021/1058 al Parlamentului European și al Consiliului³¹,

²⁹ Regulamentul (UE) 2021/1139 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1004 (JO L 247, 13.7.2021, p. 1).

³⁰ Regulamentul (UE) 2020/2220 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 decembrie 2020 de stabilire a anumitor dispoziții tranzitorii privind sprijinul acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) în anii 2021 și 2022 și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013, (UE) nr. 1306/2013 și (UE) nr. 1307/2013 în ceea ce privește resursele și aplicarea regulamentelor respective în anii 2021 și 2022 și a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 în ceea ce privește resursele și repartizarea unui astfel de sprijin pentru anii 2021 și 2022 (JO L 437, 28.12.2020, p. 1).

³¹ Regulamentul (UE) 2021/1058 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 privind Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune (JO L 231, 30.6.2021, p. 60).

împreună cu Fondul pentru o tranziție justă, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului³², și Orizont Europa – programul-cadru pentru cercetare și inovare, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/695 al Parlamentului European și al Consiliului³³, contribuie la obiectivele în materie de biodiversitate cu obiectivul ambițios de a alocă 7,5 % în 2024 și 10 % în 2026 și în 2027 din cheltuielile anuale din cadrul financiar multianual 2021-2027 prevăzut în Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2093 al Consiliului³⁴ (CFM 2021-2027) pentru obiectivele în materie de biodiversitate. Mecanismul de redresare și reziliență (MRR), instituit prin Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului³⁵, constituie o sursă suplimentară de finanțare pentru protejarea și restaurarea biodiversității și a ecosistemelor. În ceea ce privește programul LIFE, ar trebui să se acorde o atenție deosebită utilizării adecvate a proiectelor strategice privind natura, ca instrumente specifice care ar putea sprijini punerea în aplicare a prezentului regulament, prin integrarea resurselor financiare disponibile într-un mod eficace și eficient.

³² Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de instituire a Fondului pentru o tranziție justă (JO L 231, 30.6.2021, p. 1).

³³ Regulamentul (UE) 2021/695 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a programului-cadru pentru cercetare și inovare Orizont Europa, de stabilire a normelor sale de participare și de diseminare și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1290/2013 și (UE) nr. 1291/2013 (JO L 170, 12.5.2021, p. 1).

³⁴ Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2093 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027 (JO L 433 I, 22.12.2020, p. 11).

³⁵ Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17).

- (79) Elaborarea planurilor naționale de restaurare nu ar trebui să antreneze obligația statelor membre de a reprograma vreun tip de finanțare din cadrul PAC, al PCP sau al altor programe sau instrumente de finanțare a agriculturii și pescuitului din cadrul CFM 2021-2027 pentru a pune în aplicare prezentul regulament.
- (80) Pentru a stimula finanțarea privată sunt disponibile o serie de inițiative ale Uniunii, naționale și private, cum ar fi Programul InvestEU, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/523 al Parlamentului European și al Consiliului³⁶, care oferă oportunități de mobilizare a finanțării publice și private pentru a sprijini, printre altele, punerea în valoare a naturii și a biodiversității prin intermediul proiectelor de infrastructură verde și albastră și agricultura carbonului ca model de afaceri verde. Ar putea să fie promovată finanțarea măsurilor de restaurare a naturii pe teren, prin finanțare privată sau publică, inclusiv sprijin bazat pe rezultate și scheme inovatoare, cum ar fi sistemele de certificare a eliminării dioxidului de carbon. Ar putea, de asemenea, să fie stimulate investițiile private, prin programe de investiții publice, inclusiv instrumente financiare, subvenții și alte instrumente, cu condiția respectării normelor privind ajutoarele de stat.

³⁶ Regulamentul (UE) 2021/523 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 martie 2021 de instituire a Programului InvestEU și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/1017 (JO L 107, 26.3.2021, p. 30).

- (81) Pentru a asigura punerea în aplicare a prezentului regulament, sunt esențiale investiții publice și private adecvate pentru măsurile de restaurare a naturii. Prin urmare, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și în consultare cu statele membre, Comisia ar trebui să prezinte un raport cuprinzând o analiză care să identifice eventualele lacune care afectează punerea în aplicare a prezentului regulament. Raportul respectiv ar trebui să fie însoțit, după caz, de propuneri de măsuri adecvate, inclusiv de măsuri financiare pentru a elimina lacunele identificate, cum ar fi stabilirea unei finanțări specifice, și fără a aduce atingere prerogativelor colegiitorilor vizând adoptarea cadrului financiar multianual ulterior anului 2027.
- (82) În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul principiului cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), asigurarea protecției jurisdicționale a drepturilor unei persoane în temeiul dreptului Uniunii este de competența instanțelor statelor membre. Mai mult, articolul 19 alineatul (1) din TUE obligă statele membre să prevadă căi de atac suficiente pentru a asigura o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii. Uniunea și statele sale membre sunt părți la Convenția Comisiei Economice pentru Europa a ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu³⁷ (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”). În temeiul Convenției de la Aarhus, statele membre trebuie să se asigure că, în conformitate cu sistemul juridic național aplicabil, membri ai publicului interesat au acces la justiție.

³⁷ JO L 124, 17.5.2005, p. 4.

- (83) Statele membre ar trebui să promoveze o abordare echitabilă, la nivelul întregii societăți, în elaborarea și punerea în aplicare a planurilor lor naționale de restaurare. Acestea ar trebui să instituie măsurile necesare pentru a implica autoritățile locale și regionale, proprietarii de terenuri și utilizatorii de terenuri și asociațiile acestora, organizațiile societății civile, comunitatea de afaceri, comunitățile de cercetare și educație, fermierii, pescarii, silvicultorii, investitorii și alte părți interesate relevante, precum și publicul larg, în toate etapele pregătirii, revizuirii și punerii în aplicare a planurilor naționale de restaurare, și pentru a încuraja dialogul și difuzarea de informații științifice cu privire la biodiversitate și la beneficiile restaurării.
- (84) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/2115, planurile strategice PAC sunt menite să contribuie la atingerea Țintelor pe termen lung la nivel național prevăzute în actele legislative care figurează în anexa XIII la regulamentul menționat sau derivate din acestea și să fie în concordanță cu respectivele ținte. Prezentul regulament ar trebui să fie luat în considerare atunci când, în conformitate cu articolul 159 din Regulamentul (UE) 2021/2115, Comisia revizuieste, până la 31 decembrie 2025, lista prevăzută în anexa XIII la regulamentul respectiv.
- (85) În conformitate cu angajamentul asumat în cadrul celui de al 8-lea program de acțiune pentru mediu, prevăzut în Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului³⁸, statele membre urmează să elimine treptat subvențiile dăunătoare mediului la nivel național, utilizând în mod optim instrumentele de piață și instrumentele bugetare și de finanțare, inclusiv pe cele necesare pentru a asigura o tranziție echitabilă din punct de vedere social, și sprijinind întreprinderile și alte părți interesate în dezvoltarea unor practici standardizate de contabilizare a capitalului natural.

³⁸ Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 aprilie 2022 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2030 (JO L 114, 12.4.2022, p. 22).

- (86) Pentru a asigura adaptarea necesară a prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește completarea prezentului regulament prin stabilirea și actualizarea unei metode științifice de monitorizare a diversității polenizatorilor și a populațiilor de polenizatori și în ceea ce privește modificarea anexelor I-VII la prezentul regulament prin adaptarea la evoluțiile tehnice și științifice a grupurilor și listelor de tipuri de habitate, a listei speciilor marine, a listei speciilor folosite pentru indicii privind păsările comune specifice terenurilor agricole, a descrierii, a unității și a metodologiei indicatorilor pentru ecosistemele agricole și forestiere și a listei exemplelor de măsuri de restaurare, pentru a ține seama de experiența dobândită în urma aplicării prezentului regulament sau pentru a asigura consecvența cu tipurile de habitate EUNIS. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să efectueze evaluări ale impactului și să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare³⁹. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

³⁹ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (87) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a preciza metodele de monitorizare a indicatorilor pentru ecosistemele agricole care figurează în anexa IV la prezentul regulament și a indicatorilor pentru ecosistemele forestiere care figurează în anexa VI la prezentul regulament, pentru a institui cadre de orientare pentru stabilirea nivelurilor satisfăcătoare ale spațiilor verzi urbane, ale acoperirii coronamentului în zona urbană în ecosistemele urbane, ale polenizatorilor, ale indicatorilor de biodiversitate pentru ecosistemele agricole care figurează în anexa IV la prezentul regulament și ale indicatorilor de biodiversitate pentru ecosistemele forestiere care figurează în anexa VI la prezentul regulament, pentru a stabili un format uniform pentru planurile naționale de restaurare, pentru a stabili formatul, structura și modalitățile detaliate de raportare electronică a datelor și informațiilor către Comisie. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰.
- (88) Pentru a permite un răspuns rapid și eficace atunci când se produce un eveniment imprevizibil, excepțional și neprovocat care se află în afara controlului Uniunii, cu consecințe grave la nivelul Uniunii asupra disponibilității terenurilor necesare pentru a asigura o producție agricolă suficientă pentru consumul de alimente al Uniunii, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare în ceea ce privește suspendarea temporară a aplicării dispozițiilor relevante ale prezentului regulament, în măsura și pentru perioada strict necesare, până la maximum 12 luni, menținând în același timp obiectivele prezentului regulament. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

⁴⁰ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (89) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament. În temeiul Acordului interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare, această evaluare ar trebui să se bazeze pe criteriile eficienței, eficacității, relevanței, coerenței și valori adăugate și ar trebui să stea la baza unor evaluări ale impactului opțiunilor privind viitoarele acțiuni. În plus, Comisia ar trebui să evalueze necesitatea de a stabili obiective de restaurare suplimentare, pe baza unor metode comune de evaluare a stării ecosistemelor care nu intră sub incidența articolelor 4 și 5 din prezentul regulament, ținând seama de cele mai recente dovezi științifice.
- (90) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului⁴¹ ar trebui să fie modificat în consecință.
- (91) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume asigurarea restaurării susținute și pe termen lung a biodiversității și rezilienței ecosistemelor pe teritoriul european al statelor membre, prin măsuri de restaurare care urmează să fie instituite de statele membre pentru a atinge împreună obiectivul Uniunii vizând restaurarea suprafețelor terestre și marine până în 2030 și a tuturor suprafețelor care necesită restaurare până în 2050, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

⁴¹ Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2009, (UE) 2019/942 și (UE) 2019/943 și a Directivelor 2009/73/CE și (UE) 2019/944 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013 (JO L 152, 3.6.2022, p. 45).

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect

- (1) Prezentul regulament stabilește norme care să contribuie la:
 - (a) restaurarea pe termen lung și susținută a biodiversității și rezilienței ecosistemelor în toate suprafețele terestre și marine ale statelor membre prin restaurarea ecosistemelor degradate;
 - (b) îndeplinirea obiectivelor generale ale Uniunii privind atenuarea schimbărilor climatice, adaptarea la acestea și neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor;
 - (c) sporirea securității alimentare;
 - (d) respectarea angajamentelor internaționale ale Uniunii.
- (2) Prezentul regulament stabilește un cadru în care statele membre instituie măsuri de restaurare eficace și bazate pe suprafață cu scopul de a acoperi împreună, ca obiectiv al Uniunii, pe toate suprafețele și ecosistemele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, cel puțin 20 % din suprafețele terestre și cel puțin 20 % din suprafețele marine până în 2030 și toate ecosistemele care au nevoie de restaurare până în 2050.

Articolul 2
Zona geografică acoperită

Prezentul regulament se aplică ecosistemelor menționate la articolele 4-12:

- (a) pe teritoriul statelor membre;
- (b) în apele de coastă, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2000/60/CE, ale statelor membre, pe fundul mării sau în subsolul marin al acestora;
- (c) în apele, pe fundul mării sau în subsolul marin situate dincolo de linia de bază utilizată pentru măsurarea întinderii apelor teritoriale ale unui stat membru, ajungând până la extremitatea zonei în care un stat membru își are sau își exercită drepturile suverane sau jurisdicția, în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982⁴².

Prezentul regulament se aplică numai ecosistemelor de pe teritoriul european al statelor membre în care se aplică tratatele.

Articolul 3
Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „ecosistem” înseamnă un complex dinamic de comunități de plante, animale, ciuperci și microorganisme și mediul lor abiotic, care interacționează într-o unitate funcțională, și include tipuri de habitate, habitate ale speciilor și populații de specii;

⁴² JO L 179, 23.6.1998, p. 3.

2. „habitatul unei specii” înseamnă habitatul unei specii în sensul definiției de la articolul 1 litera (f) din Directiva 92/43/CEE;
3. „restaurare” înseamnă procesul de asistență activă sau pasivă pentru restaurarea unui ecosistem în vederea îmbunătățirii structurii și a funcțiilor sale, cu obiectivul de conservare sau de sporire a biodiversității și a rezilienței ecosistemului, prin ameliorarea suprafeței unui tip de habitat pentru a ajunge la o stare bună, restabilirea unei suprafețe de referință favorabile și îmbunătățirea habitatului unei specii pentru a obține un nivel suficient de calitate și de cantitate în conformitate cu articolul 4 alineatele (1), (2) și (3) și cu articolul 5 alineatele (1), (2) și (3), și îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute la articolele 8-12, inclusiv atingerea unor niveluri satisfăcătoare ale indicatorilor menționați la articolele 8-12;
4. „stare bună” înseamnă, în ceea ce privește suprafața unui tip de habitat, o stare în care principalele caracteristici ale tipului de habitat, în special structura, funcțiile și speciile sale tipice sau compoziția tipică a speciilor reflectă nivelul ridicat de integritate ecologică, stabilitate și reziliență necesar pentru a asigura menținerea sa pe termen lung și astfel contribuie la atingerea sau menținerea unui stadiu corespunzător de conservare a unui habitat, în cazul în care tipul de habitat în cauză este enumerat în anexa I la Directiva 92/43/CEE și, în ecosistemele marine, contribuie la atingerea sau menținerea unei stări ecologice bune;
5. „stare ecologică bună” înseamnă starea ecologică bună în sensul definiției de la articolul 3 punctul 5 din Directiva 2008/56/CE;
6. „stadiu corespunzător de conservare a unui habitat” înseamnă un stadiu corespunzător de conservare în sensul articolului 1 litera (e) din Directiva 92/43/CEE;

7. „stadiu corespunzător de conservare a unei specii” înseamnă un stadiu corespunzător de conservare în sensul articolului 1 litera (i) din Directiva 92/43/CEE;
8. „suprafață de referință favorabilă” înseamnă suprafața totală a unui tip de habitat într-o anumită regiune biogeografică sau marină la nivel național care este considerată ca fiind minimul necesar pentru a asigura viabilitatea pe termen lung a tipului de habitat și a speciilor sale tipice sau a compoziției tipice a speciilor, precum și toate variațiile ecologice semnificative ale tipului de habitat respectiv în aria sa de răspândire naturală și care este compusă din suprafața curentă a tipului de habitat și, în cazul în care această suprafață nu este suficientă pentru viabilitatea pe termen lung a tipului de habitat și a speciilor sale tipice sau a compoziției tipice a speciilor, din suprafața suplimentară necesară restabilirii tipului de habitat; în cazul în care tipul de habitat în cauză este enumerat în anexa I la Directiva 92/43/CEE, această restabilire contribuie la atingerea unui stadiu corespunzător de conservare a unui habitat și, în ecosistemele marine, această restabilire contribuie la atingerea sau menținerea unei stări ecologice bune;
9. „nivel suficient de calitate a habitatului” înseamnă calitatea unui habitat al unei specii care permite îndeplinirea necesităților ecologice ale unei specii în orice etapă a ciclului său biologic, astfel încât aceasta să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului său în aria sa de răspândire naturală, contribuind la atingerea sau menținerea unui stadiu corespunzător de conservare al unei specii dintre cele enumerate în anexa II, IV sau V la Directiva 92/43/CEE și asigurând populațiile speciilor de păsări sălbatice reglementate de Directiva 2009/147/CE și, în plus, în ecosistemele marine, contribuind la atingerea sau menținerea unei stări ecologice bune;

10. „nivel suficient de cantitate a habitatului” înseamnă cantitatea unui habitat al unei specii care permite îndeplinirea necesităților ecologice ale unei specii în orice etapă a ciclului său biologic, astfel încât aceasta să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului său în aria sa de răspândire naturală, contribuind la atingerea sau menținerea unui stadiu corespunzător de conservare al unei specii dintre cele enumerate în anexa II, IV sau V la Directiva 92/43/CEE și asigurând populațiile speciilor de păsări sălbatice reglementate de Directiva 2009/147/CE și, în plus, în ecosistemele marine, contribuind la atingerea sau menținerea unei stări ecologice bune;
11. „tip de habitat foarte comun și larg răspândit” înseamnă un tip de habitat care se regăsește în mai multe regiuni biogeografice din Uniune, cu o arie de răspândire care depășește 10 000 km²;
12. „polenizator” înseamnă o insectă sălbatică care transportă polenul de la antera unei plante la stigmatul unei plante, permițând fertilizarea și producerea de semințe;
13. „declin al populațiilor de polenizatori” înseamnă o scădere a abundenței sau a diversității polenizatorilor, ori ambele;
14. „specie indigenă de arbori” înseamnă o specie de arbori care se găsește în aria sa de răspândire naturală, trecută sau prezentă, și de dispersie potențială, și anume, în aria pe care o ocupă în mod natural sau pe care ar putea-o ocupa fără introducere directă sau indirectă sau intervenție de către om;
15. „unitate administrativă locală” sau „UAL” înseamnă o diviziune administrativă de nivel inferior a unui stat membru, sub nivelul unei provincii, al unei regiuni sau al unui stat, stabilită în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului⁴³;

⁴³ Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) (JO L 154, 21.6.2003, p. 1).

16. „centre urbane” și „aglomerații urbane” înseamnă unități teritoriale clasificate ca orașe și orașe mici și suburbii utilizând tipologia pe baza grilei stabilite în conformitate cu articolul 4b alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1059/2003;
17. „orașe” înseamnă UAL în care cel puțin 50 % din populație locuiește în unul sau mai multe centre urbane, măsurate utilizând gradul de urbanizare stabilit în conformitate cu articolul 4b alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1059/2003;
18. „orașe mici și suburbii” înseamnă UAL în care mai puțin de 50 % din populație locuiește într-un centru urban, dar cel puțin 50 % din populație locuiește într-o aglomerație urbană, măsurate utilizând gradul de urbanizare stabilit în conformitate cu articolul 4b alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1059/2003;
19. „zone periurbane” înseamnă zonele adiacente centrelor urbane sau aglomerațiilor urbane, incluzând cel puțin toate zonele aflate pe o rază de 1 km, măsurate de la limitele exterioare ale respectivelor centre urbane sau aglomerații urbane, și situate în același oraș sau în același oraș mic și suburbie ca respectivele centre urbane sau aglomerații urbane;
20. „spațiu verde urban” înseamnă suprafața totală reprezentată de arbori, tufișuri, arbuști, vegetație erbacee perenă, licheni și mușchi, iazuri și cursuri de apă care se găsesc în orașe sau orașe mici și suburbii, calculată pe baza datelor furnizate de serviciul Copernicus de monitorizare a suprafeței terestre în cadrul componentei Copernicus a Programului spațial al Uniunii, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/696, și, dacă sunt disponibile pentru statul membru în cauză, alte date suplimentare corespunzătoare furnizate de statul membru respectiv;

21. „acoperirea coronamentului în zona urbană” înseamnă suprafața totală acoperită cu arbori din orașe și din orașe mici și suburbii, calculată pe baza datelor privind densitatea acoperirii cu arbori furnizate de serviciul Copernicus de monitorizare a suprafeței terestre, în cadrul componentei Copernicus a Programului spațial al Uniunii, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/696, și, dacă sunt disponibile pentru statul membru în cauză, alte date suplimentare corespunzătoare furnizate de statul membru respectiv;
22. „râu cu curgere liberă” înseamnă un râu sau un tronson al unui râu a cărui conectivitate longitudinală, laterală și verticală nu este împiedicată de structuri artificiale care formează o barieră și ale cărui funcții naturale sunt în mare măsură neafectate;
23. „reumidificarea unei turbării” înseamnă procesul de transformare a unui sol de turbă drenat într-un sol de turbă umed;
24. „zonă pretabilă accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile” înseamnă zonă pretabilă accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile în sensul definiției de la articolul 2 punctul 9a din Directiva (UE) 2018/2001.

Capitolul II

Obiective și obligații de restaurare

Articolul 4

Restaurarea ecosistemelor terestre, de coastă și de apă dulce

- (1) Statele membre instituie măsurile de restaurare necesare pentru a aduce în stare bună suprafețe ale tipurilor de habitate enumerate în anexa I care nu sunt în stare bună. Astfel de măsuri de restaurare se instituie:
- (a) până în 2030, pe cel puțin 30 % din suprafața totală a tuturor tipurilor de habitate enumerate în anexa I care nu se află în stare bună, astfel cum sunt cuantificate în planul național de restaurare menționat la articolul 15;
 - (b) până în 2040, pe cel puțin 60 % și, până în 2050, pe cel puțin 90 % din suprafața fiecărui grup de tipuri de habitate enumerate în anexa I care nu se află în stare bună, astfel cum sunt cuantificate în planul național de restaurare menționat la articolul 15.

În sensul prezentului alineat, statele membre acordă prioritate, după caz, până în 2030, măsurilor de restaurare pe suprafețe aflate în situri Natura 2000.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b), statele membre pot, atunci când acest lucru este justificat în mod corespunzător și în sensul alineatului respectiv, să excludă din grupul relevant tipurile de habitate foarte comune și larg răspândite care acoperă peste 3 % din teritoriul lor european.

În cazul în care un stat membru aplică derogarea menționată la primul paragraf, statul membru instituie măsuri de restaurare:

- (a) până în 2050, pe o suprafață care reprezintă cel puțin 80 % din suprafața care nu se află în stare bună pentru fiecare dintre tipurile de habitate respective;
- (b) până în 2030, pentru cel puțin o treime din procentul menționat la litera (a); și
- (c) până în 2040, pentru cel puțin două treimi din procentul menționat la litera (a).

Derogarea menționată la primul paragraf se aplică numai dacă se asigură faptul că procentul menționat la al doilea paragraf litera (a) nu împiedică atingerea sau menținerea la nivel biogeografic național a stadiului corespunzător de conservare pentru fiecare dintre tipurile de habitate respective.

- (3) În cazul în care un stat membru aplică derogarea în temeiul alineatului (2), obligația prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (a) se aplică suprafeței totale a tuturor tipurilor de habitate rămase enumerate în anexa I care nu se află în stare bună, iar obligația prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b) se aplică suprafețelor rămase din grupurile relevante de tipuri de habitate enumerate în anexa I care nu se află în stare bună.
- (4) Statele membre instituie măsurile de restaurare necesare pentru restabilirea tipurilor de habitate enumerate în anexa I pe suprafețe unde nu există tipurile de habitate respective, cu scopul de a atinge suprafața de referință favorabilă pentru tipurile de habitat respective. Astfel de măsuri se instituie pe suprafețe care reprezintă cel puțin 30 % din suprafața suplimentară necesară pentru a atinge suprafața de referință favorabilă totală a fiecărui grup de tipuri de habitate enumerate în anexa I, astfel cum sunt cuantificate în planul național de restaurare menționat la articolul 15, până în 2030, pe suprafețe care reprezintă cel puțin 60 % din suprafața respectivă, până în 2040, și pe 100 % din suprafața respectivă, până în 2050.

- (5) Prin derogare de la prezentul articol alineatul (4), în cazul în care un stat membru consideră că nu este posibil să instituie până în 2050 măsurile de restaurare necesare pentru a atinge o suprafață de referință favorabilă pentru un anumit tip de habitat pe 100 % din suprafață, statul membru în cauză poate stabili un procent mai mic, la un nivel cuprins între 90 % și 100 %, în planul său național de restaurare, astfel cum se menționează la articolul 15, și prezintă o justificare adecvată. Într-un astfel de caz, statul membru instituie treptat măsurile de restaurare necesare pentru a atinge acest procent mai mic până în 2050. Până în 2030, măsurile de restaurare respective acoperă cel puțin 30 % din suprafața suplimentară necesară pentru a atinge un astfel de procent mai mic până în 2050, iar până în 2040, ele acoperă cel puțin 60 % din suprafața suplimentară necesară pentru a atinge un astfel de procent mai mic până în 2050.
- (6) În cazul în care un stat membru aplică derogarea în temeiul alineatului (5) unor tipuri de habitate specifice, obligația prevăzută la alineatul (4) se aplică tipurilor de habitate rămase care fac parte din grupurile de tipuri de habitate enumerate în anexa I de care aparțin respectivele tipuri de habitate specifice.
- (7) Statele membre instituie măsurile de restaurare pentru habitatele terestre, de coastă și de apă dulce ale speciilor enumerate în anexele II, IV și V la Directiva 92/43/CEE și pentru habitatele terestre, de coastă și de apă dulce ale păsărilor sălbatice care intră sub incidența Directivei 2009/147/CE, care sunt, pe lângă măsurile de restaurare prevăzute la alineatele (1) și (4) de la prezentul articol, necesare pentru a îmbunătăți calitatea și cantitatea acestor habitate, inclusiv prin restabilirea lor, precum și pentru a spori conectivitatea, până la obținerea unui nivel suficient de calitate și de cantitate a habitatelor respective.

- (8) Determinarea celor mai adecvate suprafețe pentru măsuri de restaurare în conformitate cu alineatele (1), (4) și (7) de la prezentul articol se bazează pe cele mai bune cunoștințe disponibile și pe cele mai recente dovezi științifice privind starea tipurilor de habitate enumerate în anexa I la prezentul regulament, măsurate în funcție de structura și funcțiile necesare pentru menținerea lor pe termen lung, inclusiv pentru menținerea speciilor lor tipice menționate la articolul 1 litera (e) din Directiva 92/43/CEE, precum și calitatea și cantitatea habitatelor speciilor menționate la alineatul (7) de la prezentul articol, utilizând informațiile raportate în temeiul articolului 17 din Directiva 92/43/CEE și al articolului 12 din Directiva 2009/147/CE, și, după caz, ținând seama de diversitatea situațiilor din diferitele regiuni, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (16) litera (c) din prezentul regulament.
- (9) Statele membre se asigură că, până cel târziu în 2030, este cunoscută starea tipurilor de habitate pentru cel puțin 90 % din suprafața repartizată pe toate tipurile de habitate enumerate în anexa I și că, până în 2040, este cunoscută starea tuturor suprafețelor tipurilor de habitate enumerate în anexa I.
- (10) Măsurile de restaurare menționate la alineatele (1) și (4) iau în considerare necesitatea îmbunătățirii conectivității între tipurile de habitate enumerate în anexa I și țin seama de necesitățile ecologice ale speciilor menționate la alineatul (7) care trăiesc în tipurile de habitate respective.
- (11) Statele membre instituie măsuri care urmăresc să asigure că suprafețele care fac obiectul măsurilor de restaurare în conformitate cu alineatele (1), (4) și (7) prezintă o ameliorare continuă a stării tipurilor de habitate enumerate în anexa I până la atingerea unei stări bune, precum și o îmbunătățire continuă a calității habitatelor speciilor menționate la alineatul (7), până la atingerea unui nivel suficient de calitate a habitatelor respective.

Fără a aduce atingere Directivei 92/43/CEE, statele membre instituie măsuri care urmăresc să asigure că suprafețele pe care s-a ajuns la o stare bună și pe care s-a atins un nivel suficient de calitate a habitatelor speciilor nu se deteriorează în mod semnificativ.

- (12) Fără a aduce atingere Directivei 92/43/CEE, statele membre, până la data publicării planurilor lor naționale de restaurare în conformitate cu articolul 17 alineatul (6) din prezentul regulament, depun eforturi să instituie măsurile necesare cu scopul de a preveni deteriorarea semnificativă a suprafețelor în care se regăsesc tipurile de habitate enumerate în anexa I la prezentul regulament și care sunt în stare bună sau care sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de restaurare stabilite la alineatul (17) de la prezentul articol.
- (13) În ceea ce privește alineatele (11) și (12) de la prezentul articol, în afara siturilor Natura 2000, statele membre pot, în absența unor alternative, să aplice cerințele de nedeteriorare prevăzute la alineatele respective la nivelul fiecărei regiuni biogeografice de pe teritoriul lor pentru fiecare tip de habitat și fiecare habitat al speciilor, cu condiția ca statul membru în cauză să notifice Comisiei intenția sa de a aplica prezentul alineat până la ... [șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și să îndeplinească obligațiile prevăzute la articolul 15 alineatul (3) litera (g), la articolul 20 alineatul (1) litera (j), la articolul 21 alineatul (1) și la articolul 21 alineatul (2) litera (b).
- (14) În afara siturilor Natura 2000, obligația prevăzută la alineatul (11) nu se aplică deteriorării cauzate de:
 - (a) forța majoră, inclusiv dezastrele naturale;

- (b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice;
 - (c) un plan sau un proiect de interes public major pentru care nu sunt disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare, de stabilit de la caz la caz; sau
 - (d) acțiunea sau absența unei acțiuni din partea unor țări terțe pentru care statul membru în cauză nu este responsabil.
- (15) În afara siturilor Natura 2000, obligația menționată la alineatul (12) nu se aplică deteriorării cauzate de:
- (a) forța majoră, inclusiv dezastrele naturale;
 - (b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice;
 - (c) un plan sau un proiect de interes public major pentru care nu sunt disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare; sau
 - (d) acțiunea sau absența unei acțiuni din partea unor țări terțe pentru care statul membru în cauză nu este responsabil.
- (16) În siturile Natura 2000, neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatele (11) și (12) este justificată dacă este cauzată de:
- (a) forța majoră, inclusiv dezastrele naturale;
 - (b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice; sau

- (c) un plan sau un proiect autorizat în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE.
- (17) Statele membre se asigură că există:
- (a) o extindere a suprafeței în stare bună pentru tipurile de habitate enumerate în anexa I până când cel puțin 90 % se află în stare bună și până când se atinge suprafața de referință favorabilă pentru fiecare tip de habitat din fiecare regiune biogeografică a statului membru în cauză;
 - (b) o tendință crescătoare către nivelul suficient de calitate și de cantitate ale habitatelor terestre, de coastă și de apă dulce ale speciilor enumerate în anexele II, IV și V la Directiva 92/43/CEE și ale speciilor care intră sub incidența Directivei 2009/147/CE.

Articolul 5

Restaurarea ecosistemelor marine

- (1) Statele membre instituie măsurile de restaurare necesare pentru a aduce în stare bună suprafețele cu tipurile de habitate enumerate în anexa II care nu sunt în stare bună. Astfel de măsuri de restaurare se instituie:
- (a) până în 2030, pe cel puțin 30 % din suprafața totală a grupurilor 1-6 de tipuri de habitate enumerate în anexa II care nu se află în stare bună, astfel cum sunt cuantificate în planul național de restaurare menționat la articolul 15;

- (b) până în 2040, pe cel puțin 60 % și, până în 2050, pe cel puțin 90 % din suprafața fiecăruia dintre grupurile 1-6 de tipuri de habitate enumerate în anexa II care nu se află în stare bună, astfel cum sunt cuantificate în planul național de restaurare menționat la articolul 15;
- (c) până în 2040, pe cel puțin două treimi din procentul menționat la litera (d) de la prezentul alineat, din suprafața grupului 7 de tipuri de habitate enumerate în anexa II care nu se află în stare bună, astfel cum sunt cuantificate în planul național de restaurare menționat la articolul 15; și
- (d) până în 2050, pe un procent, identificat în conformitate cu articolul 14 alineatul (3), din suprafața grupului 7 de tipuri de habitate enumerate în anexa II care nu se află în stare bună, astfel cum sunt cuantificate în planul național de restaurare menționat la articolul 15.

Procentul menționat la prezentul articol primul paragraf litera (d) se stabilește astfel încât să nu împiedice obținerea sau menținerea stării ecologice bune, astfel cum este determinată în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE.

- (2) Statele membre instituie măsurile de restaurare necesare pentru restabilirea tipurilor de habitate din grupurile 1-6 enumerate în anexa II pe suprafețe pe care nu există tipurile de habitate respective, cu scopul de a atinge suprafața de referință favorabilă pentru tipurile de habitate respective. Astfel de măsuri sunt instituite pe suprafețe care reprezintă cel puțin 30 % din suprafața suplimentară necesară pentru a atinge suprafața de referință favorabilă a fiecărui grup de tipuri de habitate, astfel cum sunt cuantificate în planul național de restaurare menționat la articolul 15, până în 2030, pe suprafețe care reprezintă cel puțin 60 % din suprafața respectivă, până în 2040, și pe 100 % din suprafața respectivă, până în 2050.

- (3) Prin derogare de la prezentul articol alineatul (2), în cazul în care un stat membru consideră că nu este posibil să instituie până în 2050 măsurile de restaurare necesare pentru a atinge o suprafață de referință favorabilă pentru un anumit tip de habitat pe 100 % din suprafață, statul membru în cauză poate stabili un procent mai mic, la un nivel cuprins între 90 % și 100 %, în planul său național de restaurare, astfel cum se menționează la articolul 15, și prezintă o justificare adecvată. Într-un astfel de caz, statul membru instituie treptat măsurile de restaurare necesare pentru a atinge acest procent mai mic până în 2050. Până în 2030, măsurile de restaurare respective acoperă cel puțin 30 % din suprafața suplimentară necesară pentru a atinge un astfel de procent mai mic până în 2050, iar până în 2040, ele acoperă cel puțin 60 % din suprafața suplimentară necesară pentru a atinge un astfel de procent mai mic până în 2050.
- (4) În cazul în care un stat membru aplică derogarea în temeiul alineatului (3) unor tipuri de habitate specifice, obligația prevăzută la alineatul (2) se aplică suprafeței suplimentare rămase necesare pentru a atinge suprafața de referință favorabilă a fiecărui grup de tipuri de habitate enumerate în anexa II de care aparțin respectivele tipuri de habitate specifice.
- (5) Statele membre instituie măsurile de restaurare pentru habitatele marine ale speciilor enumerate în anexa III la prezentul regulament și în anexele II, IV și V la Directiva 92/43/CEE și pentru habitatele marine ale păsărilor sălbatice care intră sub incidența Directivei 2009/147/CE, care sunt, pe lângă măsurile de restaurare menționate la prezentul articol alineatele (1) și (2), necesare pentru a îmbunătăți calitatea și cantitatea acestor habitate, inclusiv prin restabilirea lor, precum și pentru a spori conectivitatea, până la obținerea unui nivel suficient de calitate și de cantitate a habitatelor respective.

- (6) Determinarea celor mai adecvate suprafețe pentru măsuri de restaurare în conformitate cu alineatele (1), (2) și (5) de la prezentul articol se bazează pe cele mai bune cunoștințe disponibile și pe cele mai recente evoluții tehnice și științifice în ceea ce privește determinarea stării tipurilor de habitate enumerate în anexa II la prezentul regulament, precum și calitatea și cantitatea habitatelor speciilor menționate la alineatul (5) de la prezentul articol, utilizând informațiile raportate în temeiul articolului 17 din Directiva 92/43/CEE, al articolului 12 din Directiva 2009/147/CE și al articolului 17 din Directiva 2008/56/CE.
- (7) Statele membre se asigură că este cunoscută starea următoarelor suprafețe:
- (a) până în 2030, pentru cel puțin 50 % din suprafața repartizată pe toate tipurile de habitate din grupurile 1-6 enumerate în anexa II;
 - (b) până în 2040, pentru toate suprafețele tipurilor de habitate din grupurile 1-6 enumerate în anexa II;
 - (c) până în 2040, pentru cel puțin 50 % din suprafața repartizată pe toate tipurile de habitate din grupul 7 enumerate în anexa II;
 - (d) până în 2050, pentru toate suprafețele din grupul 7 enumerate în anexa II.
- (8) Măsurile de restaurare menționate la alineatele (1) și (2) iau în considerare necesitatea îmbunătățirii coerenței ecologice și a conectivității între tipurile de habitate enumerate în anexa II și țin seama de necesitățile ecologice ale speciilor menționate la alineatul (5) care apar în tipurile de habitate respective.

- (9) Statele membre instituie măsuri care urmăresc să asigure că suprafețele care fac obiectul măsurilor de restaurare în conformitate cu alineatele (1), (2) și (5) prezintă o îmbunătățire continuă a stării tipurilor de habitate enumerate în anexa II până la atingerea unei stări bune, precum și o îmbunătățire continuă a calității habitatelor speciilor menționate la alineatul (5), până la atingerea unui nivel suficient de calitate a habitatelor respective.

Fără a aduce atingere Directivei 92/43/CEE, statele membre instituie măsuri care urmăresc să asigure că suprafețele pe care s-a ajuns la o stare bună și pe care s-a atins un nivel suficient de calitate a habitatelor speciilor nu se deteriorează în mod semnificativ.

- (10) Fără a aduce atingere Directivei 92/43/CEE, statele membre depun eforturi să instituie, până la data publicării planurilor lor naționale de restaurare în conformitate cu articolul 17 alineatul (6) din prezentul regulament, măsurile necesare cu scopul de a preveni deteriorarea semnificativă a suprafețelor pe care se găsesc tipurile de habitate enumerate în anexa II la prezentul regulament și care sunt în stare bună sau care sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de restaurare stabilite la alineatul (14) de la prezentul articol.

- (11) În afara siturilor Natura 2000, obligația prevăzută la alineatul (9) nu se aplică deteriorării cauzate de:

- (a) forța majoră, inclusiv dezastrele naturale;
- (b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice;

- (c) un plan sau un proiect de interes public major pentru care nu sunt disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare, de stabilit de la caz la caz; sau
 - (d) acțiunea sau absența unei acțiuni din partea unor țări terțe pentru care statul membru în cauză nu este responsabil.
- (12) În afara siturilor Natura 2000, obligația menționată la alineatul (10) nu se aplică deteriorării cauzate de:
- (a) forța majoră, inclusiv dezastrele naturale;
 - (b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice;
 - (c) un plan sau un proiect de interes public major pentru care nu sunt disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare; sau
 - (d) acțiunea sau absența unei acțiuni din partea unor țări terțe pentru care statul membru în cauză nu este responsabil.
- (13) În siturile Natura 2000, neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatele (9) și (10) este justificată dacă este cauzată de:
- (a) forța majoră, inclusiv dezastrele naturale;
 - (b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice; sau

- (c) un plan sau un proiect autorizat în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE.

(14) Statele membre se asigură că există:

- (a) o extindere a suprafeței în stare bună pentru tipurile de habitate din grupurile 1-6 de tipuri de habitate enumerate în anexa II până când cel puțin 90 % se află în stare bună și până când se atinge suprafața de referință favorabilă pentru fiecare tip de habitat din fiecare regiune biogeografică a statului membru în cauză;
- (b) o extindere a suprafeței în stare bună pentru tipurile de habitate din grupul 7 de tipuri de habitate enumerate în anexa II, până când cel puțin procentul menționat la alineatul (1) primul paragraf litera (d) se află în stare bună și până când se atinge suprafața de referință favorabilă pentru fiecare tip de habitat din fiecare regiune biogeografică a statului membru în cauză;
- (c) o tendință crescătoare către nivelul suficient de calitate și de cantitate al habitatelor marine ale speciilor menționate în anexa III la prezentul regulament și în anexele II, IV și V la Directiva 92/43/CEE și ale speciilor care intră sub incidența Directivei 2009/147/CE.

Articolul 6
Energia din surse regenerabile

- (1) În sensul articolului 4 alineatele (14) și (15) și al articolului 5 alineatele (11) și (12), planificarea, construirea și exploatarea centralelor de producere a energiei din surse regenerabile, racordarea lor la rețea și rețeaua aferentă în sine, precum și instalațiile de stocare sunt considerate a fi de interes public major. Statele membre le pot exonera de cerința referitoare la indisponibilitatea unor soluții alternative mai puțin dăunătoare în temeiul articolului 4 alineatele (14) și (15) și al articolului 5 alineatele (11) și (12), cu condiția ca:
- (a) să fi fost efectuată o evaluare strategică de mediu, în conformitate cu condițiile stabilite în Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁴; sau
 - (b) acestea să fi făcut obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului, în conformitate cu condițiile prevăzute în Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁵.

⁴⁴ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

⁴⁵ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

- (2) În circumstanțe specifice și justificate în mod corespunzător, statele membre pot să limiteze aplicarea alineatului (1) la anumite părți ale teritoriului lor, precum și la anumite tipuri de tehnologii sau la proiecte cu anumite caracteristici tehnice, în conformitate cu prioritățile stabilite în planurile lor naționale integrate privind energia și clima în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999.

În cazul în care statele membre aplică limitări în temeiul primului paragraf, acestea informează Comisia cu privire la limitările respective și le justifică.

Articolul 7

Apărarea națională

- (1) Atunci când instituie măsurile de restaurare în sensul articolului 4 alineatele (1), (4) sau (7) sau al articolului 5 alineatele (1), (2) sau (5), statele membre pot exclude suprafețele utilizate pentru activități exclusiv în scopul apărării naționale, în cazul în care aceste măsuri sunt considerate incompatibile cu continuarea utilizării militare a suprafețelor în cauză.
- (2) În sensul articolului 4 alineatele (14) și (15) și al articolului 5 alineatele (11) și (12), statele membre pot prevedea ca planurile și proiectele al căror scop este exclusiv apărarea națională să fie considerate a fi de interes public major.

În sensul articolului 4 alineatele (14) și (15) și al articolului 5 alineatele (11) și (12), statele membre pot exonera planurile și proiectele al căror scop este exclusiv apărarea națională de cerința referitoare la indisponibilitatea unor soluții alternative mai puțin dăunătoare. Cu toate acestea, în cazul în care un stat membru aplică exonerarea respectivă, statul membru instituie măsuri, dacă este posibil și rezonabil, cu scopul de a atenua impactul respectivelor planuri și proiecte asupra tipurilor de habitate.

Articolul 8

Restaurarea ecosistemelor urbane

- (1) Până la 31 decembrie 2030, statele membre se asigură că nu există nicio pierdere netă a suprafeței naționale totale de spații verzi urbane și de acoperire a coronamentului în suprafețele cu ecosisteme urbane, determinate în conformitate cu articolul 14 alineatul (4), comparativ cu ... [anul intrării în vigoare a prezentului regulament]. În sensul prezentului alineat, statele membre pot exclude din suprafețele naționale totale acele suprafețe cu ecosisteme urbane pe care ponderea spațiilor verzi urbane în centrele urbane și în aglomerațiile urbane depășește 45 %, iar ponderea acoperirii coronamentului în zona urbană depășește 10 %.
- (2) De la 1 ianuarie 2031, statele membre trebuie să înregistreze o tendință crescătoare în ceea ce privește suprafața națională totală de spații verzi urbane, inclusiv prin integrarea spațiilor verzi urbane în clădiri și infrastructură pe suprafețele cu ecosisteme urbane, determinate în conformitate cu articolul 14 alineatul (4), măsurată la fiecare șase ani începând cu 1 ianuarie 2031, până când se ajunge la un nivel satisfăcător de spații verzi urbane, identificat în conformitate cu articolul 14 alineatul (5).

- (3) Statele membre trebuie să înregistreze, pe fiecare suprafață cu ecosisteme urbane, determinată în conformitate cu articolul 14 alineatul (4), o tendință crescătoare a acoperirii coronamentului în zona urbană, măsurată la fiecare șase ani începând cu 1 ianuarie 2031, până când se ajunge la un nivel satisfăcător, identificat în conformitate cu articolul 14 alineatul (5).

Articolul 9

Restaurarea conectivității naturale a râurilor și a funcțiilor naturale ale zonelor inundabile aferente

- (1) Statele membre realizează un inventar al barierelor artificiale din calea conectivității apelor de suprafață și, ținând seama de funcțiile socioeconomice ale barierelor artificiale, identifică barierele care trebuie înlăturate pentru a contribui la realizarea obiectivelor de restaurare prevăzute la articolul 4 din prezentul regulament și la îndeplinirea obiectivului de a readuce cel puțin 25 000 km de râuri în stadiul de râuri cu curgere liberă în Uniune până în 2030, fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2000/60/CE, în special articolului 4 alineatele (3), (5) și (7) din directiva respectivă, și Regulamentului (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁶, în special articolului 15 din regulamentul respectiv.
- (2) Statele membre îndepărtează barierele artificiale din calea conectivității apelor de suprafață identificate în inventarul efectuat în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, în conformitate cu planul de îndepărtare a barierelor artificiale, menționat la articolul 15 alineatul (3) literele (i) și (n). Atunci când îndepărtează barierele artificiale, statele membre vizează în mod prioritar barierele învechite, adică cele care nu mai sunt necesare pentru producerea de energie din surse regenerabile, navigația interioară, alimentarea cu apă, protecția împotriva inundațiilor sau pentru alte utilizări.

⁴⁶ Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE (JO L 348, 20.12.2013, p. 1).

- (3) Statele membre completează îndepărtarea barierelor artificiale în conformitate cu alineatul (2) cu măsurile necesare pentru ameliorarea funcțiilor naturale ale zonelor inundabile aferente.
- (4) Statele membre se asigură că sunt menținute conectivitatea naturală a râurilor și funcțiile naturale ale zonelor inundabile aferente restaurate în conformitate cu alineatele (2) și (3).

Articolul 10

Restaurarea populațiilor de polenizatori

- (1) Prin instituirea în timp util a unor măsuri adecvate și eficace, statele membre îmbunătățesc diversitatea polenizatorilor și inversează declinul populațiilor de polenizatori până cel târziu în 2030 și, ulterior, înregistrează o tendință crescătoare a populațiilor de polenizatori, măsurată cel puțin la fiecare șase ani din 2030, până la atingerea unor niveluri satisfăcătoare, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (5).
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea și actualizarea unei metode științifice pentru monitorizarea diversității polenizatorilor și a populațiilor de polenizatori. Comisia adoptă primul dintre actele delegate prin care stabilește metoda respectivă până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

- (3) Metoda menționată la alineatul (2) oferă o abordare standardizată pentru colectarea de date anuale privind abundența și diversitatea speciilor de polenizatori în toate ecosistemele, precum și pentru evaluarea tendințelor populației de polenizatori și a eficacității măsurilor de restaurare adoptate de statele membre în conformitate cu alineatul (1).
- (4) Atunci când utilizează metoda menționată la alineatul (2), statele membre se asigură că datele de monitorizare provin de la un număr suficient de amplasamente pentru a fi asigurată reprezentativitatea pentru întregul lor teritoriu. Statele membre promovează știința cetățenească în colectarea datelor de monitorizare, acolo unde este posibil, și furnizează resurse adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor respective.
- (5) Comisia și agențiile relevante ale Uniunii, în special AEM, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară și Agenția Europeană pentru Produse Chimice, își coordonează activitățile privind polenizatorii în conformitate cu mandatele care le revin și furnizează statelor membre, la cererea acestora, informații în sprijinul îndeplinirii de către acestea a obligațiilor care le revin în temeiul prezentului articol. În acest scop, Comisia înființează, printre altele, un grup operativ specializat și pune la dispoziția statelor membre informații și expertiză relevantă, într-un mod coordonat.

Articolul 11

Restaurarea ecosistemelor agricole

- (1) Statele membre instituie măsurile de restaurare necesare pentru sporirea biodiversității în ecosistemele agricole, în plus față de suprafețele care fac obiectul măsurilor de restaurare în temeiul articolului 4 alineatele (1), (4) și (7), ținând seama de schimbările climatice, de nevoile sociale și economice ale zonelor rurale și de necesitatea de a asigura o producție agricolă durabilă în Uniune.
- (2) Statele membre instituie măsuri care vizează înregistrarea unei tendințe crescătoare la nivel național pentru cel puțin doi din următorii trei indicatori pentru ecosistemele agricole, astfel cum sunt detaliați în anexa IV, măsurați între ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament] și 31 decembrie 2030 și, ulterior, la fiecare șase ani, până se ajunge la nivelurile satisfăcătoare stabilite în conformitate cu articolul 14 alineatul (5):
 - (a) indicele fluturilor de câmp;
 - (b) stocul de carbon organic din solurile minerale cultivate;
 - (c) ponderea terenurilor agricole cu elemente de peisaj de mare diversitate.

- (3) Statele membre instituie măsuri de restaurare care urmăresc să asigure faptul că indicele național privind păsările comune specifice terenurilor agricole, bazat pe speciile menționate în anexa V, indexat la ... [prima zi a lunii care urmează după 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] = 100, ajunge la următoarele niveluri:
- (a) pentru statele membre enumerate în anexa V, cu populații de păsări specifice terenurilor agricole mai pronunțat diminuate de-a lungul timpului: 110 până în 2030, 120 până în 2040 și 130 până în 2050;
 - (b) pentru statele membre enumerate în anexa V, cu populații de păsări specifice terenurilor agricole mai puțin diminuate de-a lungul timpului: 105 până în 2030, 110 până în 2040 și 115 până în 2050.
- (4) Statele membre instituie măsuri care vizează restaurarea solurilor organice exploatate în scopuri agricole care constituie turbării drenate. Măsurile respective se instituie pe cel puțin:
- (a) 30 % din aceste suprafețe, până în 2030, din care cel puțin un sfert trebuie reumidificat;
 - (b) 40 % din aceste suprafețe, până în 2040, din care cel puțin o treime trebuie reumidificată;
 - (c) 50 % din aceste suprafețe, până în 2050, din care cel puțin o treime trebuie reumidificată.

Statele membre pot institui măsuri de restaurare, inclusiv de reumidificare, pe suprafețele siturilor de extracție a turbei și pot considera suprafețele respective drept suprafețe care contribuie la îndeplinirea obiectivelor relevante menționate la primul paragraf literele (a), (b) și (c).

În plus, statele membre pot institui măsuri de restaurare pentru reumidificarea solurilor organice care constituie turbării drenate în alte scopuri decât cele agricole și de extracție a turbei și pot considera că aceste suprafețe reumidificate contribuie, până la maximum 40 %, la îndeplinirea obiectivelor menționate la primul paragraf literele (a), (b) și (c).

Măsurile de restaurare care constau în reumidificarea turbăriilor, inclusiv nivelurile apei care trebuie atinse, contribuie la reducerea emisiilor nete de gaze cu efect de seră și la sporirea biodiversității, ținând seama, în același timp, de circumstanțele naționale și locale.

În cazuri justificate în mod corespunzător, un stat membru poate reduce gradul de reumidificare a turbăriilor în scopuri agricole la mai puțin decât se prevede la primul paragraf literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat, dacă o astfel de reumidificare ar putea avea efecte negative semnificative asupra infrastructurii, clădirilor, adaptării la schimbările climatice sau asupra altor interese publice și dacă reumidificarea nu se poate realiza pe alte terenuri decât terenurile agricole. Orice astfel de reducere se stabilește în conformitate cu articolul 14 alineatul (8).

Obligația statelor membre de a îndeplini obiectivele de reumidificare prevăzute la primul paragraf literele (a), (b) și (c) nu implică obligația fermierilor și a proprietarilor privați de terenuri de a-și reumidifica terenurile, reumidificarea terenurilor agricole rămânând voluntară în cazul acestora, fără a aduce atingere obligațiilor care decurg din dreptul intern.

Statele membre stimulează, după caz, reumidificarea pentru ca aceasta să devină o opțiune atractivă pentru fermieri și proprietarii privați de terenuri și încurajează accesul la formare și consiliere pentru fermieri și alte părți interesate cu privire la beneficiile reumidificării turbăriilor, la opțiunile de gestionare ulterioară a terenurilor și la oportunitățile aferente.

Articolul 12

Restaurarea ecosistemelor forestiere

- (1) Statele membre instituie măsurile de restaurare necesare pentru sporirea biodiversității ecosistemelor forestiere, în plus față de suprafețele care fac obiectul măsurilor de restaurare în temeiul articolului 4 alineatele (1), (4) și (7), ținând seama, totodată, de riscurile de incendii forestiere.
- (2) Statele membre trebuie să înregistreze o tendință crescătoare la nivel național a indicelui privind păsările comune specifice pădurilor, astfel cum se precizează în anexa VI, măsurat în perioada cuprinsă între ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament] și 31 decembrie 2030 și, ulterior, la fiecare șase ani, până la atingerea nivelurilor satisfăcătoare stabilite în conformitate cu articolul 14 alineatul (5).
- (3) Statele membre trebuie să înregistreze o tendință crescătoare la nivel național în cazul a cel puțin șase din următorii șapte indicatori pentru ecosistemele forestiere, astfel cum se precizează în anexa VI, selectați în funcție de capacitatea lor de a demonstra ameliorarea biodiversității ecosistemelor forestiere în statul membru în cauză. Tendința se măsoară în perioada cuprinsă între ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament] și 31 decembrie 2030 și, ulterior, la fiecare șase ani, până la atingerea nivelurilor satisfăcătoare stabilite în conformitate cu articolul 14 alineatul (5):
 - (a) lemnul mort pe picior;
 - (b) lemnul mort căzut;
 - (c) ponderea pădurilor cu structură plurienă;

- (d) conectivitatea pădurilor;
 - (e) stocul de carbon organic;
 - (f) ponderea pădurilor în care predomină specii indigene de arbori;
 - (g) diversitatea speciilor de arbori.
- (4) Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatele (2) și (3) este justificată dacă este cauzată de:
- (a) forța majoră la scară largă, inclusiv dezastrele naturale, în special incendiile de vegetație neplanificate și necontrolate; sau
 - (b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice.

Articolul 13

Plantarea a trei miliarde de arbori suplimentari

- (1) Atunci când identifică și pun în aplicare măsurile de restaurare pentru îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute la articolul 4 și la articolele 8-12, statele membre urmăresc să contribuie la angajamentul de a planta la nivelul Uniunii cel puțin trei miliarde de arbori suplimentari până în 2030.

- (2) Statele membre se asigură că își aduc contribuția la îndeplinirea angajamentului stabilit la alineatul (1) cu respectarea deplină a principiilor ecologice, inclusiv prin asigurarea diversității speciilor și a diversității pluriene, acordând prioritate speciilor indigene de arbori, cu excepția, în cazuri și condiții foarte specifice, a speciilor alogene adaptate solului, contextului climatic și ecologic local și condițiilor habitatului care joacă un rol în promovarea unei reziliențe sporite la schimbările climatice. Măsurile în vederea îndeplinirii angajamentului respectiv urmăresc să sporească conectivitatea ecologică și se bazează pe împădurirea durabilă, reîmpădurire și plantarea de arbori, precum și pe extinderea spațiului verde urban.

Capitolul III

Planurile naționale de restaurare

Articolul 14

Elaborarea planurilor naționale de restaurare

- (1) Fiecare stat membru elaborează un plan național de restaurare și efectuează monitorizarea și cercetarea pregătitoare necesare pentru a identifica măsurile de restaurare care se impun pentru îndeplinirea obiectivelor de restaurare și a obligațiilor prevăzute la articolele 4-13 și pentru a contribui la obiectivele generale ale Uniunii și la obiectivele menționate la articolul 1, ținând seama de cele mai recente dovezi științifice.

- (2) Statele membre cuantifică suprafața care trebuie refăcută pentru a îndeplini obiectivele de restaurare prevăzute la articolele 4 și 5, ținând seama de starea tipurilor de habitate menționate la articolul 4 alineatele (1) și (4) și la articolul 5 alineatele (1) și (2), precum și de calitatea și cantitatea habitatelor speciilor menționate la articolul 4 alineatul (7) și la articolul 5 alineatul (5) care conțin ecosistemele care fac obiectul articolului 2.

Cuantificarea se bazează, printre altele, pe următoarele informații:

- (a) pentru fiecare tip de habitat:
 - (i) suprafața totală a habitatului și o hartă a distribuției sale actuale;
 - (ii) suprafața habitatului care nu este în stare bună;
 - (iii) suprafața de referință favorabilă, luând în considerare înregistrări ale distribuției istorice și modificările preconizate ale condițiilor de mediu ca urmare a schimbărilor climatice;
 - (iv) suprafețele cele mai adecvate pentru restabilirea tipurilor de habitate, având în vedere modificările în curs și preconizate ale condițiilor de mediu ca urmare a schimbărilor climatice;

- (b) nivelul suficient de calitate și cantitate a habitatelor speciilor necesar pentru atingerea stadiului corespunzător de conservare al acestora, luând în considerare suprafețele cele mai adecvate pentru restabilirea habitatelor respective, precum și conectivitatea necesară între habitate pentru ca populațiile speciilor să prospere, precum și modificările în curs și preconizate ale condițiilor de mediu ca urmare a schimbărilor climatice, nevoile concurente ale habitatelor și ale speciilor și prezența unor terenuri agricole de înaltă valoare naturală.

În scopul cuantificării suprafeței fiecărui tip de habitat care trebuie refăcută pentru a îndeplini obiectivele de restaurare prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) și la articolul 5 alineatul (1) litera (a), suprafața habitatului care nu este în stare bună menționată la primul paragraf litera (a) punctul (ii) de la prezentul alineat include numai acele suprafețe pentru care starea tipului de habitat este cunoscută.

În scopul cuantificării suprafeței fiecărui tip de habitat care trebuie refăcută pentru a îndeplini obiectivele de restaurare prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) și la articolul 5 alineatul (1) literele (b), (c) și (d), suprafața habitatului care nu este în stare bună menționată la primul paragraf litera (a) punctul (ii) de la prezentul alineat include numai acele suprafețe pentru care starea tipului de habitat este cunoscută sau urmează să fie cunoscută în temeiul articolului 4 alineatul (9) și al articolului 5 alineatul (7).

În cazul în care intenționează să aplice derogarea prevăzută la articolul 4 alineatul (2), respectivul stat membru determină procente menționate la articolul respectiv.

În cazul în care intenționează să aplice derogarea prevăzută la articolul 4 alineatul (5) și la articolul 5 alineatul (3), respectivul stat membru determină procente mai mici stabilite în temeiul articolelor respective.

- (3) În ceea ce privește grupul 7 de tipuri de habitate enumerate în anexa II, statele membre stabilesc procentul menționat la articolul 5 alineatul (1) litera (d).
- (4) Statele membre stabilesc și cartografiază suprafețele cu ecosisteme urbane menționate la articolul 8 pentru toate orașele, orașele mici și suburbiile acestora.

Suprafața cu ecosisteme urbane a unui oraș sau a unui oraș mic și suburbie include:

- (a) întregul oraș sau oraș mic și suburbie; sau
- (b) părți din oraș sau oraș mic și suburbie, incluzând cel puțin centrele sale urbane, aglomerațiile urbane și, dacă statul membru în cauză consideră adecvat, zonele periurbane.

Statele membre pot agrega suprafețele cu ecosisteme urbane pentru două sau mai multe orașe ori pentru două sau mai multe orașe mici și suburbii adiacente, sau ambele, într-o singură suprafață cu ecosisteme urbane comună acestor orașe sau, respectiv, orașe mici și suburbii.

- (5) Până în 2030, statele membre stabilesc, printr-un proces și o evaluare deschisă și eficace, pe baza celor mai recente dovezi științifice, a cadrului de orientare menționat la articolul 20 alineatul (10) și, dacă este disponibil, a cadrului de orientare menționat la articolul 20 alineatul (11) niveluri satisfăcătoare pentru:
- (a) populațiile de polenizatori menționate la articolul 10 alineatul (1) și pentru indicatorii menționați la articolul 12 alineatul (2);
- (b) fiecare dintre indicatorii aleși menționați la articolul 11 alineatul (2);

- (c) fiecare dintre indicatorii aleși menționați la articolul 12 alineatul (3);
 - (d) spațiile verzi urbane menționate la articolul 8 alineatul (2) și
 - (e) acoperirea coronamentului în zona urbană menționată la articolul 8 alineatul (3).
- (6) Statele membre identifică și cartografiază suprafețele agricole și forestiere care au nevoie de restaurare, în special suprafețele care, din cauza intensificării sau a altor factori de gestionare, au nevoie de o conectivitate și o diversitate peisagistică sporite.
- (7) Până la ... [un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre pot elabora o metodologie de completare a metodologiei menționate în anexa IV, în vederea monitorizării elementelor de peisaj de mare diversitate care nu sunt reglementate de metoda comună menționată în descrierea elementelor de peisaj de mare diversitate din anexa respectivă. Comisia oferă orientări cu privire la cadrul pentru elaborarea unei astfel de metodologii până la ... [o lună de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (8) Statele membre determină, după caz, reducerea gradului de reumidificare a turbăriilor destinate utilizării agricole, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (4) al cincilea paragraf.
- (9) Statele membre identifică sinergii cu atenuarea schimbărilor climatice, adaptarea la schimbările climatice, neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor și prevenirea dezastrelor și acordă prioritate măsurilor de restaurare în consecință. Statele membre iau, de asemenea, în considerare:
- (a) planurile lor naționale integrate privind energia și clima, menționate la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2018/1999;

- (b) strategia lor pe termen lung, menționată la articolul 15 din Regulamentul (UE) 2018/1999;
 - (c) obiectivul general obligatoriu al Uniunii pentru 2030, prevăzut la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/2001.
- (10) Statele membre identifică sinergii cu agricultura și cu silvicultura. Acestea identifică, de asemenea, practicile agricole și forestiere existente, inclusiv intervențiile din cadrul PAC, care contribuie la obiectivele prezentului regulament.
- (11) Aplicarea prezentului regulament nu creează statelor membre obligația de a reprograma vreun tip de finanțare din cadrul PAC, al PCP sau al altor programe sau instrumente de finanțare a agriculturii și pescuitului din cadrul CFM 2021-2027.
- (12) Statele membre pot promova implementarea schemelor de sprijin private sau publice în beneficiul părților interesate care pun în aplicare măsurile de restaurare menționate la articolele 4-12, inclusiv administratorii și proprietarii de terenuri, fermierii, silvicultorii și pescarii.

- (13) Statele membre coordonează elaborarea planurilor naționale de restaurare cu cartografierea suprafețelor care sunt necesare pentru îndeplinirea cel puțin a contribuțiilor lor naționale la obiectivul privind energia din surse regenerabile pentru 2030 și, după caz, cu desemnarea zonelor pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile și a zonelor de infrastructură dedicate. În cursul elaborării planurilor naționale de restaurare, statele membre asigură sinergia cu dezvoltarea infrastructurii de energie și de energie din surse regenerabile și cu orice zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile și cu orice zone de infrastructură dedicate care sunt deja desemnate și se asigură că funcționarea respectivelor suprafețe, inclusiv procedurile de autorizare aplicabile pe respectivele suprafețe în conformitate cu Directiva (UE) 2018/2001, precum și funcționarea proiectelor de rețea care sunt necesare pentru integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul de energie electrică și procedurile de autorizare respective, rămân neschimbate.
- (14) La elaborarea planurilor lor naționale de restaurare, statele membre țin seama în special de următoarele aspecte:
- (a) măsurile de conservare stabilite pentru siturile Natura 2000 în conformitate cu Directiva 92/43/CEE;
 - (b) cadrele de acțiune prioritară, elaborate în conformitate cu Directiva 92/43/CEE;
 - (c) măsurile pentru atingerea unei stări cantitative, ecologice și chimice bune a corpurilor de apă incluse în programele de măsuri și planurile de management al bazinului hidrografic elaborate în conformitate cu Directiva 2000/60/CE și în planurile de gestionare a riscului de inundații stabilite în conformitate cu Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁷;

⁴⁷ Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații (JO L 288, 6.11.2007, p. 27).

- (d) după caz, strategiile marine pentru atingerea unei stări ecologice bune pentru toate regiunile marine ale Uniunii, elaborate în conformitate cu Directiva 2008/56/CE;
 - (e) programele naționale de control al poluării atmosferice elaborate în temeiul Directivei (UE) 2016/2284;
 - (f) strategiile și planurile de acțiune naționale privind biodiversitatea elaborate în conformitate cu articolul 6 din Convenția privind diversitatea biologică;
 - (g) după caz, măsurile de conservare și gestionare adoptate în cadrul PCP;
 - (h) planurile strategice PAC elaborate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/2115.
- (15) La elaborarea planurilor lor naționale de restaurare, statele membre țin seama, de asemenea, de proiectele privind materiile prime critice strategice, atunci când acestea sunt recunoscute ca atare în temeiul dreptului Uniunii.
- (16) Atunci când își elaborează planurile naționale de restaurare, statele membre:
- (a) pot utiliza diferitele exemple de măsuri de restaurare enumerate în anexa VII, în funcție de condițiile naționale și locale specifice și de cele mai recente dovezi științifice;
 - (b) vizează optimizarea funcțiilor ecologice, economice și sociale ale ecosistemelor, precum și contribuția lor la dezvoltarea durabilă a regiunilor și comunităților relevante;

- (c) pot ține seama de diversitatea situațiilor din diferite regiuni legate de cerințele sociale, economice și culturale, de caracteristicile regionale și locale și de densitatea populației; după caz, ar trebui să se țină seama de situația specifică a regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, cum ar fi depărtarea, insularitatea, suprafața redusă, relieful și clima dificile ale acestora, precum și de biodiversitatea lor bogată și de costurile asociate protejării și restaurării ecosistemelor lor.
- (17) Atunci când este posibil, statele membre încurajează sinergiile cu planurile naționale de restaurare ale altor state membre, în special pentru ecosistemele care traversează frontierele sau în cazul în care statele membre au o regiune sau subregiune marină comună în sensul Directivei 2008/56/CE.
- (18) Statele membre pot utiliza, atunci când este practic și adecvat, în scopul pregătirii și punerii în aplicare a planurilor naționale de restaurare, în ceea ce privește restaurarea și restabilirea ecosistemelor marine, structurile de cooperare instituțională regională existente.
- (19) În cazul în care statele membre identifică o problemă care ar putea împiedica îndeplinirea obligațiilor de restaurare și restabilire a ecosistemelor marine și care necesită măsuri pentru care nu au competența necesară, acestea se adresează, în mod individual sau în comun, în cazul în care sunt vizate, statelor membre, Comisiei sau organizațiilor internaționale, prezentându-le o descriere a problemei identificate și a măsurilor posibile, în vederea examinării și a posibilei adoptări a acestora.

- (20) Statele membre se asigură că elaborarea planului de restaurare este deschisă, transparentă, favorabilă incluziunii și eficace și că publicului, inclusiv tuturor părților interesate relevante, i se acordă din timp posibilități efective de a participa la elaborarea acestuia. Consultările respectă cerințele prevăzute în Directiva 2001/42/CE.

Articolul 15

Conținutul planului național de restaurare

- (1) Planul național de restaurare acoperă perioada până în 2050, cu termene intermediare care corespund obiectivelor și obligațiilor prevăzute la articolele 4-13.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, planul național de restaurare care se prezintă în conformitate cu articolul 16 și cu articolul 17 alineatul (6) poate, în ceea ce privește perioada de după 1 iulie 2032 și până la reexaminarea sa în conformitate cu articolul 19 alineatul (1), să se limiteze la o prezentare generală strategică care să cuprindă:
- (a) elementele menționate la alineatul (3); și
 - (b) informațiile menționate la alineatele (4) și (5).

Planul național de restaurare revizuit rezultat în urma reexaminării care se efectuează până la 30 iunie 2032 în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) poate, în ceea ce privește perioada care începe la 1 iulie 2042 și până la reexaminarea efectuată până la 30 iunie 2042 în conformitate cu articolul 19 alineatul (1), să se limiteze la o prezentare strategică a elementelor și informațiilor menționate la primul paragraf al prezentului alineat.

- (3) Fiecare stat membru include următoarele elemente în planul național de restaurare, utilizând formatul uniform stabilit în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol:
- (a) cuantificarea suprafețelor care urmează să fie restaurate pentru a îndeplini obiectivele de restaurare prevăzute la articolele 4-12, pe baza lucrărilor pregătitoare desfășurate în conformitate cu articolul 14 și a hărților indicative ale suprafețelor potențiale care urmează să fie restaurate;
 - (b) în cazul în care un stat membru aplică derogarea prevăzută la articolul 4 alineatul (5) sau la articolul 5 alineatul (3), o justificare a motivelor pentru care nu este posibil să instituie până în 2050 măsurile de restaurare necesare pentru a atinge o suprafață de referință favorabilă pentru un anumit tip de habitat și o justificare a procentului mai mic stabilit în temeiul articolelor respective, astfel cum a fost determinat de statul membru în cauză.
 - (c) o descriere a măsurilor de restaurare planificate sau instituite pentru îndeplinirea obiectivelor de restaurare și a obligațiilor prevăzute la articolele 4-13 din prezentul regulament și o precizare cu privire la care dintre aceste măsuri de restaurare este planificată sau instituită în cadrul rețelei Natura 2000 create în conformitate cu Directiva 92/43/CEE;
 - (d) o secțiune specifică în care sunt precizate măsurile pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (9) și la articolul 5 alineatul (7);

- (e) în cazul în care un stat membru aplică derogarea prevăzută la articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament, o justificare a modului în care procentele stabilite în conformitate cu articolul respectiv nu împiedică atingerea sau menținerea la nivel biogeografic național a stadiului corespunzător de conservare pentru tipurile de habitate relevante, astfel cum sunt stabilite în temeiul articolului 1 litera (e) din Directiva 92/43/CEE;
- (f) o indicație a măsurilor vizând asigurarea faptului că suprafețele acoperite de tipurile de habitate enumerate în anexele I și II nu se deteriorează pe suprafețele pe care s-a ajuns la o stare bună și că habitatele speciilor menționate la articolul 4 alineatul (7) și la articolul 5 alineatul (5) nu se deteriorează semnificativ în suprafețele în care s-a atins un nivel suficient de calitate a habitatelor speciilor, în conformitate cu articolul 4 alineatul (11) și cu articolul 5 alineatul (9);
- (g) după caz, o descriere a modului în care articolul 4 alineatul (13) se aplică pe teritoriul său, inclusiv:
 - (i) o explicație privind sistemul de măsuri compensatorii care se iau în fiecare caz de deteriorare semnificativă, precum și privind monitorizarea și raportarea necesare cu privire la deteriorarea semnificativă a tipurilor de habitate și a habitatelor speciilor și cu privire la măsurile compensatorii luate;
 - (ii) o explicație a modului în care se va garanta că punerea în aplicare a articolului 4 alineatul (13) nu afectează îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolele 1, 4 și 5;

- (h) o indicație a măsurilor care vizează menținerea în stare bună a tipurilor de habitate enumerate în anexele I și II pe suprafețele pe care acestea sunt situate, precum și prevenirea deteriorării semnificative a altor suprafețe acoperite de tipurile de habitate enumerate în anexele I și II, în conformitate cu articolul 4 alineatul (12) și cu articolul 5 alineatul (10);
- (i) inventarul barierelor și barierele identificate în vederea îndepărtării în conformitate cu articolul 9 alineatul (1), planul de îndepărtare a acestora în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) și lungimea râurilor cu curgere liberă care se obține prin îndepărtarea acestor bariere, estimată din 2020 până în 2030 și, respectiv, până în 2050, precum și orice alte măsuri de restabilire a funcțiilor naturale ale zonelor inundabile în conformitate cu articolul 9 alineatul (3);
- (j) o descriere a indicatorilor pentru ecosistemele agricole aleși în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) și a capacității acestora de a demonstra ameliorarea biodiversității în ecosistemele agricole din statul membru în cauză;
- (k) o justificare, după caz, pentru reumidificarea turbăriilor într-o proporție mai mică decât ceea ce se prevede la articolul 11 alineatul (4) primul paragraf literele (a), (b) și (c);
- (l) o descriere a indicatorilor pentru ecosistemele forestiere aleși în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) și a capacității acestora de a demonstra ameliorarea biodiversității în ecosistemele forestiere din statul membru în cauză;
- (m) o descriere a contribuției la angajamentul menționat la articolul 13;
- (n) calendarul de instituire a măsurilor de restaurare în conformitate cu articolele 4-12;

- (o) o secțiune specifică care stabilește măsuri de restaurare adaptate în regiunile lor ultraperiferice, după caz;
- (p) monitorizarea suprafețelor care fac obiectul restaurării în conformitate cu articolele 4 și 5, procesul de evaluare a eficacității măsurilor de restaurare instituite în conformitate cu articolele 4-12 și de revizuire a măsurilor respective, dacă este necesar, pentru a se asigura respectarea și îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute la articolele 4-13;
- (q) indicarea dispozițiilor pentru asigurarea efectelor continue, pe termen lung și susținute ale măsurilor de restaurare menționate la articolele 4-12;
- (r) beneficiile conexe estimate pentru atenuarea schimbărilor climatice și neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor asociate în timp măsurilor de restaurare;
- (s) impactul socioeconomic preconizat și beneficiile estimate ale punerii în aplicare a măsurilor de restaurare menționate la articolele 4-12;
- (t) o secțiune specifică prin care se stabilește modul în care planul național de restaurare ia în considerare:
 - (i) relevanța scenariilor de schimbare climatică pentru planificarea tipului și a amplasării măsurilor de restaurare;
 - (ii) potențialul măsurilor de restaurare de a reduce la minimum efectele schimbărilor climatice asupra naturii, de a preveni dezastrelor naturale sau a atenua efectele acestora și de a sprijini adaptarea;

- (iii) sinergiile cu strategiile sau planurile naționale de adaptare și cu rapoartele naționale de evaluare a riscurilor de dezastre;
- (iv) o prezentare generală a interacțiunii dintre măsurile incluse în planul național de restaurare și planul național privind energia și clima;
- (u) nevoile de finanțare estimate pentru punerea în aplicare a măsurilor de restaurare, care includ o descriere a sprijinului acordat părților interesate afectate de măsurile de restaurare sau de alte obligații noi care decurg din prezentul regulament, precum și mijloacele de finanțare publică sau privată preconizată, inclusiv finanțarea sau cofinanțarea prin intermediul instrumentelor de finanțare ale Uniunii;
- (v) indicarea subvențiilor care afectează în mod negativ îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament;
- (w) un rezumat al procesului de elaborare și stabilire a planului național de restaurare, inclusiv informații privind participarea publicului și modul în care au fost luate în considerare nevoile comunităților locale și ale părților interesate;
- (x) o secțiune specifică care indică modul în care observațiile Comisiei cu privire la proiectul de plan național de restaurare menționat la articolul 17 alineatul (4) au fost luate în considerare în conformitate cu articolul 17 alineatul (5); dacă nu dă curs unei observații din partea Comisiei sau dacă îi dă curs numai în proporție foarte mică, statul membru în cauză prezintă o justificare.

- (4) Planurile naționale de restaurare includ, după caz, măsurile de conservare și gestionare pe care un stat membru intenționează să le adopte în cadrul PCP, inclusiv măsurile de conservare cuprinse în recomandările comune pe care un stat membru intenționează să le inițieze în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și menționate la articolul 18 din prezentul regulament, precum și orice informații relevante cu privire la măsurile respective.
- (5) Planul național de restaurare include o prezentare generală a interacțiunii dintre măsurile incluse în planul național de restaurare și planul strategic PAC național.
- (6) Dacă este cazul, planurile naționale de restaurare includ o prezentare generală a aspectelor legate de diversitatea situațiilor din diferite regiuni, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (16) litera (c).
- (7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili un format uniform pentru planul național de restaurare. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24 alineatul (2). La elaborarea formatului uniform, Comisia este asistată de AEM. Până la ... [prima zi a lunii care urmează după trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia prezintă proiectele de acte de punere în aplicare comitetului menționat la articolul 24 alineatul (1).

Articolul 16

Prezentarea proiectului de plan național de restaurare

Statele membre prezintă Comisiei un proiect al planului național de restaurare menționat la articolele 14 și 15 până la... [prima zi a lunii care urmează după 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Articolul 17

Evaluarea planului național de restaurare

- (1) Comisia evaluează proiectele de planuri naționale de restaurare în termen de șase luni de la data primirii. Atunci când efectuează evaluarea, Comisia acționează în strânsă cooperare cu statul membru în cauză.
- (2) Atunci când evaluează proiectul de plan național de restaurare, Comisia evaluează:
 - (a) conformitatea sa cu articolul 15;
 - (b) caracterul adecvat al acestuia pentru îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute la articolele 4-13;
 - (c) contribuția sa la îndeplinirea obiectivelor generale ale Uniunii și a obiectivelor menționate la articolul 1, a obiectivelor specifice menționate la articolul 9 alineatul (1) de a readuce cel puțin 25 000 km de râuri în stadiul de râuri cu curgere liberă în Uniune până în 2030 și a angajamentului în temeiul articolului 13 de a de a planta cel puțin trei miliarde de arbori suplimentari în Uniune până în 2030.

- (3) În scopul evaluării proiectelor de planuri naționale de restaurare, Comisia este asistată de experți sau de AEM.
- (4) Comisia poate adresa observații statelor membre cu privire la proiectul de plan național de restaurare în termen de șase luni de la data primirii proiectului de plan național de restaurare.
- (5) Statul membru ține seama de eventualele observații din partea Comisiei în planul său național de restaurare final.
- (6) Statul membru finalizează, publică și prezintă Comisiei planul național de restaurare în termen de șase luni de la data primirii observațiilor din partea Comisiei.

Articolul 18

Coordonarea măsurilor de restaurare a ecosistemelor marine

- (1) Statele membre ale căror planuri naționale de restaurare includ măsuri de conservare ce urmează să fie adoptate în cadrul PCP exploatează pe deplin instrumentele prevăzute de aceasta.

- (2) În cazurile în care planurile naționale de restaurare includ măsuri care necesită prezentarea unei recomandări comune prin intermediul procesului de regionalizare prevăzut la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, statele membre care pregătesc respectivele planuri naționale de restaurare, ținând seama de termenele prevăzute la articolul 5 din prezentul regulament, inițiază din timp consultări cu alte state membre care au un interes direct în materie de gestionare afectat de măsurile respective, precum și cu consiliile consultative relevante menționate la articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, pentru a permite să se ajungă rapid la un acord cu privire la eventuale recomandări comune și ca acestea să fie transmise cu celeritate. În acest scop, statele membre includ în planul național de restaurare și calendarul estimat al consultărilor și al transmiterii recomandărilor comune.
- (3) Comisia facilitează și monitorizează progresele înregistrate în ceea ce privește transmiterea recomandărilor comune în cadrul PCP. Statele membre prezintă recomandările comune privind măsurile de conservare necesare pentru a contribui la îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 5 cu cel puțin 18 luni înainte de termenul respectiv.
- (4) În absența transmiterii recomandărilor comune menționate la alineatul (2) de la prezentul articol până la termenul corespunzător menționat la alineatul (3) de la prezentul articol, în ceea ce privește măsurile de conservare necesare pentru respectarea obligațiilor în temeiul legislației Uniunii în domeniul mediului menționate la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, Comisia poate utiliza pe deplin instrumentele prevăzute la articolul 11 alineatul (4) din regulamentul respectiv, după caz, în condițiile prevăzute la articolul respectiv.

Articolul 19

Reexaminarea planurilor naționale de restaurare

- (1) Fiecare stat membru își reexaminează și revizuieste planul național de restaurare și include măsuri suplimentare până la 30 iunie 2032 și, ulterior, până la 30 iunie 2042. Ulterior, cel puțin o dată la zece ani, fiecare stat membru își reexaminează planul național de restaurare și, dacă este necesar, îl revizuieste și include măsuri suplimentare.

Reexaminarea se realizează în conformitate cu articolele 14 și 15, ținând seama de progresele înregistrate în punerea în aplicare a planurilor, de cele mai bune dovezi științifice disponibile, precum și de cunoștințele disponibile privind modificările sau modificările preconizate ale condițiilor de mediu ca urmare a schimbărilor climatice. În cadrul reexaminărilor care urmează să fie efectuate până la 30 iunie 2032 și până la 30 iunie 2042, statele membre țin seama de cunoștințele privind starea tipurilor de habitate enumerate în anexele I și II, dobândite în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) și cu articolul 5 alineatul (7). Fiecare stat membru publică și transmite Comisiei propriul plan național de restaurare revizuit.

- (2) Atunci când monitorizarea efectuată în conformitate cu articolul 20 indică faptul că măsurile prevăzute în planul național de restaurare nu vor fi suficiente pentru a se îndeplini obiectivele de restaurare și obligațiile prevăzute la articolele 4-13, statul membru reexaminează planul național de restaurare și, dacă este necesar, îl revizuieste și include măsuri suplimentare. Statele membre publică și transmit Comisiei planurile lor naționale de restaurare revizuite.

- (3) Pe baza informațiilor menționate la articolul 21 alineatele (1) și (2) și a evaluării menționate la articolul 21 alineatele (4) și (5), în cazul în care Comisia consideră că progresele înregistrate de un stat membru sunt insuficiente pentru îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute la articolele 4-13, după consultarea cu statul membru în cauză, Comisia îi poate solicita acestuia să prezinte un proiect de plan național de restaurare revizuit cu măsuri suplimentare. Statul membru publică respectivul plan național de restaurare revizuit cu măsuri suplimentare și îl transmite Comisiei în termen de șase luni de la data primirii cererii din partea Comisiei. La cererea statului membru în cauză și în cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate prelungi termenul respectiv cu încă șase luni.

Capitolul IV

Monitorizarea și raportarea

Articolul 20

Monitorizare

- (1) Statele membre monitorizează următoarele:
- (a) starea și tendința în ceea ce privește starea tipurilor de habitate, precum și calitatea și tendința în ceea ce privește calitatea habitatelor speciilor menționate la articolele 4 și 5 în suprafețele care fac obiectul măsurilor de restaurare pe baza monitorizării menționate la articolul 15 alineatul (3) litera (p);

- (b) suprafața spațiilor verzi urbane și a acoperirii coronamentului în zona urbană din suprafețe cu ecosisteme urbane, astfel cum este menționată la articolul 8 și determinată în conformitate cu articolul 14 alineatul (4);
- (c) cel puțin doi dintre indicatorii de biodiversitate pentru ecosistemele agricole, aleși de statul membru în conformitate cu articolul 11 alineatul (2);
- (d) populațiile speciilor de păsări comune specifice terenurilor agricole, enumerate în anexa V;
- (e) indicatorul de biodiversitate pentru ecosistemele forestiere, menționat la articolul 12 alineatul (2);
- (f) cel puțin șase dintre indicatorii de biodiversitate pentru ecosistemele forestiere, aleși de statul membru în conformitate cu articolul 12 alineatul (3);
- (g) abundența și diversitatea speciilor de polenizatori, conform metodei stabilite în conformitate cu articolul 10 alineatul (2);
- (h) suprafața și starea suprafețelor acoperite de tipurile de habitate enumerate în anexele I și II;
- (i) suprafața și calitatea habitatului speciilor menționate la articolul 4 alineatul (7) și la articolul 5 alineatul (5);

- (j) întinderea și localizarea suprafețelor pe care tipurile de habitate și habitatele speciilor s-au deteriorat în mod semnificativ și întinderea și localizarea suprafețelor care fac obiectul măsurilor compensatorii luate în temeiul articolului 4 alineatul (13), precum și eficacitatea măsurilor compensatorii menite să garanteze că eventuala deteriorare a tipurilor de habitate și a habitatelor speciilor nu este semnificativă la nivelul fiecărei regiuni biogeografice de pe teritoriul lor și menite să garanteze că atingerea țintelor și îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolele 1, 4 și 5 nu sunt periclitate.
- (2) Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) litera (a) începe de îndată ce sunt instituite măsurile de restaurare.
- (3) Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) literele (b), (c), (d), (e) și (f) începe la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (4) Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) litera (g) de la prezentul articol începe la un an de la data intrării în vigoare a actului delegat menționat la articolul 10 alineatul (2).
- (5) Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) litera (j) de la prezentul articol începe de îndată ce notificarea menționată la articolul 4 alineatul (13) este transmisă Comisiei.

- (6) Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și (b) se efectuează cel puțin o dată la șase ani. Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) litera (c), în ceea ce privește, unde este cazul, stocul de carbon organic din solurile minerale cultivate și ponderea terenurilor agricole cu elemente de peisaj de mare diversitate, și cu alineatul (1) litera (f), în ceea ce privește, unde este cazul, lemnul mort pe picior, lemnul mort căzut, ponderea pădurilor cu structură plurienă, conectivitatea pădurilor, stocul de carbon organic, ponderea pădurilor în care predomină specii indigene de arbori și diversitatea speciilor de arbori, se efectuează cel puțin o dată la șase ani sau, dacă este necesar pentru evaluarea înregistrării unor tendințe crescătoare până în 2030, într-un interval mai scurt. Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) litera (c), în ceea ce privește, unde este cazul, indicele fluturilor de câmp, cu alineatul (1) litera (d), în ceea ce privește indicele privind păsările comune specifice terenurilor agricole, cu alineatul (1) litera (e) în ceea ce privește indicele privind păsările comune specifice pădurilor și cu alineatul (1) litera (g) în ceea ce privește speciile de polenizatori se efectuează în fiecare an. Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) literele (h) și (i) se efectuează cel puțin o dată la șase ani și este coordonată cu ciclul de raportare prevăzut la articolul 17 din Directiva 92/43/CEE și cu evaluarea inițială prevăzută la articolul 17 din Directiva 56/2008/CE. Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) litera (j) se efectuează o dată la trei ani.
- (7) Statele membre se asigură că indicatorii pentru ecosistemele agricole menționați la articolul 11 alineatul (2) litera (b) și indicatorii pentru ecosistemele forestiere menționați la articolul 12 alineatul (3) literele (a), (b), și (e) din prezentul regulament sunt monitorizați într-un mod compatibil cu monitorizarea impusă în temeiul Regulamentelor (UE) 2018/841 și (UE) 2018/1999.

- (8) Statele membre publică datele generate de monitorizarea efectuată în temeiul prezentului articol, în conformitate cu Directiva 2007/2/CE și în conformitate cu frecvențele de monitorizare stabilite la alineatul (6) de la prezentul articol.
- (9) Sistemele de monitorizare ale statelor membre funcționează pe baza bazelor de date electronice și a sistemelor de informații geografice și maximizează accesul și utilizarea datelor și a serviciilor furnizate de tehnologiile de teledetecție, de observarea Pământului (serviciile Copernicus), de senzori și dispozitive *in situ* sau de date științifice cetățenești, valorificând oportunitățile oferite de inteligența artificială, de analiza și prelucrarea datelor avansate.
- (10) Până la 31 decembrie 2028, Comisia instituie, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, un cadru de orientare pentru stabilirea nivelurilor satisfăcătoare menționate la articolul 8 alineatele (2) și (3), la articolul 10 alineatul (1) și la articolul 11 alineatul (2).
- (11) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate:
- (a) preciza metodele de monitorizare a indicatorilor pentru ecosistemele agricole enumerați în anexa IV;
 - (b) preciza metodele de monitorizare a indicatorilor pentru ecosistemele forestiere enumerați în anexa VI;
 - (c) institui un cadru de orientare pentru stabilirea nivelurilor satisfăcătoare menționate la articolul 12 alineatele (2) și (3).
- (12) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (10) și (11) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24 alineatul (2).

Articolul 21

Raportare

- (1) Până la 30 iunie 2028 și, ulterior, cel puțin la fiecare trei ani, statele membre raportează Comisiei pe cale electronică următoarele date:
 - (a) suprafața care face obiectul măsurilor de restaurare menționate la articolele 4-12;
 - (b) întinderea suprafețelor în care tipurile de habitate și habitatele speciilor s-au deteriorat semnificativ și întinderea suprafețelor care fac obiectul măsurilor compensatorii luate în temeiul articolului 4 alineatul (13);
 - (c) barierele menționate la articolul 9 care au fost îndepărtate; și
 - (d) contribuția lor la angajamentul menționat la articolul 13.
- (2) Până la 30 iunie 2031, pentru perioada până în 2030, și, ulterior, cel puțin la fiecare șase ani, statele membre raportează Comisiei pe cale electronică următoarele date și informații, asistate de AEM:
 - (a) progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a planului național de restaurare, instituirea măsurilor de restaurare și progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor stabilite în conformitate cu articolele 4-13;

- (b) informații cu privire la:
- (i) localizarea suprafețelor pe care tipurile de habitate sau habitatele speciilor s-au deteriorat semnificativ și a suprafețelor care fac obiectul măsurilor compensatorii luate în temeiul articolului 4 alineatul (13);
 - (ii) o descriere a eficacității măsurilor compensatorii luate în temeiul articolului 4 alineatul (13) pentru a garanta că eventuala deteriorare a tipurilor de habitate și a habitatelor speciilor nu este semnificativă la nivelul fiecărei regiuni biogeografice de pe teritoriul lor;
 - (iii) o descriere a eficacității măsurilor compensatorii luate în temeiul articolului 4 alineatul (13) pentru a garanta că îndeplinirea obiectivelor și respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 1, 4 și 5 nu sunt periclitate;
- (c) rezultatele monitorizării efectuate în conformitate cu articolul 20 inclusiv, în cazul rezultatelor monitorizării efectuate în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) literele (h) și (i), hărți georeferențiate;
- (d) localizarea și întinderea suprafețelor care fac obiectul măsurilor de restaurare menționate la articolul 4, articolul 5 și articolul 11 alineatul (4), inclusiv o hartă georeferențiată a suprafețelor respective;
- (e) inventarul actualizat al barierelor menționat la articolul 9 alineatul (1);

- (f) informații privind progresele înregistrate în ceea ce privește acoperirea nevoilor de finanțare, în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) litera (u), inclusiv o analiză a investițiilor efective în raport cu ipotezele inițiale privind investițiile.
- (3) Comisia stabilește formatul, structura și modalitățile detaliate de prezentare a informațiilor menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24 alineatul (2). Pentru stabilirea formatului, a structurii și a prevederilor detaliate referitoare la raportarea electronică, Comisia este asistată de AEM.
- (4) Până la 31 decembrie 2028 și, ulterior, la fiecare trei ani, AEM furnizează Comisiei o situație tehnică a progreselor înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor și a obligațiilor stabilite în prezentul regulament, pe baza datelor puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol și cu articolul 20 alineatul (8).
- (5) Până la 30 iunie 2032 și, ulterior, la fiecare șase ani, AEM furnizează Comisiei un raport tehnic la nivelul Uniunii privind progresele înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor și a obligațiilor stabilite în prezentul regulament, pe baza datelor puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol. De asemenea, AEM poate utiliza și informațiile raportate în temeiul articolului 17 din Directiva 92/43/CEE, al articolului 15 din Directiva 2000/60/CE, al articolului 12 din Directiva 2009/147/CE și al articolului 17 din Directiva 2008/56/CE.

- (6) Începând cu ... [cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, la fiecare șase ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament.
- (7) Până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia, în consultare cu statele membre, transmite Parlamentului European și Consiliului un raport care conține:
- (a) o prezentare generală a resurselor financiare disponibile la nivelul Uniunii în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament;
 - (b) o evaluare a nevoilor de finanțare pentru punerea în aplicare a articolelor 4-13 și pentru îndeplinirea obiectivului prevăzut la articolul 1 alineatul (2);
 - (c) o analiză pentru a identifica eventualele deficite de finanțare în ceea ce privește executarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament;
 - (d) după caz, propuneri de măsuri adecvate, inclusiv măsuri financiare pentru a elimina lacunele identificate, cum ar fi stabilirea unei finanțări specifice, și fără a aduce atingere prerogativelor colegiutorilor legate de adoptarea cadrului financiar multianual ulterior anului 2027.
- (8) Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol sunt adecvate și actualizate și că sunt puse la dispoziția publicului în conformitate cu Directivele 2003/4/CE, 2007/2/CE și (UE) 2019/1024.

Capitolul V

Acte delegate și acte de punere în aplicare

Articolul 22

Modificarea anexelor

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica anexa I în vederea adaptării modului în care tipurile de habitate sunt grupate în funcție de evoluțiile tehnice și științifice și pentru a ține seama de experiența dobândită în urma aplicării prezentului regulament.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica anexa II în vederea:
 - (a) adaptării listei tipurilor de habitate pentru a asigura consecvența cu actualizările clasificării habitatelor în cadrul Sistemului european de informații privind natura (EUNIS); și
 - (b) adaptării modului în care tipurile de habitate sunt grupate în funcție de evoluțiile tehnice și științifice și pentru a ține seama de experiența dobândită în urma aplicării prezentului regulament.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica anexa III în vederea adaptării la evoluțiile tehnice și științifice a listei speciilor marine menționate la articolul 5.

- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica anexa IV în vederea adaptării la evoluțiile tehnice și științifice a descrierii, a unității și a metodologiei indicatorilor de biodiversitate pentru ecosistemele agricole.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica anexa V în vederea adaptării la evoluțiile tehnice și științifice a listei speciilor utilizate pentru indicele privind păsările comune specifice terenurilor agricole în statele membre.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica anexa VI în vederea adaptării la evoluțiile tehnice și științifice a descrierii, a unității și a metodologiei indicatorilor de biodiversitate pentru ecosistemele forestiere.
- (7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica anexa VII în vederea adaptării la evoluțiile tehnice și științifice a listei exemplurilor de măsuri de restaurare și pentru a ține seama de experiența dobândită în urma aplicării prezentului regulament.

Articolul 23

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 10 alineatul (2) și la articolul 22 alineatele (1)-(7) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 10 alineatul (2) și la articolul 22 alineatele (1)-(7) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 10 alineatul (2) sau al articolului 22 alineatele (1)-(7) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 24

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Capitolul VI

Dispoziții finale

Articolul 25

Modificarea Regulamentului (UE) 2022/869

La articolul 7 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2022/869, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește impactul asupra mediului abordat la articolul 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE, la articolul 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE și la articolul 4 alineatele (14) și (15), precum și la articolul 5 alineatele (11) și (12) din Regulamentul (UE) 2024/... al Parlamentului European și al Consiliului⁺, cu condiția să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute în directivele respective și în regulamentul respectiv, proiectele de pe lista Uniunii sunt considerate ca fiind de interes public din perspectiva politicii energetice și pot fi considerate ca fiind de interes public major.

* Regulamentul (UE) 2024/... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind restaurarea naturii și de modificare a Regulamentului (UE) 2022/869 (JO L, ..., ELI: ...).”

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 74/23 [2022/0195 (COD)] și a se introduce numărul, data, titlul și referința de publicare în JO a regulamentului respectiv în nota de subsol.

Articolul 26

Revizuire

- (1) Comisia evaluează aplicarea prezentului regulament până la 31 decembrie 2033. Evaluarea include o analiză a impactului prezentului regulament asupra sectoarelor agricol, forestier și al pescuitului, care să țină seama de legăturile relevante cu producția alimentară și securitatea alimentară în Uniune, precum și a efectelor socioeconomice mai ample ale prezentului regulament.
- (2) Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind principalele constatări ale evaluării. În cazul în care Comisia consideră oportun, raportul este însoțit de o propunere legislativă de modificare a unor dispoziții relevante ale prezentului regulament, ținând seama de necesitatea de a stabili obiective de restaurare suplimentare, inclusiv în ceea ce privește obiectivele actualizate pentru 2040 și 2050, pe baza unor metode comune de evaluare a stării ecosistemelor care nu intră sub incidența articolelor 4 și 5, a evaluării menționate la alineatul (1) de la prezentul articol și a celor mai recente dovezi științifice.

Articolul 27

Suspendarea temporară

- (1) Dacă se produce un eveniment imprevizibil, excepțional și neprovocat care se află în afara controlului Uniunii, cu consecințe grave la nivelul Uniunii asupra disponibilității terenurilor necesare pentru a asigura o producție agricolă suficientă pentru consumul de alimente al Uniunii, Comisia adoptă actele de punere în aplicare care sunt necesare și justificate în caz de urgență. Astfel de acte de punere în aplicare pot suspenda temporar aplicarea dispozițiilor relevante de la articolul 11, în măsura și pentru perioada strict necesare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24 alineatul (2).
- (2) Actele de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (1) rămân în vigoare pentru o perioadă care nu depășește 12 luni. În cazul în care, după această perioadă, problemele specifice menționate la alineatul (1) persistă, Comisia poate prezenta o propunere legislativă corespunzătoare pentru prelungirea perioadei respective.
- (3) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la orice act adoptat în temeiul alineatului (1) în termen de două zile lucrătoare de la adoptarea acestuia.

Articolul 28
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

ECOSISTEME TERESTRE, DE COASTĂ ȘI DE APĂ DULCE – TIPURI DE HABITATE ȘI GRUPURI DE TIPURI DE HABITATE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4 ALINEATELE (1) ȘI (4)

Lista de mai jos include toate tipurile de habitate terestre, de coastă și de apă dulce enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE și menționate la articolul 4 alineatele (1) și (4), precum și șase grupuri ale acestor tipuri de habitate, și anume 1) zone umede (de coastă și interioare), 2) pajiști și alte habitate pastorale, 3) habitate fluviale, lacustre, aluvionare și riverane, 4) păduri, 5) habitate de stepă, lande și tufărișuri și 6) habitate stâncoase și habitate de dune.

1. GRUPUL 1: Zone umede (de coastă și interioare)

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Habitat de coastă și habitate udate de apa mării	
1130	Estuare
1140	Terase mlăștinoase și terase nisipoase neacoperite de apă la reflux
1150	Lagune de coastă
1310	<i>Salicornia</i> și alte specii anuale care populează regiunile mlăștinoase și nisipoase
1320	Pajiștile <i>Spartina</i> (<i>Spartinion maritimae</i>)
1330	Pășuni atlantice udate de apa mării (<i>Glauco-Puccinellietalia maritimae</i>)
1340	Pășuni continentale udate de apa mării
1410	Pășuni mediteraneene udate de apa mării (<i>Juncetalia maritimi</i>)
1420	Tufărișuri halofile mediteraneene și termo-atlantice (<i>Sarcocornetea fruticosi</i>)

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
1530	Stepe și mlaștini sărate panonice
1650	Golfuri mici înguste din Baltica boreală
Pajiști umede și pajiști de turbă	
4010	Pajiști umede nord-atlantice cu <i>Erica tetralix</i>
4020	Pajiști umede atlantice temperate cu <i>Erica ciliaris</i> și <i>Erica tetralix</i>
6460	Pajiști de turbă din Troodos
Mlaștini, turbării și mlaștini alcaline	
7110	Turbării active
7120	Mlaștini oligotrofe degradate, capabile încă de regenerare naturală
7130	Turbării de acoperire
7140	Mlaștini turboase de tranziție și turbării mișcătoare
7150	Depresiuni pe substraturi de turbă de <i>Rhynchosporion</i>
7160	Izvoare fino-scandinave și mlaștini produse de izvoare bogate în minerale
7210	Mlaștini calcaroase cu <i>Cladium mariscus</i> și specii de <i>Caricion davallianae</i>
7220	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (<i>Cratoneurion</i>)
7230	Mlaștini alcaline
7240	Formațiuni pioniere alpine de <i>Caricion bicoloris-atrofuscae</i>
7310	Turbării Aapa
7320	Turbării Palsa
Păduri umede	
9080	Păduri caducifoliolate de mlaștină fino-scandinave
91D0	Mlaștini împădurite

2. GRUPUL 2: Pajiști și alte habitate pastorale

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Habitat de coastă și habitate de dune	
1630	Pășuni de coastă din Baltica boreală
21A0	Machair
Habitat de lande și tufărișuri	
4030	Pajiști uscate europene
4040	Pajiști uscate atlantice de coastă cu <i>Erica vagans</i>
4090	Lande oro-mediteraneene cu formațiuni endemice de grozămă
5130	Formațiuni de <i>Juniperus communis</i> pe lande sau pajiști calcaroase
8240	Lespezi calcaroase
Pajiști	
6110	Pajiști carstice calcaroase sau bazofile, de <i>Alyso-Sedion albi</i>
6120	Pajiști calcaroase din nisipuri xerice
6130	Pajiști calaminariene cu <i>Violetalia calaminariae</i>
6140	Pajiști silicioase din Pirinei cu <i>Festuca eskia</i>
6150	Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios
6160	Pajiști oro-iberice cu <i>Festuca indigesta</i>
6170	Pajiști alpine și subalpine calcaroase
6180	Pajiști mezofile macaroneziene
6190	Pajiști panonice carstice (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)
6210	Pajiști uscate seminaturale și facies de acoperire cu tufișuri pe substraturi calcaroase (<i>Festuco-Brometalia</i>)

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
6220	Pseudostepă cu ierburi și specii anuale de <i>Thero-Brachypodietea</i>
6230	Formațiuni ierboase bogate în specii de <i>Nardus</i> , dezvoltate pe substraturi silicioase în zone montane (și în zone submontane, în Europa continentală)
6240	Pajiști stepice subpanonice
6250	Pajiști stepice panonice pe loess
6260	Stepe panonice nisipoase
6270	Pajiști fino-scandinave uscate până la mezice, bogate în specii de altitudine mică
6280	Alvar nordic și șisturi calcaroase precambriene
62A0	Pajiști uscate din regiunea submediteraneeană estică (<i>Scorzonera villosa</i>)
62B0	Pajiști serpentinofile din Cipru
62C0	Stepe ponto-sarmatice
62D0	Pajiști acidofile oro-moezice
6410	Pajiști cu <i>Molinia</i> pe soluri calcaroase, turboase sau argilos-nămoloase (<i>Molinia caerulea</i>)
6420	Pajiști umede mediteraneene cu ierburi înalte de <i>Molinia-Holoschoenion</i>
6510	Fânețe de joasă altitudine (<i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Sanguisorba officinalis</i>)
6520	Fânețe montane
Dehesas și pajiști din zone de pădure	
6310	Dehesas cu <i>Quercus</i> spp. perene
6530	Pajiști din zone de pădure fino-scandinave
9070	Pășuni din zone de pădure fino-scandinave

3. GRUPUL 3: Habitate fluviale, lacustre, aluvionare și riverane

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Râuri și lacuri	
3110	Ape oligotrofe din câmpii nisipoase, cu un conținut foarte redus de minerale (<i>Littorelletalia uniflorae</i>)
3120	Ape oligotrofe în general din solurile nisipoase vest-mediteraneene, cu un conținut foarte redus de minerale, cu <i>Isoetes</i> spp.
3130	Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe, cu vegetație de <i>Littorelletea uniflorae</i> și/sau de <i>Isoëto-Nanojuncetea</i>
3140	Ape puternic oligomezotrofe cu vegetație bentonică cu <i>Chara</i> spp.
3150	Lacuri eutrofice naturale cu vegetație de tip <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i>
3160	Lacuri și iazuri distrofice naturale
3170	Iazuri temporare mediteraneene
3180	Turlough
3190	Lacuri de carst de gips
31A0	Izvoare termale din Transilvania acoperite de lotuși
3210	Râuri naturale fino-scandinave
3220	Râuri de munte și vegetația erbacee de pe malurile acestora
3230	Râuri de munte și vegetația lor lemnoasă cu <i>Myricaria germanica</i>
3240	Râuri de munte și vegetația lor lemnoasă cu <i>Salix elaeagnos</i>
3250	Râuri mediteraneene cu debit permanent și vegetație de <i>Glaucium flavum</i>

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
3260	Cursuri de apă de la nivel de câmpie la nivel montan, cu vegetație <i>Ranunculion fluitantis</i> și <i>Callitricho-Batrachion</i>
3270	Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de <i>Chenopodion rubri</i> p.p. și <i>Bidention</i> p.p.
3280	Râuri mediteraneene cu debit permanent cu specii de <i>Paspalo-Agrostidion</i> și galerii riverane de <i>Salix</i> și de <i>Populus alba</i>
3290	Râuri mediteraneene cu debit intermitent, cu specii de <i>Paspalo-Agrostidion</i>
32A0	Cascade cu formare de travertin ale râurilor carstice din Alpii Dinarici
Pajiști aluvionare	
6430	Liziere de ierburi înalte hidrofile de câmpie și de nivel montan până la alpin
6440	Pajiști aluvionare inundabile, de <i>Cnidion dubii</i>
6450	Pajiști aluvionare boreale nordice
6540	Pajiști submediteraneene de <i>Molinio-Hordeion secalini</i>
Păduri aluvionare/riverane	
9160	Păduri de stejar sau de stejar și carpen sub-atlantice și medio-europene de <i>Carpinion betuli</i>
91E0	Păduri aluvionare cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)
91F0	Păduri mixte riverane de <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> și <i>Ulmus minor</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> , de-a lungul marilor râuri (<i>Ulmion minoris</i>)
92A0	Galerii de <i>Salix alba</i> și de <i>Populus alba</i>
92B0	Formațiuni riverane pe cursurile de apă mediteraneene cu debit intermitent, cu specii de <i>Rhododendron ponticum</i> , <i>Salix</i> și altele

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
92C0	Păduri de <i>Platanus orientalis</i> și <i>Liquidambar orientalis</i> (<i>Platanion orientalis</i>)
92D0	Galerii și tufărișuri riverane sudice (<i>Nerio-Tamaricetea</i> și <i>Securinegion tinctoriae</i>)
9370	Plantații de palmieri <i>Phoenix</i>

4. GRUPUL 4: Păduri

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Păduri boreale	
9010	Taiga vestică
9020	Păduri caducifoliolate bătrâne naturale hemiboreale fino-scandinave (<i>Quercus</i> , <i>Tilia</i> , <i>Acer</i> , <i>Fraxinus</i> sau <i>Ulmus</i>) bogate în specii epifite
9030	Păduri naturale în etape succesive primare ale suprafețelor emergente de coastă
9040	Păduri nordice subalpine/subarctice cu <i>Betula pubescens</i> ssp. <i>czerepanovii</i>
9050	Păduri fino-scandinave bogate în ierburi cu <i>Picea abies</i>
9060	Păduri de conifere pe eskere fluvioglaciare sau legate la acestea
Păduri temperate	
9110	Păduri de fag <i>Luzulo-Fagetum</i>
9120	Păduri de fag acidofile atlantice, cu subarboret de <i>Ilex</i> și, uneori, de asemenea, <i>Taxus</i> , la nivelul arbuștilor (<i>Quercion robori-petraeae</i> sau <i>Ilici-Fagenion</i>)
9130	Păduri de fag <i>Asperulo-Fagetum</i>

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
9140	Păduri de fag subalpine medio-europene cu <i>Acer</i> și <i>Rumex arifolius</i>
9150	Păduri de fag din Europa Centrală dezvoltate pe sol calcaros cu <i>Cephalanthero-Fagion</i>
9170	Păduri de stejar și carpen <i>Galio-Carpinetum</i>
9180	Păduri pe pante, grohotișuri și ravene de <i>Tilio-Acerion</i>
9190	Păduri acidofile de stejar bătrân cu <i>Quercus robur</i> pe câmpii nisipoase
91A0	Păduri de stejar sesil bătrân cu <i>Ilex</i> și <i>Blechnum</i> în Insulele Britanice
91B0	Păduri termofile cu <i>Fraxinus angustifolia</i>
91G0	Păduri panonice cu <i>Quercus petraea</i> și <i>Carpinus betulus</i>
91H0	Păduri panonice cu <i>Quercus pubescens</i>
91I0	Păduri stepice euro-siberiene cu <i>Quercus</i> spp.
91J0	Păduri de <i>Taxus baccata</i> din Insulele Britanice
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (<i>Aremonio-Fagion</i>)
91L0	Păduri ilirice de stejar și carpen (<i>Erythronio-Carpinion</i>)
91M0	Păduri panonice-balcanice de stejar turcesc – stejar sesil
91P0	Păduri de brad Holy Cross (<i>Abietetum polonicum</i>)
91Q0	Păduri calcicole cu <i>Pinus sylvestris</i> din Carpații Occidentali
91R0	Păduri de pin scoțian din Dolomiții dinarici (<i>Genisto januensis-Pinetum</i>)
91S0	Păduri de fag vest-pontice
91T0	Păduri central-europene de pin scoțian cu licheni
91U0	Păduri de pin din stepa sarmatică
91V0	Păduri de fag dacice (<i>Symphyto-Fagion</i>)

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
91W0	Păduri de fag moezice
91X0	Păduri de fag dobrogene
91Y0	Păduri de stejar și de carpen dacice
91Z0	Păduri de tei argintiu moezice
91AA	Păduri de stejar alb estice
91BA	Păduri de brad argintiu moezice
91CA	Păduri de pini scoțieni din masivele Balcanilor și Rodopilor
Păduri mediteraneene și macaroneziene	
9210	Păduri de fag din Apenini cu <i>Taxus</i> și <i>Ilex</i>
9220	Păduri de fag din Apenini cu <i>Abies alba</i> și păduri de fag cu <i>Abies nebrodensis</i>
9230	Păduri de stejar galițio-portugheze cu <i>Quercus robur</i> și <i>Quercus pyrenaica</i>
9240	Păduri iberice de <i>Quercus faginea</i> și <i>Quercus canariensis</i>
9250	Păduri de <i>Quercus trojana</i>
9260	Păduri de <i>Castanea sativa</i>
9270	Păduri de fag elene cu <i>Abies borisii-regis</i>
9280	Păduri de <i>Quercus frainetto</i>
9290	Păduri de <i>Cupressus</i> (<i>Acero-Cupression</i>)
9310	Păduri de <i>Quercus brachyphylla</i> din zona Mării Egee
9320	Păduri de <i>Olea</i> și <i>Ceratonia</i>
9330	Păduri de <i>Quercus suber</i>

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
9340	Păduri de <i>Quercus ilex</i> și <i>Quercus rotundifolia</i>
9350	Păduri de <i>Quercus macrolepis</i>
9360	Păduri macaroneziene de dafin (<i>Laurus</i> , <i>Ocotea</i>)
9380	Păduri de <i>Ilex aquifolium</i>
9390	Tufărișuri și vegetație forestieră joasă cu <i>Quercus alnifolia</i>
93A0	Păduri cu <i>Quercus infectoria</i> (<i>Anagyro foetidae-Quercetum infectoriae</i>)
Păduri montane de conifere	
9410	Păduri acidofile de <i>Picea</i> de la nivel montan la nivel alpin (<i>Vaccinio-Piceetea</i>)
9420	Păduri alpine de <i>Larix decidua</i> și/sau <i>Pinus cembra</i>
9430	Păduri montane și subalpine de <i>Pinus uncinata</i>
9510	Păduri de <i>Abies alba</i> din Apeninii sudici
9520	Păduri de <i>Abies pinsapo</i>
9530	Păduri de pin (sub-)mediteraneene cu pini negri endemici
9540	Păduri de pin mediteraneene cu pini mezogeni endemici
9550	Păduri de pin endemic canariene
9560	Păduri endemice cu <i>Juniperus</i> spp.
9570	Păduri de <i>Tetraclinis articulata</i>
9580	Păduri mediteraneene de <i>Taxus baccata</i>
9590	Păduri de <i>Cedrus brevifolia</i> (<i>Cedrosetum brevifoliae</i>)
95A0	Păduri de pin oro-mediteraneene de altitudine

5. GRUPUL 5: Habitate de stepă, lande și tufărișuri

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Stepe sărăturate și gipsofile	
1430	Tufărișuri halo-nitrofile (<i>Pegano-Salsoletea</i>)
1510	Stepe sărăturate mediteraneene (<i>Limonietalia</i>)
1520	Vegetație gipsofilă iberică (<i>Gypsophiletalia</i>)
Pajiști și tufărișuri din zona temperată	
4050	Pajiști macaroneziene cu vegetație endemică
4060	Pajiști alpine și boreale
4070	Tufărișuri cu <i>Pinus mugo</i> și <i>Rhododendron hirsutum</i> (<i>Mugo-Rhododendretum hirsuti</i>)
4080	Tufărișuri subarctice cu <i>Salix</i> spp.
40A0	Tufărișuri subcontinentale peripanonice
40B0	Tufărișuri de Rhodope <i>Potentilla fruticosa</i>
40C0	Tufărișuri caducifoliolate ponto-sarmatice
Tufărișuri sclerofile (matorral)	
5110	Formațiuni stabile xerotermofile de <i>Buxus sempervirens</i> pe pante stâncoase (<i>Berberidion</i> p.p.)
5120	Formațiuni montane de <i>Cytisus purgans</i>
5140	Formațiuni de <i>Cistus palhinhae</i> pe lande maritime umede
5210	Matorral arborescent cu <i>Juniperus</i> spp.
5220	Matorral arborescenți cu <i>Zyziphus</i>
5230	Matorral arborescenți cu <i>Laurus nobilis</i>
5310	Tufărișuri de <i>Laurus nobilis</i>

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
5320	Formațiuni scunde de <i>Euphorbia</i> în apropierea falezelor
5330	Tufărișuri termo-mediteraneene și de pre-deșert
5410	Phrygana din Mediterana de Vest de pe vârfurile falezelor (<i>Astragalo-Plantaginetum subulatae</i>)
5420	<i>Phrygana Sarcopoterium spinosum</i>
5430	Phrygana endemică cu <i>Euphorbio-Verbascion</i>

6. GRUPUL 6: Habitate stâncoase și habitate de dune

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Faleze ale mării, plaje și insulițe	
1210	Vegetație anuală la limita mării
1220	Vegetație perenă pe țărmurile stâncoase
1230	Faleze cu vegetație de pe coastele atlantice și baltice
1240	Faleze cu vegetație de <i>Limonium</i> spp. endemic de pe coastele mediteraneene
1250	Faleze cu floră endemică de pe coastele macaroneziene
1610	Insule esker baltice, cu vegetație a plajelor nisipoase, stâncoase și cu galeți, precum și cu vegetație sublitorală
1620	Insulițe și insule mici din Baltica boreală
1640	Litoraluri nisipoase din Baltica boreală cu vegetație perenă
Dune de coastă și interioare	
2110	Dune mobile cu vegetație embrionară

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
2120	Dune mobile de-a lungul țărmului cu <i>Ammophila arenaria</i> („dune albe”)
2130	Dune de coastă fixe cu vegetație erbacee („dune gri”)
2140	Dune fixe decalcificate cu <i>Empetrum nigrum</i>
2150	Dune fixe decalcificate atlantice (<i>Calluno-Ulicetea</i>)
2160	Dune cu <i>Hyppophaë rhamnoides</i>
2170	Dune cu <i>Salix repens</i> ssp. <i>argentea</i> (<i>Salicion arenariae</i>)
2180	Dune împădurite din regiunile atlantică, continentală și boreală
2190	Depresiuni intradunale umede
2210	Dune de pe litoral fixate cu <i>Crucianellion maritimae</i>
2220	Dune cu <i>Euphorbia terracina</i>
2230	Dune cu vegetație ierboasă <i>Malcolmietalia</i>
2240	Dune cu vegetație ierboasă <i>Brachypodietalia</i> cu specii anuale
2250	Dune de coastă cu <i>Juniperus</i> spp.
2260	Dune cu tufărișuri sclerofile <i>Cisto-Lavenduletalia</i>
2270	Dune împădurite cu <i>Pinus pinea</i> și/sau <i>Pinus pinaster</i>
2310	Vegetație psamofilă uscată cu <i>Calluna</i> și <i>Genista</i>
2320	Vegetație psamofilă uscată cu <i>Calluna</i> și <i>Empetrum nigrum</i>
2330	Vegetație psamofilă uscată cu pășuni deschise de <i>Corynephorus</i> și <i>Agrostis</i>
2340	Dune continentale panonice
91N0	Tufărișuri panonice ale dunelor de nisip continentale (<i>Junipero-Populetum albae</i>)
Habitat stâncoase	
8110	Grohotișuri silicioase de la nivelul montan până la nivelul zăpezii (<i>Androsacetalia alpinae</i> și <i>Galeopsietalia ladani</i>)

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase de la nivelul montan până la nivelul alpin (<i>Thlaspietea rotundifolii</i>)
8130	Grohotișuri termofile și vest-mediteraneene
8140	Grohotișuri est-mediteraneene
8150	Grohotișuri silicioase medio-europene, la altitudine înaltă
8160	Grohotișuri medio-europene calcaroase, de la nivel colinar și montan
8210	Pante stâncoase calcaroase cu vegetație casmofită
8220	Pante stâncoase silicioase cu vegetație casmofită
8230	Roci stâncoase cu vegetație pionieră de <i>Sedo-Scleranthion</i> sau <i>Sedo albi-Veronicion dillenii</i>
8310	Peșteri inaccesibile publicului
8320	Câmpuri de lavă și excavații naturale
8340	Ghețari permanenți

ANEXA II

ECOSISTEME MARINE – TIPURI DE HABITATE ȘI GRUPURI DE TIPURI DE HABITATE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 5 ALINEATELE (1) ȘI (2)

Lista de mai jos include tipurile de habitate marine menționate la articolul 5 alineatele (1) și (2), precum și șapte grupuri ale acestor tipuri de habitate, și anume 1) straturi de iarbă de mare, 2) păduri de macroalge, 3) bancuri de crustacee, 4) bancuri de alge marine calcaroase, 5) bancuri de bureți, corali și bancuri coraligene, 6) izvoare și infiltrații și 7) sedimente moi (la o adâncime de cel mult 1 000 de metri). Se prezintă, de asemenea, relația cu tipurile de habitate enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE.

Clasificarea tipurilor de habitate marine utilizate, diferențiate în funcție de regiunile biogeografice marine, se realizează în conformitate cu Sistemul european de informații privind natura (EUNIS), astfel cum a fost revizuit pentru tipologia habitatelor marine în 2022 de către AEM. Informațiile privind habitatele conexe enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE se bazează pe tabelul de corespondență publicat de AEM în 2021¹.

¹ Clasificarea habitatelor marine EUNIS 2022. Agenția Europeană de Mediu
<https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/data/eunis-habitat-classification-1>.

1. Grupul 1: Straturi de iarbă de mare

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Oceanul Atlantic		
MA522	Straturi de iarbă de mare pe nisip litoral atlantic	1140; 1160
MA623	Straturi de iarbă de mare pe nămol litoral atlantic	1140; 1160
MB522	Straturi de iarbă de mare pe nisip infralitoral atlantic	1110; 1150; 1160
Marea Baltică		
MA332	Sedimente grosiere hidrolitorale baltice caracterizate de vegetație scufundată	1130; 1160; 1610; 1620
MA432	Sedimente mixte hidrolitorale baltice caracterizate de vegetație scufundată	1130; 1140; 1160; 1610
MA532	Nisip hidrolitoral baltic caracterizat de plante cu rădăcini scufundate	1130; 1140; 1160; 1610
MA632	Nămol hidrolitoral baltic dominat de plante cu rădăcini scufundate	1130; 1140; 1160; 1650
MB332	Sedimente grosiere infralitorale baltice caracterizate de plante cu rădăcini scufundate	1110; 1160
MB432	Sedimente mixte infralitorale baltice caracterizate de plante cu rădăcini scufundate	1110; 1160; 1650
MB532	Nisip infralitoral baltic caracterizat de plante cu rădăcini scufundate	1110; 1130; 1150; 1160
MB632	Sedimente de nămoluri infralitorale baltice caracterizate de plante cu rădăcini scufundate	1130; 1150; 1160; 1650

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Marea Neagră		
MB546	„Câmpii” de iarbă de mare și pajiști cu alge rizomatoase din apele dulci ale Mării Negre care au influențat nisipurile nămolose infralitorale	1110; 1130; 1160
MB547	„Câmpii” de iarbă de mare din Marea Neagră pe nisipuri curate infralitorale superioare expuse moderat	1110; 1160
MB548	„Câmpii” de iarbă de mare din Marea Neagră pe nisipuri infralitorale inferioare	1110; 1160
Marea Mediterană		
MB252	Biocenoza <i>Posidonia oceanica</i>	1120
MB2521	Ecomorfoza pajiștilor cu <i>Posidonia oceanica</i> cu dungi	1120; 1130; 1160
MB2522	Ecomorfoza pajiștilor cu <i>Posidonia oceanica</i> de tip „barieră de corali”	1120; 1130; 1160
MB2523	Facies de plante moarte de <i>Posidonia oceanica</i> fără multă epifloră	1120; 1130; 1160
MB2524	Asociere cu <i>Caulerpa prolifera</i> pe straturi cu <i>Posidonia</i>	1120; 1130; 1160
MB5521	Asociere cu <i>Cymodocea nodosa</i> pe nisipuri fine bine sortate	1110; 1130; 1160
MB5534	Asociere cu <i>Cymodocea nodosa</i> pe nisipurile nămolose superficiale din apele adăpostite	1110; 1130; 1160
MB5535	Asociere cu <i>Zostera noltei</i> pe nisipurile nămolose superficiale din apele adăpostite	1110; 1130; 1160
MB5541	Asociere cu <i>Ruppia cirrhosa</i> și/sau <i>Ruppia maritima</i> pe nisip	1110; 1130; 1160
MB5544	Asociere cu <i>Zostera noltei</i> în mediul eurihalin și euriterm pe nisip	1110; 1130; 1160
MB5545	Asociere cu <i>Zostera marina</i> în mediul eurihalin și euriterm	1110; 1130; 1160

2. Grupul 2: Păduri de macroalge

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Oceanul Atlantic		
MA123	Comunități de alge marine pe roci litorale atlantice cu salinitate maximă	1160; 1170; 1130
MA125	Fucacee pe roci litorale atlantice cu salinitate variabilă	1170; 1130
MB121	Comunități de varec și alge marine pe roci infralitorale atlantice	1170; 1160
MB123	Comunități de varec și alge marine pe roci infralitorale atlantice perturbate sau afectate de sedimente	1170; 1160
MB124	Comunități de varec pe roci infralitorale atlantice cu salinitate variabilă	1170; 1130; 1160
MB321	Comunități de varec și alge marine pe sedimente grosiere infralitorale atlantice	1160
MB521	Comunități de varec și alge marine pe nisipuri infralitorale atlantice	1160
MB621	Comunități cu vegetație pe nămol infralitoral atlantic	1160
Marea Baltică		
MA131	Roci și galet hidrolitorale baltice caracterizate de alge perene	1160; 1170; 1130; 1610; 1620
MB131	Alge perene pe roci și galet infralitorale baltice	1170; 1160
MB232	Sedimente infralitorale baltice caracterizate de pietriș de cochilie	1160; 1110
MB333	Sedimente grosiere infralitorale baltice caracterizate de alge perene	1110; 1160
MB433	Sedimente mixte infralitorale baltice caracterizate de alge perene	1110; 1130; 1160; 1170

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Marea Neagră		
MB144	Roci infralitorale superioare expuse, dominate de Mytilidae, din Marea Neagră, cu Fucales	1170; 1160
MB149	Roci infralitorale superioare expuse moderat, dominate de Mytilidae, din Marea Neagră, cu Fucales	1170; 1160
MB14A	Fucales și alte alge pe roci infralitorale superioare adăpostite din Marea Neagră, bine iluminate	1170; 1160
Marea Mediterană		
MA1548	Asociere cu <i>Fucus virsoides</i>	1160; 1170
MB1512	Asociere cu <i>Cystoseira tamariscifolia</i> și <i>Saccorhiza polyschides</i>	1170; 1160
MB1513	Asociere cu <i>Cystoseira amentacea</i> (var. <i>amentacea</i> , var. <i>stricta</i> , var. <i>spicata</i>)	1170; 1160
MB151F	Asociere cu <i>Cystoseira brachycarpa</i>	1170; 1160
MB151G	Asociere cu <i>Cystoseira crinita</i>	1170; 1160
MB151H	Asociere cu <i>Cystoseira crinitophylla</i>	1170; 1160
MB151J	Asociere cu <i>Cystoseira sauvageauana</i>	1170; 1160
MB151K	Asociere cu <i>Cystoseira spinosa</i>	1170; 1160
MB151L	Asociere cu <i>Sargassum vulgare</i>	1170; 1160
MB151M	Asociere cu <i>Dictyopteris polypodioides</i>	1170; 1160
MB151W	Asociere cu <i>Cystoseira compressa</i>	1170; 1160
MB1524	Asociere cu <i>Cystoseira barbata</i>	1170; 1160
MC1511	Asociere cu <i>Cystoseira zosteroides</i>	1170; 1160

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
MC1512	Asociere cu <i>Cystoseira usneoides</i>	1170; 1160
MC1513	Asociere cu <i>Cystoseira dubia</i>	1170; 1160
MC1514	Asociere cu <i>Cystoseira corniculata</i>	1170; 1160
MC1515	Asociere cu <i>Sargassum</i> spp.	1170; 1160
MC1518	Asociere cu <i>Laminaria ochroleuca</i>	1170; 1160
MC3517	Asociere cu <i>Laminaria rodriguezii</i> pe straturi detritice	1160

3. Grupul 3: Bancuri de crustacee

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Oceanul Atlantic		
MA122	Comunități de <i>Mytilus edulis</i> și/sau balani de pe rocile litorale atlantice expuse valurilor	1160; 1170
MA124	Comunități de midii și/sau balani cu alge marine de pe rocile litorale atlantice	1160; 1170
MA227	Recife bivalve în zona litorală atlantică	1170; 1140
MB222	Recife bivalve în zona infralitorală atlantică	1170; 1130; 1160
MC223	Recife bivalve în zona circalitorală atlantică	1170
Marea Baltică		
MB231	Sedimente infralitorale baltice dominate de bivalve epibentonice	1170; 1160
MC231	Sedimente circalitorale baltice dominate de bivalve epibentonice	1170; 1160; 1110
MD231	Sedimente biogene circalitorale din largul Mării Baltice, caracterizate de bivalve epibentonice	1170

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
MD232	Sedimente circalitorale din largul Mării Baltice, din pietriș de cochilie, caracterizate de bivalve	1170
MD431	Sedimente mixte circalitorale din largul Mării Baltice, caracterizate de structuri biotice epibentonice macroscopice	
MD531	Nisipuri circalitorale din largul Mării Baltice, caracterizate de structuri biotice epibentonice macroscopice	
MD631	Nămoluri circalitorale din largul Mării Baltice, caracterizate de bivalve epibentonice	
Marea Neagră		
MB141	Roci infralitorale inferioare din Marea Neagră dominate de nevertebrate	1170
MB143	Roci infralitorale superioare expuse, dominate de Mytilidae, din Marea Neagră, cu alge cu aspect de frunze (fără Fucales)	1170; 1160
MB148	Roci infralitorale superioare expuse moderat, dominate de Mytilidae, din Marea Neagră, cu alge cu aspect de frunze (altele decât Fucales)	1170; 1160
MB242	Bancuri de midii în zona infralitorală a Mării Negre	1170; 1130; 1160
MB243	Recife de stridii pe roci infralitorale inferioare din Marea Neagră	1170
MB642	Nămoluri infralitorale terigene din Marea Neagră	1160
MC141	Roci circalitorale din Marea Neagră dominate de nevertebrate	1170
MC241	Bancuri de midii pe nămoluri circalitorale terigene din Marea Neagră	1170
MC645	Nămoluri circalitorale inferioare din Marea Neagră	
Marea Mediterană		
MA1544	Facies cu <i>Mytilus galloprovincialis</i> în ape îmbogățite cu materie organică	1160; 1170
MB1514	Facies cu <i>Mytilus galloprovincialis</i>	1170; 1160
	Bancuri de stridii infralitorale mediteraneene	
	Bancuri de stridii circalitorale mediteraneene	

4. Grupul 4: Bancuri de alge marine calcaroase

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Oceanul Atlantic		
MB322	Bancuri de alge marine calcaroase pe sedimente grosiere infralitorale atlantice	1110; 1160
MB421	Bancuri de alge marine calcaroase pe sedimente mixte infralitorale atlantice	1110; 1160
MB622	Bancuri de alge marine calcaroase pe sedimente nămolose infralitorale atlantice	1110; 1160
Marea Mediterană		
MB3511	Asociere cu rodolit în nisipuri grosiere și pietrișuri fine amestecate de valuri	1110; 1160
MB3521	Asociere cu rodolit în nisipuri grosiere și pietrișuri fine sub influența curenților de fund	1110; 1160
MB3522	Asocierea cu alge marine calcaroase (= Asocierea cu <i>Lithothamnion corallioides</i> și <i>Phymatolithon calcareum</i>) pe pietrișuri și nisipuri grosiere mediteraneene	1110; 1160
MC3521	Asociere cu rodolit pe sedimente detritice de coastă	1110
MC3523	Asociere cu alge marine calcaroase (<i>Lithothamnion corallioides</i> și <i>Phymatolithon calcareum</i>) pe sedimente detritice de coastă	1110

5. Grupul 5: Bancuri de bureți, corali și bancuri coraligene

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Oceanul Atlantic		
MC121	Comunități faunistice de turf pe roci circalitorale atlantice	1170
MC124	Comunități faunistice pe roci circalitorale atlantice cu salinitate variabilă	1170; 1130

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
MC126	Comunități de peșteri și surplombe circalitorale atlantice	8330; 1170
MC222	Recife de corali de apă rece din zona circalitorală atlantică	1170
MD121	Comunități de bureți pe rocile circalitorale din largul Atlanticului	1170
MD221	Recife de corali de apă rece din zona circalitorală din largul Atlanticului	1170
ME122	Comunități de bureți pe rocile batiale superioare atlantice	1170
ME123	Comunități mixte de corali de apă rece pe rocile batiale superioare atlantice	1170
ME221	Recife de corali de apă rece batiale superioare atlantice	1170
ME322	Comunitate mixtă de corali de apă rece pe sedimentele grosiere batiale superioare atlantice	
ME324	Agregare de bureți pe sedimentele grosiere batiale superioare atlantice	
ME422	Agregare de bureți pe sedimentele mixte batiale superioare atlantice	
ME623	Agregare de bureți pe nămolurile batiale superioare atlantice	
ME624	Câmp de corali drepti pe nămolurile batiale superioare atlantice	
MF121	Comunitate mixtă de corali de apă rece pe rocile batiale inferioare atlantice	1170
MF221	Recife de corali de apă rece batiale inferioare atlantice	1170
MF321	Comunitate mixtă de corali de apă rece pe sedimentele grosiere batiale inferioare atlantice	
MF622	Agregare de bureți pe nămolurile batiale inferioare atlantice	
MF623	Câmp de corali drepti pe nămolurile batiale inferioare atlantice	

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Marea Baltică		
MB138	Roci și galet infralitorale baltice caracterizate de bureți epibentonici	1170; 1160
MB43A	Sedimente mixte infralitorale baltice caracterizate de bureți epibentonici (<i>Porifera</i>)	1160; 1170
MC133	Roci și galet circalitorale baltice caracterizate de cnidari epibentonici	1170; 1160
MC136	Roci și galet circalitorale baltice caracterizate de bureți epibentonici	1170; 1160
MC433	Sedimente mixte circalitorale baltice caracterizate de cnidari epibentonici	1160; 1170
MC436	Sedimente mixte circalitorale baltice caracterizate de bureți epibentonici	1160
Marea Neagră		
MD24	Habitate biogene circalitorale din largul Mării Negre	1170
ME14	Roci batiale superioare din Marea Neagră	1170
ME24	Habitat biogen batial superior din Marea Neagră	1170
MF14	Roci batiale inferioare din Marea Neagră	1170
Marea Mediterană		
MB151E	Facies cu <i>Cladocora caespitosa</i>	1170; 1160
MB151Q	Facies cu <i>Astroides calycularis</i>	1170; 1160
MB151α	Facies și asociere de biocenoză coraligenă (în enclavă)	1170; 1160
MC1519	Facies cu <i>Eunicella cavolini</i>	1170; 1160

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
MC151A	Facies cu <i>Eunicella singularis</i>	1170; 1160
MC151B	Facies cu <i>Paramuricea clavata</i>	1170; 1160
MC151E	Facies cu <i>Leptogorgia sarmentosa</i>	1170; 1160
MC151F	Facies cu <i>Anthipatella subpinnata</i> și alge roșii rare	1170; 1160
MC151G	Facies cu bureți masivi și alge roșii rare	1170; 1160
MC1522	Facies cu <i>Corallium rubrum</i>	8330; 1170
MC1523	Facies cu <i>Leptopsammia pruvoti</i>	8330; 1170
MC251	Platforme coraliene	1170
MC6514	Facies de nămoluri lipicioase cu <i>Alcyonium palmatum</i> și <i>Parastichopus regalis</i> pe nămoluri circalitorale	1160
MD151	Biocenoza rocilor de la marginea platformei continentale mediteraneene	1170
MD25	Habitate biogene circalitorale din largul Mării Mediterane	1170
MD6512	Facies de nămoluri lipicioase cu <i>Alcyonium palmatum</i> și <i>Parastichopus regalis</i> pe nămoluri circalitorale inferioare	
ME1511	Recife batiale superioare mediteraneene de <i>Lophelia pertusa</i>	1170
ME1512	Recife batiale superioare mediteraneene de <i>Madrepora oculata</i>	1170
ME1513	Recife batiale superioare mediteraneene de <i>Madrepora oculata</i> și <i>Lophelia pertusa</i>	1170
ME6514	Facies batiale superioare mediteraneene cu <i>Pheronema carpenteri</i>	
MF1511	Recife batiale inferioare mediteraneene de <i>Lophelia pertusa</i>	1170
MF1512	Recife batiale inferioare mediteraneene de <i>Madrepora oculata</i>	1170

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
MF1513	Recife batiale inferioare mediteraneene de <i>Madrepora oculata</i> și <i>Lophelia pertusa</i>	1170
MF6511	Facies batiale inferioare mediteraneene de nămoluri nisipoase cu <i>Thenia muricata</i>	
MF6513	Facies batiale inferioare mediteraneene de nămoluri compacte cu <i>Isidella elongata</i>	

6. Grupul 6: Izvoare și infiltrații

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Oceanul Atlantic		
MB128	Izvoare și infiltrații în roci infralitorale atlantice	1170; 1160; 1180
MB627	Izvoare și infiltrații în nămoluri infralitorale atlantice	1130; 1160
MC127	Izvoare și infiltrații în roci circalitorale atlantice	1170; 1180
MC622	Izvoare și infiltrații în nămoluri circalitorale atlantice	1160
MD122	Izvoare și infiltrații pe rocile circalitorale din largul Atlanticului	1170
MD622	Izvoare și infiltrații în nămolurile circalitorale din largul Atlanticului	

7. Grupul 7: Sedimente moi (la o adâncime de cel mult 1 000 de metri)

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
Oceanul Atlantic		
MA32	Sedimente grosiere litorale atlantice	1130; 1160
MA42	Sedimente mixte litorale atlantice	1130; 1140; 1160
MA52	Nisipuri litorale atlantice	1130; 1140; 1160
MA62	Nămoluri litorale atlantice	1130; 1140; 1160
MB32	Sedimente grosiere infralitorale atlantice	1110; 1130; 1160
MB42	Sedimente mixte infralitorale atlantice	1110; 1130; 1150; 1160
MB52	Nisipuri infralitorale atlantice	1110; 1130; 1150; 1160
MB62	Nămoluri infralitorale atlantice	1110; 1130; 1160
MC32	Sedimente grosiere circalitorale atlantice	1110; 1160
MC42	Sedimente mixte circalitorale atlantice	1110; 1160
MC52	Nisipuri circalitorale atlantice	1110; 1160
MC62	Nămoluri circalitorale atlantice	1160
MD32	Sedimente grosiere circalitorale din largul Atlanticului	
MD42	Sedimente mixte circalitorale din largul Atlanticului	
MD52	Nisipuri circalitorale din largul Atlanticului	
MD62	Nămoluri circalitorale din largul Atlanticului	
ME32	Sedimente grosiere batiale superioare atlantice	

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
ME42	Sedimente mixte batiale superioare atlantice	
ME52	Nisipuri batiale superioare atlantice	
ME62	Nămoluri batiale superioare atlantice	
MF32	Sedimente grosiere batiale inferioare atlantice	
MF42	Sedimente mixte batiale inferioare atlantice	
MF52	Nisipuri batiale inferioare atlantice	
MF62	Nămoluri batiale inferioare atlantice	
Marea Baltică		
MA33	Sedimente grosiere hidrolitorale baltice	1130; 1160; 1610; 1620
MA43	Sedimente mixte hidrolitorale baltice	1130; 1140; 1160; 1610
MA53	Nisipuri hidrolitorale baltice	1130; 1140; 1160; 1610
MA63	Nămoluri hidrolitorale baltice	1130; 1140; 1160; 1650
MB33	Sedimente grosiere infralitorale baltice	1110; 1150; 1160
MB43	Sedimente mixte infralitorale baltice	1110; 1130; 1150; 1160; 1170; 1650
MB53	Nisipuri infralitorale baltice	1110; 1130; 1150; 1160
MB63	Nămoluri infralitorale baltice	1130; 1150; 1160; 1650

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
MC33	Sedimente grosiere circalitorale baltice	1110; 1160
MC43	Sedimente mixte circalitorale baltice	1160; 1170
MC53	Nisipuri circalitorale baltice	1110; 1160
MC63	Nămoluri circalitorale baltice	1160; 1650
MD33	Sedimente grosiere circalitorale din largul Mării Baltice	
MD43	Sedimente mixte circalitorale din largul Mării Baltice	
MD53	Nisipuri circalitorale din largul Mării Baltice	
MD63	Nămoluri circalitorale din largul Mării Baltice	
Marea Neagră		
MA34	Sedimente grosiere litorale din Marea Neagră	1160
MA44	Sedimente mixte litorale din Marea Neagră	1130; 1140; 1160
MA54	Nisipuri litorale din Marea Neagră	1130; 1140; 1160
MA64	Nămoluri litorale din Marea Neagră	1130; 1140; 1160
MB34	Sedimente grosiere infralitorale din Marea Neagră	1110; 1160
MB44	Sedimente mixte infralitorale din Marea Neagră	1110; 1170
MB54	Nisipuri infralitorale din Marea Neagră	1110; 1130; 1160
MB64	Nămoluri infralitorale din Marea Neagră	1130; 1160
MC34	Sedimente grosiere circalitorale din Marea Neagră	1160
MC44	Sedimente mixte circalitorale din Marea Neagră	
MC54	Nisipuri circalitorale din Marea Neagră	1160
MC64	Nămoluri circalitorale din Marea Neagră	1130; 1160
MD34	Sedimente grosiere circalitorale din largul Mării Negre	

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
MD44	Sedimente mixte circalitorale din largul Mării Negre	
MD54	Nisipuri circalitorale din largul Mării Negre	
MD64	Nămoluri circalitorale din largul Mării Negre	
Marea Mediterană		
MA35	Sedimente groșiere litorale mediteraneene	1160; 1130
MA45	Sedimente mixte litorale mediteraneene	1140; 1160
MA55	Nisipuri litorale mediteraneene	1130; 1140; 1160
MA65	Nămoluri litorale mediteraneene	1130; 1140; 1150; 1160
MB35	Sedimente groșiere infralitorale mediteraneene	1110; 1160
MB45	Sedimente mixte infralitorale mediteraneene	
MB55	Nisipuri infralitorale mediteraneene	1110; 1130; 1150; 1160
MB65	Nămoluri infralitorale mediteraneene	1130; 1150
MC35	Sedimente groșiere circalitorale mediteraneene	1110; 1160
MC45	Sedimente mixte circalitorale mediteraneene	
MC55	Nisipuri circalitorale mediteraneene	1110; 1160
MC65	Nămoluri circalitorale mediteraneene	1130; 1160
MD35	Sedimente groșiere circalitorale din largul Mării Mediterane	
MD45	Sedimente mixte circalitorale din largul Mării Mediterane	
MD55	Nisipuri circalitorale din largul Mării Mediterane	
MD65	Nămoluri circalitorale din largul Mării Mediterane	
ME35	Sedimente groșiere batiale superioare mediteraneene	

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE
ME45	Sedimente mixte batiale superioare mediteraneene	
ME55	Nisipuri batiale superioare mediteraneene	
ME65	Nămoluri batiale superioare mediteraneene	
MF35	Sedimente grosiere batiale inferioare mediteraneene	
MF45	Sedimente mixte batiale inferioare mediteraneene	
MF55	Nisipuri batiale inferioare mediteraneene	
MF65	Nămoluri batiale inferioare mediteraneene	

ANEXA III

SPECIILE MARINE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 5 ALINEATUL (5)

1. pește-fierăstrău pitic (*Pristis clavata*);
2. pește-fierăstrău cu dinți mici (*Pristis pectinata*);
3. pește-fierăstrău cu dinți mari (*Pristis pristis*);
4. rechin pelerin (*Cetorhinus maximus*) și rechin alb (*Carcharodon carcharias*);
5. micul rechin lanternă (*Etmopterus pusillus*);
6. pisică de recif (*Mobula alfredi*);
7. diavol-de-mare (*Mobula birostris*);
8. diavol-de-mare (*Mobula mobular*);
9. diavol-de-mare mic de Guineea (*Mobula rochebrunei*);
10. diavol-de-mare japonez (*Mobula japanica*);
11. diavol-de-mare (*Mobula thurstoni*);
12. diavol-de-mare cu corn (*Mobula eregoodootenkee*);
13. diavol-de-mare chilian (*Mobula tarapacana*);
14. diavol-de-mare cu coada scurtă (*Mobula kuhlii*);

15. diavol-de-mare mic (*Mobula hypostoma*);
 16. *Dipturus nidarosiensis* (*Dipturus nidarosiensis*);
 17. vulpe-de-mare albă (*Rostroraja alba*);
 18. pește-ghitară (*Rhinobatidae*);
 19. rechin călugăr (*Squatina squatina*);
 20. somon (*Salmo salar*);
 21. păstrăv de mare (*Salmo trutta*);
 22. coregon oxirinc (*Coregonus oxyrhynchus*).
-

ANEXA IV

LISTA INDICATORILOR DE BIODIVERSITATE PENTRU ECOSISTEMELE AGRICOLE MENȚIONAȚI LA ARTICOLUL 11 ALINEATUL (2)

Indicator	Descriere, unități și metodologie pentru determinarea și monitorizarea indicatorului
Indicele fluturilor de câmp	Descriere: Acest indicator este compus din specii considerate caracteristice pajiștilor europene care se găsesc într-o mare parte a Europei, vizate de majoritatea programelor de monitorizare a fluturilor. Acesta se bazează pe media geometrică a tendințelor observate în ceea ce privește dimensiunea populațiilor speciilor. Unitate: Indice. Metodologie: astfel cum a fost elaborată și utilizată de Butterfly Conservation Europe, Van Swaay, C.A.M, <i>Assessing Butterflies in Europe - Butterfly Indicators 1990-2018</i>, (Evaluarea fluturilor din Europa – Indicatorii privind fluturii 1990-2018), Raport tehnic, Butterfly Conservation Europe, 2020.
Stocul de carbon organic din solurile minerale cultivate	Descriere: Acest indicator descrie stocul de carbon organic din solurile minerale cultivate la o adâncime de 0-30 cm. Unitate: tone de carbon organic/ha. Metodologie: astfel cum este prevăzută în anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999, în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră și astfel cum este fundamentată în Studiul-cadru privind utilizarea și ocuparea terenurilor (LUCAS) Soluri, Jones A. et al., <i>LUCAS Soil 2022</i>, Raport tehnic al JRC, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2021.

Indicator	Descriere, unități și metodologie pentru determinarea și monitorizarea indicatorului
Ponderea terenurilor agricole cu elemente de peisaj de mare diversitate	Descriere: Elementele de peisaj de mare diversitate, cum ar fi zone tampon, garduri vii, arbori sau grupuri de arbori, șiruri de arbori, borduri de câmp, petice de teren, șanțuri, cursuri de apă, zone umede mici, terase, formațiuni din piatră, ziduri de piatră, iazuri mici și elemente culturale, sunt elemente de vegetație naturală sau seminaturală permanentă prezente într-un context agricol, care oferă servicii ecosistemice și sprijin pentru biodiversitate. În acest scop, elementele de peisaj trebuie să fie supuse la cât mai puține perturbări externe negative pentru a asigura habitate sigure pentru diferiți taxoni și, prin urmare, trebuie să respecte următoarele condiții: (a) nu pot fi utilizate în scopuri agricole productive (inclusiv pășunatul sau producția de nutreț), cu excepția cazului în care o astfel de utilizare este necesară pentru conservarea biodiversității și (b) nu ar trebui să li se aplice tratamente cu îngrășăminte sau pesticide, cu excepția tratării cu consum redus de factori de producție cu gunoi de grajd solid. Terenurile lăsate în pârloagă, inclusiv temporar, pot fi considerate elemente de peisaj de mare diversitate dacă îndeplinesc criteriile stabilite la al doilea paragraf literele (a) și (b). Arborii productivi care fac parte din sistemele agroforestiere durabile sau arborii din livezi bătrâne extensive de pe pajiști permanente și elementele productive din gardurile vii pot fi, de asemenea, considerate elemente de peisaj de mare diversitate dacă îndeplinesc criteriul stabilit la al doilea paragraf litera (b) și dacă recoltarea are loc numai în momentele în care nu ar compromite nivelurile ridicate de biodiversitate.

Indicator	Descriere, unități și metodologie pentru determinarea și monitorizarea indicatorului
	Unitate: Procent (ponderea suprafeței agricole utilizate). Metodologie: astfel cum a fost elaborată la indicatorul I.21 din anexa I la Regulamentul (UE) 2021/2115, pe baza celei mai recente versiuni actualizate a anchetei LUCAS privind elementele de peisaj, Ballin M. et al., <i>Redesign sample for Land Use/Cover Area frame Survey (LUCAS)</i>, Eurostat 2018, iar pentru terenurile lăsate în pârloagă, pe baza <i>Farm Structure, Reference Metadata in Single Integrated Metadata Structure</i>, publicație online, Eurostat, și, după caz, în ceea ce privește elementele de peisaj de mare diversitate pentru care nu se aplică metodologia sus-menționată, metodologia elaborată de statele membre în conformitate cu articolul 11 alineatul (7) din prezentul regulament. Metodologia LUCAS este actualizată periodic pentru a spori fiabilitatea datelor utilizate în Uniune și la nivel național de către statele membre atunci când pun în aplicare planurile lor naționale de restaurare a naturii.

ANEXA V

INDICELE PRIVIND PĂSĂRILE COMUNE SPECIFICE TERENURILOR AGRICOLE LA NIVEL NAȚIONAL

Descriere

Indicele privind păsările comune specifice terenurilor agricole sintetizează tendințele populației de păsări comune și larg răspândite specifice terenurilor agricole și este conceput ca un indicator pentru evaluarea stării biodiversității ecosistemelor agricole din Europa. Indicele național privind păsările comune specifice terenurilor agricole este un indice compozit, pentru mai multe specii, care măsoară rata de schimbare a abundenței relative a speciilor de păsări specifice terenurilor agricole în anumite locuri de anchetă la nivel național. Indicele respectiv se bazează pe specii selectate în mod special care depind de habitatele de pe terenurile agricole pentru hrănire sau cuibărit, ori ambele. Indicii naționali privind păsările comune specifice terenurilor agricole se bazează pe seturi de specii care sunt relevante pentru fiecare stat membru. Indicele național privind păsările comune specifice terenurilor agricole se calculează prin raportare la un an de bază în care valoarea indicelui este de obicei stabilită la 100. Valorile tendințelor exprimă evoluția generală a dimensiunii populațiilor de păsări specifice terenurilor agricole relevante într-un interval de mai mulți ani.

Metodologie: Brlík et al. (2021): *Long-term and large-scale multispecies dataset tracking population changes of common European breeding birds* (Set de date pe termen lung și la scară largă pentru mai multe specii, care urmăresc modificările populațiilor de păsări europene comune aflate în perioada de reproducere). Sci Data 8, 21. <https://doi.org/10.1038/s41597-021-00804-2>

„Statele membre cu populații de păsări specifice terenurilor agricole mai diminuate de-a lungul timpului” înseamnă statele membre unde cel puțin jumătate din speciile care contribuie la indicele național privind păsările comune specifice terenurilor agricole înregistrează o tendință negativă pe termen lung a populației. În statele membre în care nu sunt disponibile informații privind tendințele populației pe termen lung pentru anumite specii, se utilizează informațiile privind situația europeană a speciilor.

Statele membre în cauză sunt:

Cehia

Danemarca

Germania

Estonia

Spania

Franța

Italia

Luxemburg

Ungaria

Țările de Jos

Finlanda

„Statele membre cu populații de păsări specifice terenurilor agricole mai puțin diminuate de-a lungul timpului” înseamnă statele membre unde mai puțin de jumătate din speciile care contribuie la indicele național privind păsările comune specifice terenurilor agricole înregistrează o tendință negativă pe termen lung a populației. În statele membre în care nu sunt disponibile informații privind tendințele populației pe termen lung pentru anumite specii, se utilizează informațiile privind situația europeană a speciilor.

Statele membre în cauză sunt:

Belgia

Bulgaria

Irlanda

Grecia

Croația

Cipru

Letonia

Lituania

Malta

Austria

Polonia

Portugalia

România

Slovenia

Slovacia

Suedia

Lista speciilor utilizate pentru indicele privind păsările comune specifice terenurilor agricole în statele membre

Belgia – Flandra

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Haematopus ostralegus

Hirundo rustica

Limosa limosa

Linaria cannabina

Motacilla flava

Numenius arquata

Passer montanus

Perdix perdix

Saxicola torquatus

Sylvia communis

Vanellus vanellus

Belgia – Valonia

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Corvus frugilegus

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Hirundo rustica

Lanius collurio

Linaria cannabina

Miliaria calandra

Motacilla flava

Passer montanus

Perdix perdix

Saxicola torquatus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Vanellus vanellus

Bulgaria

Alauda arvensis

Carduelis carduelis

Coturnix coturnix

Corvus frugilegus

Emberiza hortulana

Emberiza melanocephala

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Lanius collurio

Linaria cannabina

Miliaria calandra

Motacilla flava

Perdix perdix

Passer montanus

Sylvia communis

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Upupa epops

Cehia

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Ciconia ciconia

Corvus frugilegus

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Hirundo rustica

Lanius collurio

Linaria cannabina

Miliaria calandra

Motacilla flava

Passer montanus

Perdix perdix

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Serinus serinus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Vanellus vanellus

Danemarca

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Carduelis carduelis

Corvus corone

Corvus frugilegus

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Gallinago gallinago

Hirundo rustica

Lanius collurio

Linaria cannabina

Miliaria calandra

Motacilla alba

Motacilla flava

Oenanthe oenanthe

Passer montanus

Perdix perdix

Saxicola rubetra

Sylvia communis

Sylvia curruca

Turdus pilaris

Vanellus vanellus

Germania

Alauda arvensis

Athene noctua

Emberiza citrinella

Lanius collurio

Limosa limosa

Lullula arborea

Miliaria calandra

Milvus milvus

Saxicola rubetra

Vanellus vanellus

Estonia

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Corvus frugilegus

Emberiza citrinella

Hirundo rustica

Lanius collurio

Linaria cannabina

Motacilla flava

Passer montanus

Saxicola rubetra

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Vanellus vanellus

Irlanda

Carduelis carduelis

Columba oenas

Columba palumbus

Corvus cornix

Corvus frugilegus

Corvus monedula

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Fringilla coelebs

Hirundo rustica

Chloris chloris

Linaria cannabina

Motacilla alba

Passer domesticus

Phasianus colchicus

Pica pica

Saxicola torquatus

Sturnus vulgaris

Grecia

Alauda arvensis

Apus apus

Athene noctua

Calandrella brachydactyla

Carduelis carduelis

Carduelis chloris

Ciconia ciconia

Corvus corone

Corvus monedula

Delichon urbicum

Emberiza cirrus

Emberiza hortulana

Emberiza melanocephala

Falco naumanni

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo daurica

Hirundo rustica

Lanius collurio

Lanius minor

Lanius senator

Linaria cannabina

Lullula arborea

Luscinia megarhynchos

Melanocorypha calandra

Miliaria calandra

Motacilla flava

Oenanthe hispanica

Oenanthe oenanthe

Passer domesticus

Passer hispaniolensis

Passer montanus

Pica pica

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Streptopelia decaocto

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia melanocephala

Upupa epops

Spania

Alauda arvensis

Alectoris rufa

Athene noctua

Calandrella brachydactyla

Carduelis carduelis

Cisticola juncidis

Corvus monedula

Coturnix coturnix

Emberiza calandra

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Linaria cannabina

Melanocorypha calandra

Merops apiaster

Oenanthe hispanica

Passer domesticus

Passer montanus

Pica pica

Pterocles orientalis

Streptopelia turtur

Sturnus unicolor

Tetrax tetrax

Upupa epops

Franța

Alauda arvensis

Alectoris rufa

Anthus campestris

Anthus pratensis

Buteo buteo

Corvus frugilegus

Coturnix coturnix

Emberiza cirrus

Emberiza citrinella

Emberiza hortulana

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Lanius collurio

Linaria cannabina

Lullula arborea

Melanocorypha calandra

Motacilla flava

Oenanthe oenanthe

Perdix perdix

Saxicola torquatus

Saxicola rubetra

Sylvia communis

Upupa epops

Vanellus vanellus

Croatia

Alauda arvensis

Anthus campestris

Anthus trivialis

Carduelis carduelis

Coturnix coturnix

Emberiza cirrus

Emberiza citrinella

Emberiza melanocephala

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Jynx torquilla

Lanius collurio

Lanius senator

Linaria cannabina

Lullula arborea

Luscinia megarhynchos

Miliaria calandra

Motacilla flava

Oenanthe hispanica

Oriolus oriolus

Passer montanus

Pica pica

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Streptopelia turtur

Sylvia communis

Upupa epops

Vanellus vanellus

Italia

Alauda arvensis

Anthus campestris

Calandrella brachydactyla

Carduelis carduelis

Carduelis chloris

Corvus cornix

Emberiza calandra

Emberiza hortulana

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Jynx torquilla

Lanius collurio

Luscinia megarhynchos

Melanocorypha calandra

Motacilla alba

Motacilla flava

Oriolus oriolus

Passer domesticus italiae

Passer hispaniolensis

Passer montanus

Pica pica

Saxicola torquatus

Serinus serinus

Streptopelia turtur

Sturnus unicolor

Sturnus vulgaris

Upupa epops

Cipru

Alectoris chukar

Athene noctua

Carduelis carduelis

Cisticola juncidis

Clamator glandarius

Columba palumbus

Coracias garrulus

Corvus corone cornix

Coturnix coturnix

Emberiza calandra

Emberiza melanocephala

Falco tinnunculus

Fringilla monticola

Galerida cristata

Hirundo rustica

Chloris chloris

Iduna pallida

Linaria cannabina

Oenanthe cypriaca

Parus major

Passer hispaniolensis

Pica pica

Streptopelia turtur

Sylvia conspicillata

Sylvia melanocephala

Letonia

Acrocephalus palustris

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Carduelis carduelis

Carpodacus erythrinus

Ciconia ciconia

Crex crex

Emberiza citrinella

Lanius collurio

Locustella naevia

Motacilla flava

Passer montanus

Saxicola rubetra

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Vanellus vanellus

Lituania

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Carduelis carduelis

Ciconia ciconia

Crex crex

Emberiza citrinella

Hirundo rustica

Lanius collurio

Motacilla flava

Passer montanus

Saxicola rubetra

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Vanellus vanellus

Luxemburg

Alauda arvensis

Emberiza citrinella

Lanius collurio

Linaria cannabina

Passer montanus

Saxicola torquatus

Sylvia communis

Ungaria

Alauda arvensis

Anthus campestris

Coturnix coturnix

Emberiza calandra

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Lanius collurio

Lanius minor

Locustella naevia

Merops apiaster

Motacilla flava

Perdix perdix

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Sylvia nisoria

Vanellus vanellus

Malta

Calandrella brachydactyla

Linaria cannabina

Cettia cetti

Cisticola juncidis

Coturnix coturnix

Emberiza calandra

Lanius senator

Monticola solitarius

Passer hispaniolensis

Passer montanus

Serinus serinus

Streptopelia decaocto

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia conspicillata

Sylvia melanocephala

Țările de Jos

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Athene noctua

Calidris pugnax

Carduelis carduelis

Corvus frugilegus

Coturnix coturnix

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Gallinago gallinago

Haematopus ostralegus

Hippolais icterina

Hirundo rustica

Limosa limosa

Miliaria calandra

Motacilla flava

Numenius arquata

Passer montanus

Perdix perdix

Saxicola torquatus

Spatula clypeata

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Tringa totanus

Turdus viscivorus

Vanellus vanellus

Austria

Acrocephalus palustris

Alauda arvensis

Anthus spinoletta

Anthus trivialis

Carduelis carduelis

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Jynx torquilla

Lanius collurio

Linaria cannabina

Lullula arborea

Miliaria calandra

Oenanthe oenanthe

Passer montanus

Perdix perdix

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Serinus citrinella

Serinus serinus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Turdus pilaris

Vanellus vanellus

Polonia

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Ciconia ciconia

Emberiza citrinella

Emberiza hortulana

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Lanius collurio

Limosa limosa

Linaria cannabina

Miliaria calandra

Motacilla flava

Passer montanus

Saxicola torquatus

Saxicola rubetra

Serinus serinus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Upupa epops

Vanellus vanellus

Portugalia

Athene noctua

Bubulcus ibis

Carduelis carduelis

Chloris chloris

Ciconia ciconia

Cisticola juncidis

Coturnix coturnix

Delichon urbicum

Emberiza cirrus

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Lanius meridionalis

Linaria cannabina

Merops apiaster

Miliaria calandra

Milvus migrans

Passer domesticus

Pica pica

Saxicola torquatus

Serinus serinus

Sturnus unicolor

Upupa epops

România

Alauda arvensis

Anthus campestris

Calandrella brachydactyla

Ciconia ciconia

Corvus frugilegus

Emberiza calandra

Emberiza citrinella

Emberiza hortulana

Emberiza melanocephala

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Lanius collurio

Lanius minor

Linaria cannabina

Melanocorypha calandra

Motacilla flava

Passer montanus

Perdix perdix

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Upupa epops

Vanellus vanellus

Slovenia

Acrocephalus palustris

Alauda arvensis

Anthus trivialis

Carduelis carduelis

Columba oenas

Columba palumbus

Emberiza calandra

Emberiza cirrus

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Jynx torquilla

Lanius collurio

Linaria cannabina

Lullula arborea

Luscinia megarhynchos

Motacilla flava

Passer montanus

Phoenicurus phoenicurus

Picus viridis

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Serinus serinus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Upupa epops

Vanellus vanellus

Slovakia

Alauda arvensis

Carduelis carduelis

Emberiza calandra

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Hirundo rustica

Chloris chloris

Lanius collurio

Linaria cannabina

Locustella naevia

Motacilla flava

Passer montanus

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Serinus serinus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Sylvia nisoria

Vanellus vanellus

Finlanda

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Corvus monedula

Crex crex

Delichon urbica

Emberiza hortulana

Hirundo rustica

Numenius arquata

Passer montanus

Saxicola rubetra

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Turdus pilaris

Vanellus vanellus

Suedia

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Corvus frugilegus

Emberiza citrinella

Emberiza hortulana

Falco tinnunculus

Hirundo rustica

Lanius collurio

Linaria cannabina

Motacilla flava

Passer montanus

Saxicola rubetra

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Vanellus vanellus

ANEXA VI

LISTA INDICATORILOR DE BIODIVERSITATE PENTRU ECOSISTEMELE FORESTIERE MENȚIONAȚI LA ARTICOLUL 12 ALINEATUL (2) ȘI ALINEATUL (3)

Indicator	Descriere, unități și metodologie pentru determinarea și monitorizarea indicatorului
Lemn mort pe picior	Descriere: Acest indicator arată cantitatea de biomasă lemnoasă nebiologică pe picior de pe terenurile împădurite și de pe alte suprafețe împădurite. Unitate: m³/ha. Metodologie: astfel cum a fost elaborată și utilizată de FOREST EUROPE, <i>State of Europe's Forests 2020</i> (Starea pădurilor Europei 2020), FOREST EUROPE 2020, și în descrierea inventarelor forestiere naționale din <i>Tomppo E. et al.</i>, National Forest Inventories, <i>Pathways for Common Reporting</i> (Modalități de raportare comună), Springer, 2010, în având în vedere metodologia prevăzută în anexa V din Regulamentul (UE) 2018/1999 în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră.
Lemn mort căzut	Descriere: Acest indicator arată cantitatea de biomasă lemnoasă nebiologică doborâtă pe terenurile împădurite și pe alte suprafețe împădurite. Unitate: m³/ha. Metodologie: astfel cum a fost elaborată și utilizată de FOREST EUROPE, <i>State of Europe's Forests 2020</i> (Starea pădurilor Europei 2020), FOREST EUROPE 2020, și în descrierea inventarelor forestiere naționale din <i>Tomppo E. et al.</i>, National Forest Inventories, <i>Pathways for Common Reporting</i> (Modalități de raportare comună), Springer, 2010, în având în vedere metodologia prevăzută în anexa V din Regulamentul (UE) 2018/1999 în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră.

Indicator	Descriere, unități și metodologie pentru determinarea și monitorizarea indicatorului
Ponderea pădurilor cu structură plurienă	Descriere: Acest indicator se referă la ponderea pădurilor disponibile pentru aprovizionarea cu lemn (FAWS), cu o structură plurienă a pădurilor, în comparație cu structura echienă a pădurilor. Unitate: Procent de FAWS cu structură plurienă. Metodologie: astfel cum a fost elaborată și utilizată de FOREST EUROPE, <i>State of Europe's Forests 2020</i> (Starea pădurilor Europei 2020), FOREST EUROPE 2020, precum și în descrierea inventarelor forestiere naționale din Tomppo E. et al., National Forest Inventories, <i>Pathways for Common Reporting</i> (Modalități de raportare comună), Springer, 2010.
Conectivitatea pădurilor	Descriere: Conectivitatea pădurilor este gradul de compactitate a suprafețelor acoperite de păduri. Acesta este definit în intervalul 0-100. Unitate: Indice. Metodologie: astfel cum a fost elaborată de FAO, Vogt P., et al., FAO – <i>State of the World's Forests: Forest Fragmentation</i> (Situția pădurilor la nivel mondial: fragmentarea pădurilor), Raport tehnic al JRC, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2019.
Indicele privind păsările comune specifice pădurilor	Descriere: Indicatorul privind păsările specifice pădurilor descrie tendințele în ceea ce privește abundența păsărilor comune specifice pădurilor în ariile lor de răspândire din Europa de-a lungul timpului. Acesta este un indice compozit creat pe baza datelor de observare a speciilor de păsări caracteristice habitatelor forestiere din Europa. Indicele se bazează pe o listă specifică a speciilor din fiecare stat membru. Unitate: Indice. Metodologie: Brlík et al. <i>Long-term and large-scale multispecies dataset tracking population changes of common European breeding birds</i> (Set de date pe termen lung și la scară largă pentru mai multe specii, care urmăresc modificările populațiilor de păsări europene comune aflate în perioada de reproducere), Sci Data 8, 21. (2021).

Indicator	Descriere, unități și metodologie pentru determinarea și monitorizarea indicatorului
Stocul de carbon organic	Descriere: Acest indicator descrie stocul de carbon organic din litiera și din solurile minerale, la o adâncime de 0-30 cm, din ecosistemele forestiere. Unitate: tone de carbon organic/ha. Metodologie: astfel cum se prevede în anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999, în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră și astfel cum se susține în Studiul-cadru privind utilizarea și ocuparea terenurilor (LUCAS) Soluri, Jones A. et al., <i>LUCAS Soil 2022</i>, Raport tehnic al JRC, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2021.
Ponderea pădurilor în care predomină specii indigene de arbori	Descriere: Ponderea pădurilor și a altor suprafețe împădurite în care predomină (acoperire de peste 50 %) specii indigene de arbori. Unitate: Procent. Metodologie: astfel cum a fost elaborată și utilizată de FOREST EUROPE, State of Europe's Forests 2020 (Starea pădurilor Europei 2020), FOREST EUROPE 2020, precum și în descrierea inventarelor forestiere naționale din Tomppo E. et al., National Forest Inventories, Pathways for Common Reporting (Modalități de raportare comună), Springer, 2010.

Indicator	Descriere, unități și metodologie pentru determinarea și monitorizarea indicatorului
Diversitatea speciilor de arbori	Descriere: Acest indicator descrie numărul mediu de specii de arbori prezente în zonele forestiere. Unitate: Indice. Metodologie: pe baza FOREST EUROPE, State of Europe's Forests 2020 (Starea pădurilor Europei 2020), FOREST EUROPE 2020, precum și în descrierea inventarelor forestiere naționale din Tomppo E. et al., National Forest Inventories, Pathways for Common Reporting (Modalități de raportare comună), Springer, 2010.

ANEXA VII

LISTA EXEMPLELOR DE MĂSURI DE RESTAURARE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 14 ALINEATUL (16)

1. Restaurarea zonelor umede, prin reumidificarea turbăriilor drenate, îndepărtarea structurilor de drenare a turbăriilor sau îndepărtarea polderelor și întreruperea excavării turbăriilor.
2. Ameliorarea condițiilor hidrologice prin sporirea cantității, a calității și a dinamicii apelor de suprafață și adaptarea nivelurilor apelor subterane pentru ecosistemele naturale și seminaturale.
3. Îndepărtarea tufărișurilor nedorite sau a plantațiilor alogene de pe pajiști, zone umede, păduri și terenuri cu vegetație rară.
4. Aplicarea paludiculturii.
5. Restabilirea cursului sinuos al râurilor și reconectarea meandrelor tăiate artificial sau a brațelor moarte.
6. Îndepărtarea barierelor longitudinale și laterale, cum ar fi digurile și barajele; acordarea unui spațiu mai generos dinamicii râurilor și restaurarea unor porțiuni de râuri cu curgere liberă.
7. Renaturalizarea albiilor râurilor, a lacurilor și a cursurilor de apă de șes, de exemplu prin suprimarea amenajărilor artificiale ale albiei, optimizarea compoziției substratului, extinderea sau dezvoltarea acoperirii habitatelor.
8. Restaurarea proceselor de sedimentare naturală.
9. Crearea de zone tampon riverane, de exemplu păduri riverane, zone tampon, fânețe sau pășuni.

10. Ameliorarea caracteristicilor ecologice ale pădurilor, cum ar fi arborii mari, cei bătrâni și cei bolnavi (arbori de habitat), precum și cantitățile de lemn mort căzut și pe picior.
11. Depunerea de eforturi în direcția unei structuri forestiere diversificate în ceea ce privește, de exemplu, compoziția și vârsta speciilor, permiterea regenerării naturale și a succesiunii speciilor de arbori.
12. Sprijinirea migrației proveniențelor și a speciilor acolo unde ar putea fi necesară din cauza schimbărilor climatice.
13. Sporirea diversității forestiere prin restaurarea mozaicurilor de habitate neforestiere, cum ar fi porțiuni deschise de pajiști sau lande, iazuri sau zone stâncoase.
14. Utilizarea de abordări forestiere de tip „aproape de natură” sau „acoperire continuă”; introducerea de specii indigene de arbori.
15. Îmbunătățirea dezvoltării pădurilor native seculare și a arboreturilor mature, de exemplu, prin abandonarea recoltării sau prin gestionare activă care favorizează dezvoltarea funcțiilor de autoreglare și o reziliență adecvată.
16. Introducerea unor elemente de peisaj de mare diversitate pe terenurile arabile și pe pajiștile utilizate intensiv, cum ar fi zone tampon, borduri de câmp cu flori autohtone, garduri vii, arbori, păduri mici, ziduri de terase, heleșteie, coridoare ecologice și zone de tip „puncte de trecere” etc.
17. Extinderea suprafeței agricole care face obiectul unor abordări de gestionare agroecologică, cum ar fi agricultura ecologică sau agrosilvicultura, culturile multiple și rotația culturilor, gestionarea integrată a dăunătorilor și a nutrienților.

18. Reducerea intensității pășunatului sau a regimurilor de cosit pe pajiști, dacă este cazul, și restabilirea pășunatului extensiv cu animale domestice și a regimurilor de cosit extensiv acolo unde acestea au fost abandonate.
19. Stoparea sau reducerea utilizării pesticidelor chimice, precum și a îngrășămintelor chimice și a îngrășămintelor de origine animală.
20. Stoparea aratului pajiștilor și a introducerii semințelor de ierburi productive.
21. Eliminarea plantațiilor de pe fostele sisteme dinamice de dune continentale pentru a reactiva dinamica naturală a vântului în favoarea habitatelor deschise.
22. Îmbunătățirea conectivității între habitate pentru a permite dezvoltarea populațiilor de specii și pentru a permite schimburi individuale sau genetice suficiente, precum și migrația speciilor și adaptarea la schimbările climatice.
23. Permitearea ca ecosistemele să își dezvolte propria dinamică naturală, de exemplu prin abandonarea recoltării și promovarea naturaleții și a vieții sălbatice.
24. Eliminarea și controlul speciilor alogene invazive și prevenirea sau reducerea la minimum a noilor specii introduse.
25. Reducerea la minimum a efectelor negative ale activităților de pescuit asupra ecosistemului marin, de exemplu prin utilizarea unor unelte cu un impact mai redus asupra fundului mării.
26. Restaurarea zonelor importante de reproducere a peștilor și a zonelor destinate puietului.
27. Furnizarea de structuri sau substraturi care să încurajeze revenirea vieții marine în sprijinul restaurării recifelor de corali, de stridii sau de galet.

28. Restaurarea „câmpiilor” de iarbă de mare și a pădurilor de varec prin stabilizarea activă a fundului mării, reducerea și, dacă este posibil, eliminarea presiunilor sau prin propagare și plantare activă.
 29. Restaurarea sau ameliorarea stării populațiilor speciilor indigene caracteristice care sunt vitale pentru ecologia habitatelor marine prin măsuri pasive sau active de restaurare, de exemplu prin introducerea de puiet.
 30. Reducerea diferitelor forme de poluare marină, cum ar fi încărcarea cu nutrienți, poluarea fonică și deșeurile de plastic.
 31. Extinderea spațiilor verzi urbane cu caracteristici ecologice, cum ar fi parcurile, arborii și fâșiile forestiere, acoperișurile verzi, pajiștile cu flori sălbătice, grădinile, horticultura urbană, străzile pe marginea cărora sunt plantați arbori, pajiștile și gardurile vii urbane, heleșteele și cursurile de apă, ținând seama, printre altele, de diversitatea speciilor, de speciile indigene, de condițiile locale și de reziliența la schimbările climatice.
 32. Oprirea, reducerea sau remedierea poluării cu produse farmaceutice, substanțe chimice periculoase, ape urbane și industriale uzate și alte deșeuri, inclusiv deșeuri și materiale plastice, precum și a poluării luminoase în toate ecosistemele.
 33. Transformarea siturilor dezafectate, a fostelor zone industriale și a carierelor în situri naturale.
-